



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-177-04

Druk nr 3417
Warszawa, 28 października 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾²⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przepisach prawa podatkowego – rozumie się przez to przepisy ustaw podatkowych, postanowienia ratyfikowanych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz innych ratyfikowanych umów międzynarodowych dotyczących problematyki podatkowej, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, przepisy bezpośrednio obowiązujących aktów prawa wspólnotowego, a także przepisy aktów wykonawczych wydanych na podstawie ustaw podatkowych,”

b) dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) cenie transakcyjnej – rozumie się przez to cenę przedmiotu transakcji zawieranej pomiędzy podmiotami powiązаныmi w rozumieniu przepisów prawa podatkowego, dotyczących podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych.”;

2) art. 3a otrzymuje brzmienie:

„Art. 3a. § 1. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, deklaracje mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

§ 2. Deklaracje za pomocą środków komunikacji elektronicznej składają:

- 1) podmioty pozostające we właściwości naczelników urzędów skarbowych do spraw obsługi niektórych kategorii podatników,
- 2) organy administracji publicznej,
- 3) sądy, komornicy sądowi oraz notariusze.

§ 3. Organ podatkowy lub jednostka informatyczna obsługi administracji podatkowej poświadcza, w formie elektronicznej, złożenie deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

3) dodaje się art. 3b w brzmieniu:

„Art. 3b. § 1. Deklaracja składana za pomocą środków komunikacji elektronicznej powinna zawierać:

- 1) dane w ustalonym formacie elektronicznym, zawarte we wzorze deklaracji określonym w odrębnych przepisach,
- 2) podpis elektroniczny.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) elektroniczny format deklaracji i podań,
- 2) sposób przesyłania deklaracji i podań za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
- 3) rodzaje podpisu elektronicznego, którymi powinny być opatrzone poszczególne typy deklaracji lub podania.

§ 3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w § 2, minister właściwy do spraw finansów publicznych powinien uwzględnić w szczególności:

- 1) potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w dekla-

racjach i podaniach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem,

- 2) limity wysokości zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty lub zwrotu podatku wynikającego z deklaracji i rodzaj podatku, którego dotyczy deklaracja, a także uwzględniając wymagania dla poszczególnych rodzajów podpisu określone w przepisach o podpisie elektronicznym, w szczególności dotyczące weryfikacji podpisu i znakowania czasem.”;

- 4) w art. 12 w § 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wysłane za pomocą środków komunikacji elektronicznej, za świadczeniem przedłożenia, do organu podatkowego lub do jednostki informatycznej obsługi administracji podatkowej.”;

- 5) w art. 13 w § 2 dodaje się pkt 3-5 w brzmieniu:

„3) organ właściwy w sprawach porozumień zagranicznych,

4) organ właściwy w sprawach interpretacji stosowania postanowień umów o unikaniu podwójnego opodatkowania,

5) organ właściwy w sprawach informacji przekazywanych przez banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.”;

- 6) w art. 14 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych nie dokonuje interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnych sprawach podatników, płatników lub inkasentów, z zastrzeżeniem art. 14e.”;

- 7) po art. 14d dodaje się art. 14e w brzmieniu:

„Art. 14e. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydaje pisemne interpretacje stosowania postanowień umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, w indywidualnych sprawach, w których nie toczy się i nie

toczyło postępowanie podatkowe lub kontrola podatkowa albo postępowanie przed sądem administracyjnym.

§ 2. Przepisy art. 14a-14d stosuje się odpowiednio, z tym że termin do udzielenia odpowiedzi wynosi 6 miesięcy.”;

8) po dziale II dodaje się dział IIa w brzmieniu:

„Dział IIa

Porozumienia w sprawach ustalenia cen transakcyjnych

Art. 20a. § 1. Dyrektor izby skarbowej stosownie do swojej właściwości, na wniosek podmiotu powiązanego, uznaje prawidłowość wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między powiązаныmi ze sobą podmiotami krajowymi, zwane dalej „porozumieniem krajowym”.

§ 2. Wnioskodawca jest obowiązany do przedstawienia:

- 1) propozycji stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej, w szczególności wskazania jednej z metod, o których mowa w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych lub przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- 2) opisu sposobu stosowania proponowanej metody w odniesieniu do transakcji, która ma być przedmiotem porozumienia krajowego, w szczególności do wskazania:
 - a) zasad kalkulacji ceny transakcyjnej,
 - b) prognoz finansowych, na których opiera się kalkulacja ceny transakcyjnej,
 - c) analizy danych porównawczych, jakie wykorzystano do kalkulacji ceny transakcyjnej.
- 3) wszystkich istotnych okoliczności mogących mieć wpływ na prawidłowe ustalenie ceny transakcyjnej, w szczególności:

- a) wskazania rodzaju, przedmiotu i wartości transakcji, która ma być przedmiotem porozumienia krajowego,
 - b) opisu przebiegu transakcji, w tym analizy aktywów, funkcji i ryzyk stron transakcji oraz opisu strategii gospodarczej stron transakcji i innych okoliczności, jeżeli ta strategia lub okoliczności mają wpływ na cenę przedmiotu transakcji,
 - c) danych dotyczących sytuacji gospodarczej w branży, w której prowadzi działalność wnioskodawca, w tym danych dotyczących operacji gospodarczych zawieranych przez podmioty niepowiązane, które wykorzystano do sporządzenia kalkulacji ceny transakcyjnej,
 - d) struktury organizacyjnej i kapitałowej wnioskodawcy oraz podmiotów z nim powiązanych, które są stroną transakcji oraz opisu stosowanych przez podmioty powiązane zasad rachunkowości finansowej,
- 4) dokumentów mających istotny wpływ na wysokość ceny transakcyjnej, w szczególności tekstów umów, porozumień i innych dokumentów wskazujących na zamiary stron transakcji,
- 5) propozycji okresu obowiązywania porozumienia,
- 6) wykazu podmiotów powiązanych, z którymi ma być dokonywana transakcja, wraz z ich zgodą na przedłożenie organowi prowadzącemu postępowanie wszelkich dokumentów dotyczących transakcji i złożenia niezbędnych wyjaśnień.

- § 3. Do czasu wydania decyzji wnioskodawca może zmienić propozycję wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej, z zastrzeżeniem § 4.
- § 4. Jeżeli w toku postępowania dyrektor izby skarbowej stwierdzi istnienie przeszkód, które nie pozwalają na zaakceptowanie wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej przedstawionej we wniosku, zawiadamia o tych przeszkodach, wraz z ich uzasadnieniem, wnioskodawcę oraz proponuje inną metodę ustalania ceny transakcyjnej. Wnioskodawca w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia może zmienić wniosek lub złożyć dodatkowe wyjaśnienia i dokumenty.
- § 5. W postępowaniu uczestniczą dyrektorzy izb skarbowych właściwych dla podmiotów powiązanych z wnioskodawcą. Porozumienie krajowe wymaga zatwierdzenia przez dyrektorów izb skarbowych właściwych dla podmiotów powiązanych z wnioskodawcą. W sprawie zatwierdzenia przepis art. 209 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem § 6.
- § 6. Dyrektor izby skarbowej, do którego zwrócono się o zatwierdzenie, o którym mowa w § 5, jest obowiązany wydać postanowienie w sprawie zatwierdzenia niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 30 dni od dnia doręczenia wystąpienia dyrektora izby skarbowej prowadzącego postępowanie.

- Art. 20b. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek podmiotu krajowego, uznaje prawidłowość wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między:
- 1) podmiotem krajowym powiązaniem z podmiotem zagranicznym a tym podmiotem zagranicznym lub

2) podmiotem krajowym powiązany z podmiotem zagranicznym a innymi podmiotami krajowymi powiązany z tym samym podmiotem zagranicznym – dalej zwane „porozumieniem zagranicznym jednostronnym”.

§ 2. Przepisy art. 20a § 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 20c. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek podmiotu krajowego, po uzyskaniu zgody władzy podatkowej właściwej dla podmiotu zagranicznego powiązanego z wnioskodawcą, uznaje prawidłowość wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotem krajowym powiązany z podmiotem zagranicznym a tym podmiotem zagranicznym – zwane dalej „porozumieniem zagranicznym dwustronnym”.

§ 2. W przypadku gdy porozumienie dotyczy podmiotów zagranicznych z różnych krajów, jego zawarcie wymaga zgody władz podatkowych właściwych dla wszystkich podmiotów, z którymi ma być dokonywana transakcja lub transakcje.

§ 3. Przepisy art. 20a § 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 20d. § 1. W przypadku gdy władza podatkowa właściwa dla podmiotu zagranicznego nie wyraża zgody na zawarcie porozumienia zagranicznego dwustronnego lub istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo niewyrażenia takiej zgody w terminie 6 miesięcy, minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiadamia o tym wnioskodawcę.

§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1, wnioskodawca może w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia:

- 1) wycofać wniosek o zawarcie porozumienia zagranicznego dwustronnego – za zwrotem połowy wniesionej opłaty,
- 2) zmienić wniosek o zawarcie porozumienia zagranicznego dwustronnego na wniosek o zawarcie porozumienia zagranicznego jednostronnego – bez zmiany wysokości opłaty,
- 3) zaakceptować zawarcie porozumienia zagranicznego dwustronnego bez uwzględnienia tych podmiotów zagranicznych powiązanych, których właściwa władza podatkowa nie wyraża zgody na zawarcie porozumienia lub istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo niewyrażenia zgody w terminie, o którym mowa w § 1 – bez zmiany wysokości opłaty.

§ 3. Przepis § 2 pkt 3 stosuje się, jeżeli conajmniej jedna władza podatkowa właściwa dla podmiotu zagranicznego wyraża zgodę na zawarcie porozumienia zagranicznego dwustronnego.

Art. 20e. § 1. W sprawach o uznanie prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi wydaje się decyzję, zwaną dalej „decyzją w sprawie porozumienia”.

§ 2. Decyzja w sprawie porozumienia może dotyczyć transakcji, które mają zostać dokonane po złożeniu wniosku o zawarcie porozumienia, jak i transakcji, których realizację rozpoczęto przed dniem złożenia wniosku.

§ 3. Decyzję w sprawie porozumienia doręcza się wszystkim podmiotom powiązanym (krajowym i zagranicznym), z którymi mają być dokonywane transakcje, a w przypadku porozumień zagranicznych – również władzom podatkowym właściwym dla podmiotów zagranicznych oraz w zakresie porozumień krajowych – dyrektorom

izb skarbowych właściwym dla podmiotów powiązanych z wnioskodawcą.

Art. 20f. § 1. Decyzja w sprawie porozumienia zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotów objętych porozumieniem,
- 2) wskazanie wartości transakcji objętych porozumieniem,
- 3) wskazanie rodzaju, przedmiotu transakcji objętych porozumieniem oraz lat podatkowych lub okresów, których ono dotyczy,
- 4) wskazanie metody lub metod ustalania ceny transakcyjnej, algorytmu kalkulacji ceny oraz innych reguł stosowania metody,
- 5) określenie istotnych warunków będących podstawą stosowania metody lub metod, o których mowa w pkt 4, z uwzględnieniem podziału ryzyka, pełnionych funkcji przez podmioty oraz marży realizowanej przez podmioty, o których mowa w pkt 1,
- 6) termin obowiązywania decyzji.

§ 2. Termin obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia nie może być dłuższy niż 3 lata.

§ 3. Termin obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia może być przedłużony na wniosek podmiotu powiązanego, złożony nie później niż na 6 miesięcy przed upływem tego terminu, jeżeli kryteria uznanej w tej decyzji metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązanymi nie uległy zmianie. Przedłużony termin obowiązywania decyzji nie może być dłuższy niż kolejne 3 lata.

§ 4. Przedłużenie terminu obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia następuje w drodze decyzji.

Art. 20g. § 1. Postępowanie w sprawie porozumienia krajowego oraz w sprawie porozumienia zagranicznego jednostronnego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 6 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

§ 2. Postępowanie w sprawie porozumienia zagranicznego dwustronnego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu roku od dnia jego wszczęcia.

Art. 20h. § 1. W przypadku zmiany stosunków gospodarczych powodującej rażąco nieadekwatność wyboru i stosowania uznanej za prawidłową metody ustalania ceny transakcyjnej, decyzja w sprawie porozumienia może być zmieniona lub uchylona, przez organ który wydał decyzję, przed upływem ustalonego terminu jej obowiązywania. Zmiana lub uchylenie decyzji następuje na wniosek strony lub z urzędu.

§ 2. Postępowanie wszczęte na wniosek strony:

1) w sprawie zmiany decyzji w sprawie porozumienia powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia jego wszczęcia,

2) w sprawie uchylenia decyzji w sprawie porozumienia powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu miesiąca od dnia jego wszczęcia.

§ 3. W przypadku porozumienia krajowego zmiana lub uchylenie decyzji w sprawie porozumienia wymaga zatwierdzenia przez dyrektorów izb skarbowych właściwych dla podmiotów powiązanych z wnioskodawcą. Przepis art. 20a § 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

- Art. 20i. § 1. W przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w art. 20f § 1 pkt 3-5, określonych w decyzji w sprawie porozumienia organ, który wydał decyzję, stwierdza z urzędu jej wygaśnięcie.
- § 2. Decyzja stwierdzająca wygaśnięcie, o której mowa w § 1, wywołuje skutki prawne od dnia doręczenia decyzji, której wygaśnięcie stwierdza.
- Art. 20j. § 1. Wniosek o uznanie prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi oraz wniosek, o którym mowa w art. 20f § 3, podlega opłacie wpłacanej na rachunek organu właściwego w sprawie, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.
- § 2. Wysokość opłaty od wniosku w sprawie porozumienia wynosi 1 procent wartości transakcji będącej przedmiotem porozumienia, przy czym dla porozumienia:
- 1) krajowego – wynosi nie mniej niż 5 000 zł i nie więcej niż 50 000 zł,
 - 2) zagranicznego jednostronnego – wynosi nie mniej niż 20 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł,
 - 3) zagranicznego dwustronnego – wynosi nie mniej niż 50 000 zł i nie więcej niż 200 000 zł.
- § 3. Wysokość opłaty od wniosku o przedłużenie terminu obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia wynosi połowę wysokości opłaty, o której mowa w § 2, odpowiedniej dla rodzaju porozumienia.
- Art. 20k. § 1. Jeżeli w toku postępowania w sprawie zawarcia porozumienia organ podatkowy stwierdzi, że wartość transakcji, która może być przedmiotem porozumienia została we wniosku podana w zaniżonej wysokości, organ ten ustala w drodze postanowienia wysokość opłaty uzupełniającej, obliczonej zgodnie z art. 20j § 2.

§ 2. Na postanowienie w sprawie opłaty uzupełniającej służy zażalenie.

Art. 20l. Opłata, o której mowa w art. 20j-20k, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 20m. Koszty postępowania, o których mowa w art. 265 § 1 pkt 1 i 3, obciążają podmiot składający wniosek o uznanie prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi.

Art. 20n. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy działu IV.”;

9) w art. 21 § 3a otrzymuje brzmienie:

„§ 3a. Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że kwota zwrotu podatku lub kwota nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług jest inna niż wykazana w deklaracji, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa prawidłową wysokość zwrotu podatku lub nadwyżki podatku naliczonego nad należnym.”;

10) po art. 21a dodaje się art. 21b w brzmieniu:

„Art. 21b. Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że:

- 1) wysokość dochodu jest inna niż wykazana w deklaracji, a osiągnięty dochód nie powoduje powstania obowiązku podatkowego,
- 2) w deklaracji została wykazana strata, a osiągnięto dochód w wysokości nie powodującej powstania obowiązku podatkowego

– organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość tego dochodu.”;

11) w art. 22 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Rozporządzenie, o którym mowa w § 1 pkt 1, dotyczące zaniechania poboru podatku od podatników prowadzących działalność gospodarczą, stanowiące pomoc publiczną, stanowi program pomocowy, określający przeznaczenie i warunki dopuszczalności pomocy publicznej.”;

12) art. 23a otrzymuje brzmienie:

„Art. 23a. Jeżeli podstawa opodatkowania została określona w drodze oszacowania, a podatnik jest zobowiązany do wpłaty zaliczek na podatek, organ podatkowy określa wysokość zaliczek, za okres, za który podstawa opodatkowania została oszacowana, proporcjonalnie do wysokości zobowiązania podatkowego za cały rok podatkowy lub inny okres rozliczeniowy. Przepis art. 53a stosuje się odpowiednio.”;

13) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Organ podatkowy, w drodze decyzji, określa wysokość straty poniesionej przez podatnika, jeżeli w postępowaniu podatkowym organ ten stwierdzi, że podatnik nie złożył deklaracji, nie wykazał w deklaracji straty lub wysokość poniesionej straty różni się od wysokości wykazanej w deklaracji, a poniesienie straty zgodnie z przepisami prawa podatkowego uprawnia do skorzystania z ulg podatkowych.”;

14) art. 24a otrzymuje brzmienie:

„Art. 24a. § 1. Organy podatkowe i organy kontroli skarbowej w razie powzięcia, w toku postępowania, istotnych wątpliwości co do rzeczywistej treści czynności prawnej, z której

dokonania wywodzi się skutki podatkowe, są uprawnione do żądania ustalenia przez sąd powszechny rzeczywistej treści tej czynności oraz ustalenia przez sąd, że z dokonania tej czynności nie można było oczekiwać innych istotnych skutków niż wynikające z zapobieżenia powstaniu, opóźnienia powstania lub obniżenia wysokości zobowiązania podatkowego, zwiększenia straty, podwyższenia nadpłaty lub zwrotu podatku.

§ 2. W przypadku gdy z prawomocnego orzeczenia sądu wynika, że z dokonania czynności prawnej nie można było oczekiwać innych istotnych skutków niż wynikające z zapobieżenia powstaniu, opóźnienia powstania lub obniżenia wysokości zobowiązania podatkowego, zwiększenia straty, podwyższenia nadpłaty lub zwrotu podatku, organy podatkowe i organy kontroli skarbowej, rozstrzygając sprawę podatkową, pomina skutki podatkowe takiej czynności prawnej.

§ 3. W przypadku gdy z prawomocnego orzeczenia sądu wynika, że strony dokonując danej czynności prawnej ukryły inną czynność prawną, organy podatkowe i organy kontroli skarbowej, rozstrzygając sprawę podatkową, wywodzą skutki podatkowe z ukrytej czynności prawnej.”;

15) uchyla się art. 24b;

16) w art. 33:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zobowiązanie podatkowe przed terminem płatności może być zabezpieczone na majątku podatnika, a w przypadku osób pozostających w związku małżeńskim także na majątku wspólnym, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że nie zostanie ono

wykonane, a w szczególności gdy podatnik nie uiszcza wymagalnych zobowiązań o charakterze publicznoprawnym lub dokonuje czynności, których skutkiem jest utrata prawa własności do majątku. W przypadku zabezpieczenia na majątku wspólnym małżonków przepis art. 29 § 2 stosuje się odpowiednio.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 2 pkt 2 i 3, zabezpieczeniu podlega również kwota odsetek za zwłokę należnych na dzień wydania decyzji o zabezpieczeniu, z zastrzeżeniem art. 54 § 1 pkt 1, oraz zaległość podatkowa, o której mowa w art. 52 § 1.”,

c) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Zabezpieczenie następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji albo w formie określonej w art. 33d.”;

17) w art. 33b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osób, o których mowa w art. 115, 116 i 116a, po doręczeniu im decyzji orzekającej o odpowiedzialności podatkowej za zaległości podatkowe spółki lub innej osoby prawnej, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że zobowiązanie nie zostanie przez spółkę lub inną osobę prawną wykonane, a w szczególności gdy spółka lub inna osoba prawna nie uiszcza wymagalnych zobowiązań o charakterze publicznoprawnym lub dokonuje czynności, których skutkiem jest utrata prawa własności do majątku; decyzja o zabezpieczeniu wygasa, gdy egzekucja z majątku podatnika okazała się w całości lub w części bezskuteczna.”;

18) po art. 33c dodaje się art. 33d-33g w brzmieniu:

„Art. 33d. Wykonanie decyzji o zabezpieczeniu następuje przez przyjęcie przez organ podatkowy, na wniosek strony, zabezpieczenia wykonania zobowiązania podatkowego określonego w decyzji o zabezpieczeniu wraz z odsetkami za zwłokę, w formie:

- 1) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej,
- 2) poręczenia banku lub zakładu ubezpieczeń,
- 3) weksla z poręczeniem wekslowym banku,
- 4) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku,
- 5) zastawu rejestrowego na prawach z papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski – według ich wartości godziwej,
- 6) depozytu w gotówce.

Art. 33e. § 1. Poręczyciel lub gwarant powinien zobowiązać się piśmiennie do zapłacenia solidarnie z podatnikiem, bezwarunkowo i nieodwołalnie, zabezpieczonej kwoty zobowiązania podatkowego wraz z odsetkami za zwłokę, jeżeli jej zapłacenie stanie się wymagalne. O odpowiedzialności podatkowej poręczyciela lub gwaranta orzeka organ podatkowy w drodze decyzji.

§ 2. Gwarantem może być:

- 1) bank krajowy, oddział banku zagranicznego, oddział instytucji kredytowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁴⁾),
- 2) krajowy zakład ubezpieczeń, główny oddział zakładu ubezpieczeń, oddział zakładu ubezpieczeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124,

poz. 1151 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959).

§ 3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz gwarantów, o których mowa w § 1, uwzględniając możliwość wywiązania się przez nich z przyjętych zobowiązań.

Art. 33f. Strona może dowolnie wybrać formę lub formy zabezpieczenia, o których mowa w art. 33d.

Art. 33g. W sprawie przyjęcia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 33d, wydaje się postanowienie, na które przysługuje zażalenie.”;

19) w art. 34 w § 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nieruchomość stanowiąca współwłasność współnika spółki cywilnej lub współwłasność łączną współników spółki cywilnej i związana z działalnością spółki, z tytułu zaległości podatkowych spółki,”;

20) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór formularza oświadczenia o rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego, uwzględniający dane identyfikujące osobę składającą oświadczenie, rodzaj, wartość i dane identyfikacyjne rzeczy, rodzaj i wartość prawa majątkowego, które może być przedmiotem zastawu skarbowego, ich stan prawny wraz z ewentualnymi obciążeniami.”;

21) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48 § 1. Organ podatkowy, na wniosek podatnika, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub

interese publicznym może odraczać terminy przewidziane w przepisach prawa podatkowego, z wyjątkiem terminów określonych w art. 67a, art. 68-71, art. 77 § 1-3, art. 79 § 2, art. 80 § 1, art. 87 § 3 i 4, art. 88 § 1 i art. 118.

§ 2. Przepisy § 1 stosuje się odpowiednio do terminów dotyczących płatników lub inkasentów.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, właściwość rzeczową organów podatkowych w sprawach, o których mowa w § 1.”;

22) w art. 49 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W razie wydania decyzji na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub pkt 2 nowym terminem płatności jest dzień, w którym, zgodnie z decyzją, powinna nastąpić zapłata odroczonego podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę albo poszczególnych rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa wraz z odsetkami za zwłokę.”;

23) w art. 53 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Odsetki za zwłokę nalicza podatnik, płatnik, inkasent, następca prawny lub osoba trzecia odpowiadająca za zaległości podatkowe, z zastrzeżeniem, art. 53a, art. 62 § 4, art. 66 § 5, art. 67a § 1 pkt 1 lub 2 i art. 76a § 1.”;

24) art. 53a otrzymuje brzmienie:

„Art. 53a. § 1. Jeżeli w postępowaniu podatkowym po zakończeniu roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego stwierdzi się, że podatnik mimo ciążącego na nim obowiązku nie złożył deklaracji, wysokość zaliczek jest inna niż wykazana w deklaracji lub zaliczki nie

zostały zapłacone w całości lub w części, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość odsetek za zwłokę na ostatni dzień roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego, przyjmując prawidłową wysokość zaliczek na podatek.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się do zaliczek na podatek przekraczających w całości lub w części wysokość podatku należnego za rok podatkowy lub inny okres rozliczeniowy.”;

25) w art. 54 w § 1:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) jeżeli wysokość odsetek nie przekraczała trzykrotności wartości opłaty dodatkowej pobieranej przez "Pocztę Polską" za polecenie przesyłki listowej,”

b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) za okres od dnia następnego po upływie dwóch lat od dnia złożenia deklaracji, od zaległości związanych z popełnionymi w deklaracji błędami rachunkowymi lub oczywistymi omyłkami jeżeli w tym okresie nie zostały one ujawnione przez organ podatkowy,”;

26) w art. 57 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W decyzji wydanej na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub pkt 2, dotyczącej podatków stanowiących dochód budżetu państwa, organ podatkowy ustala opłatę prolongacyjną od kwoty podatku lub zaległości podatkowej.”;

27) w art. 59 w § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) umorzenia, w przypadkach przewidzianych w art. 67d § 3,”;

28) w art. 60 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Zlecenia płatnicze na rzecz organów podatkowych mogą być składane również w formie dokumentu elektronicznego przy użyciu oprogramowania udostępnionego przez banki lub inną instytucję finansową uprawnioną do przyjmowania zleceń płatniczych albo w inny sposób uzgodniony z bankiem lub inną instytucją przyjmującą zlecenie.”;

29) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. § 1. Podstawy opodatkowania, kwoty podatków, z zastrzeżeniem § 2, odsetki za zwłokę, opłaty prologacyjne, procentowanie nadpłat oraz wynagrodzenia przysługujące płatnikom i inkasentom zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że kwoty wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a kwoty wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych.

§ 2. Zaokrąglania podstaw opodatkowania i kwot podatków nie stosuje się do opłaty skarbowej.”;

30) w art. 66 w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, na podstawie umowy zawartej między wójtem, burmistrzem (prezydentem miasta), starostą albo marszałkiem województwa a podatnikiem.”;

31) uchyla się art. 67;

32) po rozdziale 7 dodaje się rozdział 7a w brzmieniu:

„Rozdział 7a

Ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych

Art. 67a. § 1. Organ podatkowy, na wniosek podatnika, z zastrzeżeniem art. 67b, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym może:

- 1) odroczyć termin płatności podatku lub rozłożyć zapłatę podatku na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji, o której mowa w art. 53a,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

§ 2. Umorzenie zaległości podatkowej powoduje również umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub w takiej części, w jakiej została umorzona zaległość podatkowa.

Art. 67b. § 1. Organ podatkowy na wniosek podatnika prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, określonych w art. 67a:

- 1) które nie stanowią pomocy publicznej,
- 2) które stanowią pomoc „de minimis” – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady „de minimis”,
- 3) które stanowią pomoc publiczną:
 - a) udzielaną w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia,
 - b) udzielaną w celu zapobieżenia lub likwidacji poważnych zakłóceń w gospodarce o charakterze ponadsektorowym,

- c) udzielaną w celu wsparcia krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim,
- d) udzielaną w celu promowania i wspierania kultury, dziedzictwa narodowego, nauki i oświaty,
- e) będącą rekompensatą za realizację usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym powierzonych na podstawie odrębnych przepisów,
- f) na szkolenia,
- g) na zatrudnienie,
- h) na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw,
- i) na restrukturyzację,
- j) na ochronę środowiska,
- k) na prace badawczo-rozwojowe,
- l) regionalną,
- m) udzielaną na inne przeznaczenia określone na podstawie § 6 przez Radę Ministrów.

§ 2. Ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a, w przypadku wymienionym w § 1 pkt 3 lit. a, mogą być udzielane jako pomoc indywidualna albo w ramach programów pomocowych określonych w odrębnych przepisach.

§ 3. Ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a, w przypadku wymienionym w § 1 pkt 3 lit. b-d, mogą być udzielane jako pomoc indywidualna zgodna z programami rządowymi lub samorządowymi albo udzielana w ramach programów pomocowych określonych w odrębnych przepisach.

§ 4. Ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a, w przypadkach wymienionych w § 1 pkt 3 lit. e-m, mogą być udzielane po spełnieniu szczególnych warunków określonych na podstawie § 5 i 6.

§ 5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzeń, szczególne warunki udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a, w przypadkach wymienionych w § 1 pkt 3 lit. e-l wraz ze wskazaniem przypadków, w których ulgi udzielane są jako pomoc indywidualna, mając na uwadze dopuszczalne przeznaczenia i warunki udzielania pomocy państwa określone w przepisach prawa wspólnotowego.

§ 6. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzeń, inne niż określone w § 1 pkt 3 lit. a-l, przeznaczenia pomocy udzielanej w formie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a, oraz szczególne warunki udzielania tych ulg dla określonych przez Radę Ministrów przeznaczeń wraz ze wskazaniem przypadków, w których ulgi udzielane są jako pomoc indywidualna, mając na uwadze dopuszczalność i warunki udzielania pomocy państwa określone w przepisach prawa wspólnotowego.

Art. 67c. Przepisy art. 67a § 1 pkt 1 i 2 oraz art. 67b stosuje się odpowiednio do należności przypadających od płatników lub inkasentów. Przepis art. 67a oraz art. 67b stosuje się odpowiednio do należności przypadających od spadkobierców podatnika lub płatnika oraz osób trzecich.

Art. 67d. § 1. Organ podatkowy może z urzędu udzielać ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a § 1 pkt 3, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne,
- 2) kwota zaległości podatkowej nie przekracza pięciokrotnej wartości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym,
- 3) kwota zaległości podatkowej nie została zaspokojona w zakończonym postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym,
- 4) podatnik zmarł nie pozostawiając żadnego majątku lub pozostawił ruchomości niepodlegające egzekucji na podstawie odrębnych przepisów albo pozostawił przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty 5 000 zł i jednocześnie brak jest spadkobierców innych niż Skarb Państwa lub gmina oraz nie ma możliwości orzeczenia odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 3 i 4, decyzję umarzającą zaległość podatkową pozostawia się w aktach sprawy.

§ 3. Przepisy § 1 pkt 3 i 4 i § 2 stosuje się odpowiednio do umarzania zaległości płatnika lub inkasenta.

Art. 67e. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, właściwość rzeczową poszczególnych organów podatkowych w sprawach stosowania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, uwzględniając wysokość kwoty będącej przedmiotem ulgi oraz terminy wpłat podatku lub zaległości podatkowej.”;

33) w art. 70:

a) w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) od dnia wydania decyzji, o których mowa w art. 67a § 1 pkt 1 lub 2, do dnia terminu płatności odroczonego podatku lub zaległości podatkowej, ostatniej raty podatku lub ostatniej raty zaległości podatkowej,”

b) § 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„§ 6. Bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego zostaje zawieszony z dniem:

- 1) wszczęcia postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z niewykonaniem tego zobowiązania,
- 2) wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję dotyczącą tego zobowiązania,
- 3) wniesienia żądania ustalenia przez sąd powszechny rzeczywistej treści czynności prawnej.

§ 7. Termin przedawnienia biegnie dalej od dnia następującego po dniu:

- 1) prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe,
- 2) doręczenia organowi podatkowemu odpisu orzeczenia sądu administracyjnego, ze stwierdzeniem jego prawomocności,
- 3) uprawomocnienia się orzeczenia sądu powszechnego w sprawie ustalenia rzeczywistej treści czynności prawnej.”;

34) uchyla się art. 70b;

35) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. Przepis art. 70 stosuje się odpowiednio do należności płatników lub inkasentów z tytułu nie pobranych albo nie wpłaconych podatków.”;

36) w art. 72 w § 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zobowiązania zapłaconego przez osobę trzecią lub spadkobiercę, jeżeli w decyzji o ich odpowiedzialności podatkowej lub decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego spadkodawcy określono je nienależnie lub w wysokości większej od należnej.”;

37) w art. 73 w § 1 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) zapłaty przez osobę trzecią lub spadkobiercę należności wynikającej z decyzji o odpowiedzialności podatkowej lub decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego spadkodawcy, jeżeli należność ta została określona nienależnie lub w wysokości większej od należnej,

6) złożenia korekty deklaracji w podatku od towarów i usług obniżającej wysokość zobowiązania podatkowego, w związku ze zwiększeniem kwoty podatku naliczonego lub obniżeniem podatku należnego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług.”;

38) w art. 75 w § 2 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) w deklaracjach innych niż wymienione w art. 73 § 2 pkt 2 i 3, z wyjątkiem deklaracji dotyczącej zaliczek na podatek dochodowy, wykazali zobowiązanie podatkowe nienależne lub w wysokości większej od należnej i wpłacili zadeklarowany podatek,”;

39) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Art. 76. § 1. Nadpłaty wraz z ich oprocentowaniem podlegają zaliczeniu z urzędu na poczet zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę, odsetek za zwłokę określonych w

decyzji, o której mowa w art. 53a, oraz bieżących zobowiązań podatkowych, a w razie ich braku podlegają zwrotowi z urzędu, chyba że podatnik złoży wniosek o zaliczenie nadpłaty w całości lub w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Nadpłaty, których wysokość nie przekracza wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym, podlegają z urzędu zaliczeniu na poczet zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę, odsetek za zwłokę określonych w decyzji, o której mowa w art. 53a, oraz bieżących zobowiązań podatkowych, a w razie ich braku – na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych, chyba że podatnik wystąpi o ich zwrot.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zaliczania nadpłaty płatnika lub inkasenta na poczet jego zaległości podatkowych, bieżących zobowiązań podatkowych lub zobowiązań powstałych w związku z wykonywaniem obowiązków płatnika lub inkasenta.”;

40) w art. 76a w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) powstania nadpłaty – w przypadkach, o których mowa w art. 73 § 1 pkt 1-3 i 5 oraz § 2,”;

41) w art. 77:

a) w § 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) 30 dni od dnia wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę lub określającej wysokość nadpłaty,

3) 14 dni od dnia doręczenia organowi podatkowemu odpisu orzeczenia sądu administracyjnego, ze stwierdzeniem jego prawomocności, uchylającego decyzję organu podatkowego pierwszej

instancji lub stwierdzającego jej nieważność, z zastrzeżeniem § 3,”

b) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. W przypadku skorygowania deklaracji:

1) w trybie określonym w art. 274 § 1 pkt 1 – nadpłata podlega zwrotowi w terminie 3 miesięcy od dnia upływu terminu do wniesienia sprzeciwu,

2) przez podatnika – nadpłata podlega zwrotowi w terminie 3 miesięcy od dnia jej skorygowania.

§ 3. W przypadku uchylecia decyzji, o której mowa w § 1 pkt 1 lit. a-d, lub stwierdzenia jej nieważności, jeżeli następnie, w terminie 3 miesięcy od dnia uchylecia lub stwierdzenia nieważności przez organ podatkowy lub od dnia doręczenia organowi podatkowemu odpisu orzeczenia sądu administracyjnego ze stwierdzeniem jego prawomocności, uchylającego decyzję lub stwierdzającego jej nieważność, zostanie wydana decyzja w tej samej sprawie, nadpłata, którą stanowi różnica między podatkiem wpłaconym a podatkiem wynikającym z tej decyzji, podlega zwrotowi w terminie 30 dni od dnia wydania nowej decyzji.”;

42) w art. 78:

a) w § 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w przypadku przewidzianym w art. 77 § 1 pkt 5 i § 2 – od dnia powstania nadpłaty, jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2, lub od dnia skorygowania zeznania lub deklaracji w trybie art. 274 lub art. 274a.”

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. W przypadku przewidzianym w art. 77 § 1 pkt 4 oprocentowanie przysługuje za okres:

- 1) od dnia powstania nadpłaty do dnia jej zwrotu – pod warunkiem złożenia przez podatnika wniosku o zwrot nadpłaty w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub od dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części ten akt,
- 2) od dnia powstania nadpłaty do trzydziestego dnia od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub od dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części ten akt – jeżeli wniosek o zwrot nadpłaty został złożony po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub od dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części ten akt.”;

43) w art. 79 w § 2 w pkt 1 uchyla się lit. c;

44) art. 81a otrzymuje brzmienie:

„Art. 81a. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, podatnicy, płatnicy i inkasenci mogą skorygować uprzednio złożoną deklarację.”;

45) uchyla się art. 81c;

46) w art. 82:

a) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe obowiązane są do sporządzania i przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w formie dokumentu elektronicznego, comiesięcznych informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych zwią-

zanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, w terminie do 7 dnia następnego miesiąca.

§ 3. Banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz inne instytucje finansowe, na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub jego upoważnionego przedstawiciela, są obowiązane do udzielenia informacji w razie wystąpienia władz państw obcych – w zakresie i na zasadach określonych w rozdziale 2 działu VIIa oraz wynikających z ratyfikowanych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania i innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.",

b) uchyla się § 2b,

c) dodaje się § 7 w brzmieniu:

„§ 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych mając na uwadze usprawnienie przekazywania i przetwarzania informacji, o których mowa w § 2, określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych oraz rachunkach w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, o których mowa w art. 82 § 2, uwzględniając numer rachunku, datę jego założenia albo likwidacji, dane identyfikujące posiadacza rachunku, w tym nazwisko i imię lub nazwę posiadacza, miejsce zamieszkania lub adres siedziby, rodzaj identyfikatora posiadacza rachunku, kod kraju posiadacza rachunku, numer identyfikacji podatkowej.”;

47) uchyla się art. 89 i art. 90;

48) w art. 93 uchyla się § 3;

49) w art. 93c w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wstępują – w zakresie uprawnień majątkowych – osoby prawne powstałe w wyniku podziału (zgodnie z planem podziału),”;

50) uchyla się art. 97a;

51) w art. 100 § 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organy podatkowe właściwe ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania spadkodawcy orzekają w odrębnych decyzjach o zakresie odpowiedzialności poszczególnych spadkobierców lub określają wysokość nadpłaty albo zwrotu podatku.

„§ 2. W decyzji organ podatkowy określa:

- 1) wysokość znanych w dniu otwarcia spadku zobowiązań spadkodawcy, o których mowa w art. 98 § 1 i 2,
- 2) wysokość zobowiązania podatkowego, wysokość poniesionej straty uprawniającej spadkobierców, do skorzystania, zgodnie z przepisami prawa podatkowego, z ulg podatkowych, wysokość nadpłaty lub zwrotu podatku, jeżeli ich wysokość jest inna niż wykazana w deklaracji złożonej przez spadkodawcę albo spadkodawca deklaracji nie złożył.”;

52) w art. 103 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) decyzjach wydanych na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub 2, jeżeli nie upłynął termin płatności odroczonego podatku lub zaległości podatkowej lub termin płatności rat,”;

53) w art. 109 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W sprawie odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej przepisy art. 29, art. 47 § 1, art. 51 § 1, art. 53 § 3, art. 55, art. 57, art. 59, art. 60, art. 64-66 stosuje się odpowiednio.”;

54) w art. 112:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Nabywca:

- 1) przedsiębiorstwa,
- 2) zorganizowanej części przedsiębiorstwa,
- 3) składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą wymienionych w § 2, jeżeli ich wartość jednostkowa w dniu zbycia wynosi co najmniej 15 000 zł

– odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem za powstałe do dnia nabycia zaległości podatkowe związane z prowadzoną działalnością gospodarczą.”,

b) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Nabywca odpowiada również za zaległości podatkowe i inne należności zbywcy, wymienione w art. 107 § 2 pkt 2-4 powstałe po dniu wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 306g, a przed dniem nabycia przedsiębiorstwa, jego części lub składników majątku, jeżeli od dnia wydania zaświadczenia do dnia zbycia:

- 1) upłynęło 30 dni – w przypadku zbycia przedsiębiorstwa lub jego części,
- 2) upłynęły 3 dni – w przypadku zbycia składników majątku.”;

55) w art. 143:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Upoważnienie może obejmować załatwianie spraw za pomocą środków komunikacji elektronicznej – z wyłączeniem wydawania zaświadczeń. ”,

b) w § 2 w zdaniu wstępnym wyrazy „w § 1” zastępuje się wyrazami „w § 1 i 1a”;

56) art. 144 otrzymuje brzmienie:

„Art. 144. Organ podatkowy doręcza pisma za pokwitowaniem przez pocztę, przez swoich pracowników lub przez osoby uprawnione na podstawie odrębnych przepisów.”;

57) po art. 144 dodaje się art. 144a w brzmieniu:

„Art. 144a. § 1. Doręczenie pism może nastąpić za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w rozumieniu przepisów o świadczeniu usług drogą elektroniczną, na adres poczty elektronicznej strony, jej przedstawiciela lub pełnomocnika, jeżeli wystąpiono do organu podatkowego o doręczenie pisma lub pism drogą elektroniczną.

§ 2. W sprawie sporządzania struktury pism w formie dokumentów elektronicznych oraz warunków organizacyjno-technicznych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz przepisy wykonawcze wydane na jej podstawie.”;

58) w art. 146 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W toku postępowania strona oraz jej przedstawiciel lub pełnomocnik mają obowiązek zawiadomić organ podatkowy o każdej zmianie swojego adresu, w tym także adresu poczty elektronicznej.”;

59) w art. 148 w § 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) na wskazany adres poczty elektronicznej.”;

60) art. 151 otrzymuje brzmienie:

„Art. 151. Osobom prawnym oraz jednostkom organizacyjnym niemającym osobowości prawnej pisma doręcza się w lokalu

ich siedziby lub w miejscu prowadzenia działalności – osobie upoważnionej do odbioru korespondencji. Przepisy art. 146, art. 148 § 2 pkt 1 i 3 i art. 150 stosuje się odpowiednio.”;

61) w art. 152 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. W przypadku doręczenia pisma za pomocą środków komunikacji elektronicznej, doręczenie jest skuteczne, jeżeli w terminie 2 dni od dnia wysłania pisma organ podatkowy otrzyma potwierdzenie doręczenia pisma. W razie nie- otrzymania takiego potwierdzenia organ podatkowy doręcza pismo w sposób określony w art. 144.”;

62) w art. 153 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli adresat odmawia przyjęcia pisma przesłanego mu w sposób określony w art. 144, pismo zwraca się nadawcy z adnotacją o odmowie jego przyjęcia i datą odmowy. Pismo wraz z adnotacją włącza się do akt sprawy.”;

63) po art. 154 dodaje się art. 154a -154c w brzmieniu:

„Art. 154a. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wystąpić do władzy Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej właściwej w sprawach podatkowych, zwanej dalej „obcą władzą” z wnioskiem o doręczenie pisma organu podatkowego.

§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1, powinien zawierać dane niezbędne do identyfikacji podmiotu, w szczególności nazwisko lub nazwę (firmę), adres.

Art. 154b. Pisma pochodzące od obcej władzy doręcza organ podatkowy wskazany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, stosując przepisy art. 144-154.

Art. 154c. Przepis art. 154a i 154b stosuje się do doręczania pism w zakresie spraw, o których mowa w art. 305b. Pisma w sprawach nie wymienionych w art. 305b mogą być doręczane z zachowaniem zasady wzajemności.”;

64) w art. 165:

a) § 3b otrzymuje brzmienie:

„§ 3b. Datą wszczęcia postępowania na żądanie strony wniesione za pomocą środków komunikacji elektronicznej jest dzień otrzymania żądania przez organ podatkowy lub przez jednostkę informatyczną obsługi administracji podatkowej.”,

b) w § 5 w pkt 2 wyrazy „art. 67 § 4” zastępuje się wyrazami „art. 67d § 1”,

c) dodaje się § 7 w brzmieniu:

„§ 7. Organ podatkowy nie wydaje postanowienia o wszczęciu postępowania w przypadku złożenia zeznania podatkowego przez podatników podatku od spadków i darowizn. W tym przypadku za datę wszczęcia postępowania przyjmuje się datę złożenia zeznania.”;

65) w art. 168:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Podania (w tym żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, ponaglenia, wnioski) mogą być wnoszone na piśmie, telegraficznie lub za pomocą dalekopisu, telefaksu, środków komunikacji elektronicznej albo za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej właściwego organu podatkowego, umożliwiającego wprowadzenie danych do systemu teleinformatycznego tego organu, a także ustnie do protokołu.”,

b) § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

- „§ 4. Organ podatkowy obowiązany jest potwierdzić wniesienie podania, jeżeli wnoszący je tego zażąda. Organ podatkowy lub jednostka informatyczna obsługi administracji podatkowej poświadczą, w formie elektronicznej, wniesienie podania za pomocą środków komunikacji elektronicznej albo za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej właściwego organu podatkowego.
- § 5. Do podań wnoszonych w formie elektronicznej stosuje się odpowiednio przepis art. 3b.”;

66) w art. 182 § 2 otrzymuje brzmienie:

- „§ 2. Przepisy § 1 stosuje się odpowiednio do zakładów ubezpieczeń, funduszy inwestycyjnych i banków prowadzących działalność maklerską, w zakresie prowadzonych indywidualnych kont emerytalnych, a także do domów maklerskich oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.”;

67) w art. 201 w § 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

- „6) w razie wystąpienia organu podatkowego o udzielenie odpowiednich informacji do organów innego państwa, jeżeli ustalenie lub określenie wysokości zobowiązania podatkowego związane jest z ratyfikowanymi umowami o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innymi ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.”;

68) w art. 208 § 1 otrzymuje brzmienie:

- „§ 1. Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, w szczególności w razie przedawnienia zobowiązania podatkowego, organ podatkowy wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.”;

69) art. 212 otrzymuje brzmienie:

„Art. 212. Organ podatkowy, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia, z zastrzeżeniem art. 67d § 2.”;

70) art. 224-224b otrzymują brzmienie:

„Art. 224. § 1. Wniesienie odwołania od decyzji organu podatkowego nie wstrzymuje jej wykonania, z zastrzeżeniem art. 224a i art. 224b.

§ 2. Organ podatkowy, z urzędu lub na wniosek strony, wstrzymuje w drodze postanowienia wykonanie decyzji w całości lub w części, w przypadku uzasadnionym ważnym interesem strony lub interesem publicznym.

§ 3. Wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji może być złożony również przed wniesieniem odwołania.

§ 4. W sprawie wstrzymania wykonania decyzji postanawia:

1) organ, który wydał decyzję – do czasu przekazania odwołania wraz z aktami sprawy właściwemu organowi odwoławczemu,

2) organ odwoławczy – po otrzymaniu odwołania wraz z aktami sprawy.

§ 5. Na postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji służy zażalenie.

Art. 224a. Wykonanie zaskarżonej decyzji wydanej na podstawie art. 24a lub decyzji utrzymującej w mocy decyzję wydaną na tej podstawie podlega wstrzymaniu z mocy prawa – do czasu rozpatrzenia skargi przez sąd.

Art. 224b. § 1. Organ podatkowy, z urzędu lub na wniosek strony, wstrzymuje wykonanie zaskarżonej decyzji w całości lub w części do dnia wydania ostatecznej decyzji lub, w razie wniesienia skargi do sądu administracyjnego,

do momentu uprawomocnienia się orzeczenia sądu administracyjnego w przypadku:

- 1) przyjęcia na wniosek strony zabezpieczenia wykonania zobowiązania podatkowego, wynikającego z decyzji wraz z odsetkami za zwłokę, o którym mowa w art. 33d – do wysokości zabezpieczenia, lub
- 2) zabezpieczenia wykonania zobowiązania podatkowego, wynikającego z decyzji wraz z odsetkami za zwłokę, hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym korzystającymi z pierwszeństwa zaspokojenia – do wysokości odpowiadającej wartości przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego.

§ 2. W zakresie, o którym mowa w § 1 pkt 1, przepisy art. 33d-33g oraz art. 224 § 4 i 5 stosuje się odpowiednio.”;

71) po art. 224b dodaje się art. 224c w brzmieniu:

„Art. 224c. § 1. Wstrzymanie wykonania decyzji nie pozbawia podatnika prawa do wykonania takiej decyzji.

§ 2. Wstrzymanie wykonania decyzji nie ma wpływu na naliczanie odsetek za zwłokę.”;

72) w art. 233 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. W sprawach należących do właściwości organów jednostek samorządu terytorialnego, organ odwoławczy jest uprawniony do wydania decyzji uchylającej i rozstrzygającej sprawę co do istoty jedynie w przypadku, gdy przepisy prawa nie pozostawiają sposobu jej rozstrzygnięcia uznaniu organu jednostki samorządu terytorialnego. W pozostałych przypadkach organ od-

woławczy uwzględniając odwołanie ogranicza się do uchylenia zaskarżonej decyzji.”;

73) po art. 234 dodaje się art. 234a w brzmieniu:

„Art. 234a. Organ odwoławczy zwraca akta sprawy organowi pierwszej instancji po upływie terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego.”;

74) w art. 240:

a) w § 1 dodaje się pkt 9-11 w brzmieniu:

„9) ratyfikowana umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania lub inna ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, ma wpływ na treść wydanej decyzji,

10) zakończona procedura wzajemnego porozumiewania się lub arbitrażowa, prowadzona na podstawie ratyfikowanej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowy międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, ma wpływ na treść wydanej decyzji,

11) orzeczenie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości ma wpływ na treść wydanej decyzji.”,

b) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Jeżeli sfalszowanie dowodu lub popełnienie przestępstwa jest oczywiste, a wznowienie postępowania jest niezbędne w celu ochrony interesu publicznego, postępowanie z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 lub 2 może być wznowione również przed wydaniem przez sąd orzeczenia stwierdzającego sfalszowanie dowodu lub popełnienie przestępstwa.

§ 3. Z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 i 2 można wznowić postępowanie także w przypadku, gdy postępowanie przed sądem

nie może być wszczęte na skutek upływu czasu lub z innych przyczyn, określonych w przepisach prawa.”;

75) w art. 241 w § 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) pkt 9 następuje tylko na żądanie strony.”;

76) w art. 243 uchyla się § 1a;

77) art. 260 otrzymuje brzmienie:

„Art. 260. § 1. Stronie, która poniosła szkodę na skutek wydania decyzji, której następnie stwierdzono nieważność, służy odszkodowanie za poniesioną rzeczywistą szkodę i utracone korzyści.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również w razie odmowy stwierdzenia nieważności decyzji z przyczyn wymienionych w art. 247 § 2 lub gdy szkoda została poniesiona na skutek wydania decyzji stwierdzającej nieważność decyzji.”;

78) po art. 260 dodaje się art. 260a i 260b w brzmieniu:

„Art. 260a. § 1. Stronie, która poniosła szkodę na skutek wydania decyzji, która następnie została uchylona w wyniku wznowienia postępowania, służy odszkodowanie za:

- 1) poniesioną rzeczywistą szkodę i utracone korzyści, jeżeli organ przyczynił się do powstania okoliczności stanowiącej przesłankę wznowienia postępowania,
- 2) poniesioną rzeczywistą szkodę, jeżeli organ nie przyczynił się do powstania okoliczności stanowiącej przesłankę wznowienia postępowania.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również w razie odmowy uchylecia decyzji z przyczyn wymienionych w art. 245 § 1 pkt 3 lub gdy szkoda została poniesiona na skutek wydania, w wyniku wznowienia postępowania, decyzji uchylającej.

Art. 260b. Przepisów art. 260 i 260a nie stosuje się, jeżeli okoliczności stanowiące przesłanki uchylecia decyzji w wyniku wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji powstały z winy strony. Stronie postępowania, która poniosła szkodę, służy roszczenie odszkodowawcze w stosunku do strony winnej powstania tej okoliczności. Roszczenie dochodzone jest przed sądem powszechnym.”;

79) w art. 261 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Odszkodowanie przysługuje od organu, wydającego decyzję, której następnie stwierdzono nieważność lub którą uchylono w wyniku wznowienia postępowania. Wniosek o odszkodowanie wnosi się do tego organu.”;

80) w art. 272 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Organy podatkowe pierwszej instancji, z zastrzeżeniem art. 272a, dokonują czynności sprawdzających, mających na celu:”;

81) po art. 272 dodaje się art. 272a w brzmieniu:

„Art. 272a. Jednostka organizacyjna urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, właściwa na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług w zakresie wymiany z Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej informacji o tym podatku, dokonuje czynności

sprawdzających odnoszących się do dokumentów składanych do tej jednostki.”;

82) art. 274 otrzymuje brzmienie:

„Art. 274. § 1. W razie stwierdzenia, że deklaracja zawiera błędy rachunkowe lub inne oczywiste omyłki, bądź że wypełniono ją niezgodnie z ustalonymi wymaganiami, organ podatkowy w zależności od charakteru i zakresu uchybień:

- 1) koryguje deklarację dokonując stosownych poprawek lub uzupełnień, jeżeli zmiana wysokości zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty, kwoty zwrotu podatku lub wysokości straty w wyniku tej korekty nie przekracza kwoty 1 000 zł,
- 2) zwraca się do składającego deklarację o jej skorygowanie oraz złożenie niezbędnych wyjaśnień, wskazując przyczyny z powodu których informacje zawarte w deklaracji poddaje się w wątpliwość.

§ 2. Uwierzytelnioną korektę deklaracji, o której mowa w § 1 pkt 1, wraz z informacją o związanej z korektą deklaracji zmianie wysokości zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty lub zwrotu podatku lub wysokości straty, bądź informację o braku takich zmian, organ podatkowy doręcza podatnikowi.

§ 3. Od korekty, o której mowa w § 1 pkt 1, podatnikowi służy prawo sprzeciwu w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia. Wniesienie sprzeciwu anuluje korektę.

§ 4. W razie niewniesienia sprzeciwu w terminie, korekta deklaracji, o której mowa w § 1 pkt 1, wywołuje skutki prawne jak korekta deklaracji złożona przez podatnika.

§ 5. Przepisy § 1-4 stosuje się odpowiednio do deklaracji składanych przez płatników lub inkasentów oraz do załączników do deklaracji.”;

83) w art. 275 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepis § 2 stosuje się również do zakładów ubezpieczeń i funduszy inwestycyjnych, w zakresie prowadzonych indywidualnych kont emerytalnych, oraz do domów maklerskich, banków prowadzących działalność maklerską, towarzystw funduszy inwestycyjnych i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.”;

84) w art. 281:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organy podatkowe pierwszej instancji, z zastrzeżeniem § 3, przeprowadzają kontrolę podatkową u podatników, płatników, inkasentów oraz następców prawnych, zwanych dalej „kontrolowanymi.”,

b) po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Organy podatkowe właściwe w sprawach zawierania porozumienia krajowego lub zagranicznego przeprowadzają kontrolę podatkową, której celem jest sprawdzenie stosowania uznanej przez ten organ metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązanymi.”;

85) art. 281a otrzymuje brzmienie:

„Art. 281a. Podatnicy, płatnicy, inkasenci oraz następcy prawni mogą, w formie pisemnej, wyznaczyć osobę fizyczną, która będzie upoważniona do ich reprezentowania w trakcie kontroli podatkowej, oraz zgłosić tę osobę naczelnikowi urzę-

du skarbowego właściwemu w sprawie opodatkowania podatkiem dochodowym.”;

86) w art. 283 w § 1 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

- „3) dyrektora izby skarbowej lub osobę zastępującą dyrektora izby skarbowej – pracownikom tej izby,
- 4) ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub osobę zastępującą ministra właściwego do spraw finansów publicznych – pracownikom urzędu obsługującego tego ministra.”;

87) w art. 284:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wszczęcie kontroli podatkowej, z zastrzeżeniem § 4 i art. 284a § 1, następuje przez doręczenie kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, upoważnienia do jej przeprowadzenia oraz okazanie legitymacji służbowej. Kontrolowany jest obowiązany wskazać osobę, która będzie go reprezentowała w trakcie kontroli, w czasie jego nieobecności, jeżeli nie wskazał tej osoby w trybie art. 281a.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W razie nieobecności kontrolowanego lub osób, o których mowa w § 2 albo w art. 281a, kontrolujący zawiadamia kontrolowanego lub osobę wskazaną w trybie art. 281a o obowiązku stawienia się w miejscu prowadzenia kontroli następnego dnia po upływie 5 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.”;

88) w art. 284a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W przypadku gdy okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli, a w szczególności istnieje ryzyko bezpowrotnej utraty materiału dowodowego lub istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, kontrola podatkowa może być wszczęta po okazaniu legitymacji służbowej kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, albo osobie wymienionej w art. 284 § 2.”,

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Organ podatkowy może umorzyć kontrolę podatkową, jeżeli w okresie 30 dni od jej wszczęcia nie zostaną ustalone dane identyfikujące kontrolowanego.

Postanowienie o umorzeniu kontroli podatkowej pozostawia się w aktach sprawy. Kontrola może być wznowiona w każdym czasie, gdy ustalony zostanie podmiot, w stosunku do którego może być ona przeprowadzona.”;

89) w art. 285a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Czynności kontrolne prowadzone są w siedzibie kontrolowanego, w innym miejscu przechowywania dokumentacji oraz w miejscach związanych z prowadzoną przez niego działalnością i w godzinach jej prowadzenia, a w przypadku prowadzenia działalności w czasie nieprzekraczającym 8 godzin dziennie – w godzinach od 8 do 16. W przypadku gdy księgi podatkowe są prowadzone lub przechowywane poza siedzibą kontrolowanego, kontrolowany na żądanie kontrolującego obowiązany jest zapewnić dostępność do ksiąg w swojej siedzibie albo w miejscu ich prowadzenia lub przechowywania, jeżeli udostępnienie ich w siedzibie może w znacznym stopniu utrudnić prowadzenie przez kontrolowanego bieżącej działalności.”,

b) po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio do osób fizycznych będących wspólnikami kontrolowanej spółki nieposiadającej osobowości prawnej.”;

90) w art. 286a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kontrolujący może w razie uzasadnionej potrzeby wezwać, w pilnych przypadkach także ustnie, pomocy organu Policji, Straży Granicznej lub straży miejskiej (gminnej), jeżeli trafi na opór uniemożliwiający lub utrudniający przeprowadzenie czynności kontrolnych, albo zwrócić się o ich asystę, gdy zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że na taki opór natrafi. Jeżeli opór stawia żołnierz czynnej służby wojskowej, kontrolujący wzywa do pomocy właściwy organ wojskowy, chyba że zwłoka grozi udaremieniem czynności kontrolnych, a na miejscu nie ma organu wojskowego.”;

91) w art. 288 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W przypadku gdy nieruchomości lub ich części albo rzeczy znajdują się w posiadaniu osób trzecich, osoby te są obowiązane je udostępnić, w celu przeszukania lub oględzin, na żądanie organu podatkowego. W razie odmowy ich udostępnienia § 2 stosuje się odpowiednio.”;

92) w art. 290 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Przebieg kontroli kontrolujący dokumentuje w protokole. Stan faktyczny może być ponadto utrwalony za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk lub na informatycznych nośnikach danych.” ;

93) art. 290a otrzymuje brzmienie:

„Art. 290a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz mini-

strem właściwym do spraw informatyzacji, w drodze rozporządzenia, określi sposób zabezpieczania, odtwarzania i wykorzystywania dowodów utrwalonych za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk lub na informatycznych nośnikach danych, uwzględniając w szczególności rodzaje czynników zewnętrznych, których działanie może spowodować zniszczenie lub uszkodzenie dowodu, obecność przedstawiciela organu kontrolującego podczas ich odtwarzania, formę oznakowania dowodu oraz ewidencjonowania czynności odtworzenia i wykorzystania dowodu.”;

94) w art. 291 § 1-3 otrzymują brzmienie:

- „§ 1. Kontrolowany, który nie zgadza się z ustaleniami protokołu, może w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia przedstawić zarzuty, wskazując równocześnie stosowne środki dowodowe.
- § 2. Kontrolujący jest obowiązany rozpatrzyć zarzuty, o których mowa w § 1, i w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania zawiadomić kontrolowanego o sposobie ich załatwienia.
- § 3. W przypadku niezłożenia zarzutów w terminie określonym w § 1, przyjmuje się, że kontrolowany nie kwestionuje ustaleń kontroli.”;

95) po art. 291 dodaje się art. 291a w brzmieniu:

- „Art. 291a. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w celu usprawnienia współpracy oraz podniesienia efektywności kontroli, może zawierać z obcymi władzami porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie przeprowadzania równoczesnych kontroli.
- § 2. Porozumienia, o których mowa w § 1, mogą przewidywać obecność przedstawicieli obcej władzy w toku czynności kontrolnych.”;

96) w art. 293 w § 2 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) informacjach uzyskanych w toku postępowania w sprawie zawarcia porozumień, o których mowa w dziale IIa.”;

97) w art. 294 w § 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) przedstawiciele obcej władzy obecni w toku czynności kontrolnych, w związku z prowadzeniem równoczesnych kontroli.”;

98) po art. 295 dodaje się art. 295a w brzmieniu:

„Art. 295a. W toku postępowania w sprawie zawarcia porozumień, o których mowa w dziale IIa, dostęp do informacji przekazanych przez przedsiębiorców w tym postępowaniu, przysługuje pracownikowi załatwiającemu sprawę, jego bezpośredniemu przełożonemu, dyrektorowi izby skarbowej oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.”;

99) w art. 296 w § 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pochodzące z banków lub spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, z wyłączeniem informacji, o których mowa w art. 82 § 2, oraz z innych instytucji finansowych”;

b) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) uzyskane w postępowaniu w sprawie zawarcia porozumień, o których mowa w dziale IIa.”;

100) w art. 297a dodaje się art. 297b w brzmieniu:

„Art. 297b. Akta spraw zawarcia porozumień, o których mowa w dziale IIa, lub informacje wynikające z tych akt, są udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297 §

1 pkt 1 i w pkt 2a-7 oraz na zasadach określonych w tym przepisie.”;

101) w art. 299 w § 3 uchyla się pkt 1;

102) w art. 305c § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych występuje do obcych władz o udzielenie informacji oraz udziela im informacji na zasadach określonych w niniejszym rozdziale.”;

103) w art. 306h § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zgoda podatnika nie jest wymagana, jeżeli z żądaniem wydania zaświadczenia, o którym mowa w § 1, występuje małżonek podatnika pozostający z nim we wspólności majątkowej. Małżonek podatnika składa oświadczenie o pozostawaniu z podatnikiem we wspólności majątkowej pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.”;

104) w art. 306i w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podatku dochodowego (we wszystkich formach opodatkowania); w przypadku opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych na zasadach ogólnych – z określeniem wysokości dochodu przyjętego do podstawy opodatkowania, a w przypadku osób prawnych – z określeniem wysokości dochodu przyjętego do podstawy opodatkowania, jak również kwoty podatku należnego”;

105) art. 306j otrzymuje brzmienie:

„Art. 306j. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb wydawania zaświadczeń, uwzględniając w szczególności odpowiednią organizację czynności związanych z wydawaniem zaświadczeń,
- 2) właściwość miejscową i rzeczową organów podatkowych do wydawania zaświadczeń, uwzględniając rodzaj zobowiązania podatkowego,
- 3) wzór rejestru zaświadczeń oraz szczegółowy sposób jego prowadzenia, uwzględniając w szczególności treść wniosku o wydanie zaświadczenia, datę złożenia wniosku lub wyrażenia zgody na wydanie zaświadczenia, sposób załatwienia wniosku, treść wydanego zaświadczenia oraz dane identyfikujące wnioskodawcę, biorąc pod uwagę uproszczenie i usprawnienie procesu wydawania zaświadczeń,
- 4) wzór ewidencji przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach zaświadczeń oraz szczegółowy sposób jej prowadzenia, uwzględniając w szczególności dane identyfikujące osobę, której dotyczy zaświadczenie, treść przekazanych lub otrzymanych informacji, dane identyfikujące osobę lub organ przekazujący informacje,
- 5) wzory zaświadczeń, uwzględniając w szczególności zakres danych wykazywanych w zaświadczeniu oraz dane identyfikujące wnioskodawcę i organ wydający zaświadczenie,
- 6) wzór oświadczenia, o którym mowa w art. 306h § 2, uwzględniając dane identyfikujące małżonków.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 25:
 - a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

- „3a. W przypadku wydania przez właściwy organ podatkowy, na podstawie przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa, decyzji o uznaniu prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi, w zakresie określonym w tej decyzji stosuje się metodę w niej wskazaną.”,
- b) w ust. 4 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Przepisy ust. 1-3a stosuje się odpowiednio, gdy:";
- 2) w art. 45 po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:
- „5a. Podatnicy, którym właściwy organ podatkowy, na podstawie odrębnych przepisów, wydał decyzję o uznaniu prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi, dołączają do zeznania sprawozdanie o realizacji uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej.
- 5b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 5a, w celu usprawnienia weryfikacji stosowania metody określonej w decyzji o uznaniu prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi, uwzględniający w szczególności dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej, ceny stosowane w transakcjach z podmiotami powiązаныmi oraz okres stosowania metody.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11:
- a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. W przypadku wydania przez właściwy organ podatkowy, na podstawie przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa, decyzji

o uznaniu prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаными, w zakresie określonym w tej decyzji stosuje się metodę w niej wskazaną.”,

b) w ust. 4 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ust. 1-3a stosuje się odpowiednio, gdy:”;

2) w art. 27 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Podatnicy, którym właściwy organ podatkowy, na podstawie odrębnych przepisów, wydał decyzję o uznaniu prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаными, dołączają do zeznania sprawozdanie o realizacji uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, w celu usprawnienia weryfikacji stosowania metody określonej w decyzji o uznaniu prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаными, uwzględniający w szczególności dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej, ceny stosowane w transakcjach z podmiotami powiązаными oraz okres stosowania metody.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.⁷⁾) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. W przypadku wydania przez właściwy organ podatkowy, na podstawie przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa, decyzji o uznaniu prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаными, w zakresie określonym w tej decyzji stosuje się metodę w niej wskazaną.

2. Podatnicy, którym właściwy organ podatkowy, na podstawie odrębnych przepisów, wydał decyzję o uznaniu prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi, dołączają do zeznania sprawozdanie o realizacji uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, w celu usprawnienia weryfikacji stosowania metody określonej w decyzji o uznaniu prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi, uwzględniający w szczególności dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej, ceny stosowane w transakcjach z podmiotami powiązаныmi oraz okres stosowania metody."

Art. 5. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 32 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisy ust. 1-4 nie mają zastosowania w przypadku transakcji zawieranych pomiędzy podmiotami powiązаныmi, w odniesieniu do których właściwy organ podatkowy, na podstawie ustawy – Ordynacja podatkowa, wydał decyzję o uznaniu prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi.”,

- 2) w art. 99 uchyla się ust. 16;
- 3) w art. 102 uchyla się ust. 2;
- 4) w art. 114 uchyla się ust. 6.

Art. 6. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) w art. 83 w ust. 2 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) kontrola dotyczy podmiotów, którym na mocy odrębnych przepisów właściwy organ wydał decyzję o uznaniu prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi – w zakresie związanym z wykonaniem tej decyzji.”.

Art. 7. § 1. Banki oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe są obowiązane do sporządzenia i przekazania, w formie dokumentu elektronicznego, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych jednorazowej informacji o otwartych rachunkach bankowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, w terminie do dnia 30 czerwca 2005 r.

§ 2. Informacje, o których mowa w § 1, są przekazywane w zakresie określonym na podstawie art. 82 § 7 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 8. Do zabezpieczenia zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 33 § 1 i 3 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Do zaległości związanych z deklaracjami, które zostały złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się przepisu art. 54 § 1 pkt 7a ustawy w brzmieniu nadanym ustawą wymienioną w art. 1.

Art. 10. Do korygowania deklaracji i załączników do deklaracji złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 274 ustawy w brzmieniu nadanym ustawą wymienioną w art. 1.

Art. 11. Do decyzji ostatecznych wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 240 § 1 pkt 9-11 ustawy w brzmieniu nadanym ustawą wymienioną w art. 1.

Art. 12. § 1. W sprawach wszczętych i niezakończonych przez organy podatkowe pierwszej instancji oraz organy kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej

ustawy stosuje się przepisy ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Wnioski o udzielenie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpatrzeniu na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. § 1. Do dnia określenia szczegółowych warunków udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, w przypadkach wymienionych w art. 67b § 1 pkt 3 lit. e-l ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, odpowiednio dla danego przeznaczenia, nie stosuje się art. 67a tej ustawy, a wnioski o udzielenie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych podlegają rozpatrzeniu odpowiednio na podstawie art. 48 § 1 pkt 1 i 2 i art. 67 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2004 r.

§ 2. Do dnia 1 maja 2007 r. wobec podatników prowadzących działalność gospodarczą w sektorze transportu, w zakresie tej działalności, nie stosuje się art. 67a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, a wnioski o udzielenie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych podlegają rozpatrzeniu odpowiednio na podstawie art. 48 § 1 pkt 1 i 2 i art. 67 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2004 r.

Art. 14. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających zmienianych niniejszą ustawą pozostają w mocy do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie przepisów upoważniających w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2005 r.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r. z wyjątkiem:

- 1) art. 82 § 2 i § 2b ustawy wymienionej w art. 1, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2005 r.,
- 2) art. 3 pkt 10, art. 13 § 2 pkt 3, przepisy działu IIa, art. 63, art. 281 § 2 i 3, art. 283 § 1 pkt 3 i 4, art. 293 § 2 pkt 6, art. 295a, art. 296 § 1 pkt 3, art. 297b ustawy wymienionej w art. 1,

- 3) art. 25 ust. 3a i ust. 4, art. 45 ust. 5a i 5b ustawy wymienionej w art. 2,
 - 4) art. 11 ust. 3a i ust. 4, art. 27 ust. 3 i 4 ustawy wymienionej w art. 3,
 - 5) art. 21a ustawy wymienionej w art. 4,
 - 6) art. 32 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 5,
 - 7) art. 83 ust. 2 pkt 7 ustawy wymienionej w art. 6
- które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.,
- 8) art. 3a, art.3b, art. 12 § 6 pkt 1, art. 60 § 4, art. 143 § 1a i § 2, art. 144a, art. 146 § 1, art. 148 § 2 pkt 3, art. 151, art. 152 § 3, art. 153 § 1, art. 165 § 3b i art. 168 § 1, 4 i 5 ustawy wymienionej w art. 1,
 - 9) art. 99 ust. 16, art. 102 ust. 2 i art. 114 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 5
- które wchodzi w życie z dniem 16 sierpnia 2006 r.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

²⁾ Niniejsza ustawa dokonuje transpozycji dyrektywy 2004/56/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 77/799/EWG dotyczącą wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich, niektórych podatków konsumpcyjnych i podatków od premii ubezpieczeniowych (Dz.Urz. WE L 127 z 29.04.2004).

Dane dotyczące aktu prawa Unii Europejskiej ogłoszonego przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tego aktu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660 i Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 64, poz. 593, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 868, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1205, Nr 122, poz. 1288, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 162, poz. 1692 i Nr 173, poz. 1808.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 41, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260, Nr 229, poz. 2276 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99,

poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691 i 210, poz. 2195.

- 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r., Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1203, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800 i Nr 210, poz. 2135.
- 7) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 104, poz. 1104, Nr 122, Nr 1324, z 2001 r. Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 125, poz. 1363 i 1369, Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 141, poz. 1183, Nr 169, poz. 1384, Nr 172, poz. 1412, Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302 i Nr 202, poz. 1958 oraz z 2004 r. Nr 210, poz. 2135.

UZASADNIENIE

Projekt nowelizacji ustawy – Ordynacja podatkowa stanowi jeden z elementów realizacji przyjętej przez Radę Ministrów w styczniu 2004 r. Strategii podatkowej. Jednym z głównych założeń przyjętych w Strategii podatkowej jest zwiększenie pewności i stabilności prawa podatkowego, co w konsekwencji przyczyni się do wzrostu gospodarczego.

Główne kierunki zmian do ustawy – Ordynacja podatkowa, wynikające ze Strategii podatkowej zawierają się w szczególności w następujących obszarach:

- I. Wprowadzenie procedury wiążących porozumień pomiędzy podatnikami (lub grupą powiązanych przedsiębiorstw) a administracją podatkową tzw. uprzednie porozumienia w zakresie metody ustalania cen transakcyjnych z podmiotami powiązаныmi – istotny instrument zwiększenia pewności inwestowania.
- II. Zminimalizowanie obowiązku osobistych kontaktów pomiędzy podatnikami a organami podatkowymi.
- III. Rozszerzenie form elektronicznych w kontaktach z podatnikami. Umożliwienie podatnikom składania pism drogą elektroniczną oraz przesyłanie przez organy podatkowe, tą samą drogą, pism do podatników (jeżeli podatnik wybierze taką formę).
- IV. Wprowadzenie rozwiązań, które w stosunku do toczących się postępowań i prawomocnych decyzji nakazywałyby uwzględniać skutki wynikające z procedury wzajemnego porozumiewania się w ramach umów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Zagadnieniem wymagającym zmian jest też problematyka wykonywania decyzji podatkowych (V). Niniejszy projekt implementuje dwa orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (VI) oraz dostosowuje Ordynację podatkową do zmienionego Prawa Wspólnotowego (VII).

Dodatkowo proponuje się też inne niezbędne zmiany o charakterze dostosowawczym oraz usuwające wątpliwości interpretacyjne (VIII).

I. Porozumienia w sprawach ustalenia cen transakcyjnych

Przepisy o interpretacji postanowień umów o unikaniu podwójnego opodatkowania (Competent Authority)– 14e. Szczególną kompetencję Ministra Finansów uzasadnia fakt, że jest on „władzą podatkową”, właściwą w rozumieniu tych umów, oraz potrzeba „uzgodnienia” interpretacji w władzą podatkową innego państwa – strony umowy, najczęściej też organem centralnym. Jako podstawowy termin interpretacji w tym zakresie należy przyjąć – 6 miesięcy, z uwagi na konieczność uzgodnienia stanowiska z drugą stroną umowy międzynarodowej. Związana z tym zmiana dostosowawcza w art. 3 pkt 2.

Pewność w planowaniu cen w transakcjach między firmami powiązаныmi to jedna z najistotniejszych kwestii dla międzynarodowych przedsiębiorstw planujących swoje inwestycje w Polsce, a także istotny instrument zwiększenia pewności inwestowania. Porozumienia w zakresie uznawania prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania cen transakcyjnych między podmiotami powiązаныmi mają charakter szczególnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, wymagającej dogłębnej analizy problematyki prawnej i ekonomicznej. Z tego względu wymagają regulacji w odrębnym Dziale IIa – Porozumienia w sprawach ustalenia cen transakcyjnych. W projekcie ustawy proponuje się trzy rodzaje porozumień: porozumienia krajowe, porozumienia zagraniczne jednostronne, porozumienia zagraniczne dwustronne. Projektowane przepisy przewidują wprowadzenie procedury wiążących porozumień pomiędzy podatnikami (lub grupą powiązanych przedsiębiorstw) a administracją podatkową tzw. uprzednie porozumienia w zakresie stosowania metody ustalania cen transakcyjnych z podmiotami powiązаныmi (Advance Pricing Agreement – APA).

Porozumienia krajowe – zaproponowane w art. 20a projektu ustawy dotyczą tylko transakcji między krajowymi podmiotami powiązаныmi. Porozumienia krajowe dotyczące transakcji między podmiotami krajowymi proponuje się włączyć do właściwości dyrektora izby skarbowej – art. 20a § 1. W art. 20a § 2 szczegółowo precyzuje się elementy wniosku o zawarcie porozumienia, co pozwoli na usprawnienie całego postępowania.

W projekcie przewiduje się także możliwość złożenia przez wnioskodawcę dodatkowych wyjaśnień i dokumentów, w przypadku wystąpienia przeszkód niepozwalających na zaakceptowanie zaproponowanej metody ustalenia ceny transakcyjnej (art. 20a § 4), oraz prawo do zmiany proponowanej metody na każdym etapie postępowania, do czasu wydania decyzji (art. 20a § 3 i 4). W przypadku porozumień krajowych dotyczących podmiotów powiązanych mających siedzibę w różnych województwach zawarcie porozumienia wymaga formalnego zatwierdzenia przez dyrektora właściwego dla podmiotu powiązanego z wnioskodawcą – art. 20a § 5. Zatwierdzenie powinno być dokonane niezwłocznie, jednak nie później niż w termi-

nie 30 dni od dnia doręczenia w tej sprawie wniosku dyrektora „wiodącego” w sprawie. Zatwierdzenie nastąpi w formie postanowienia (art. 209 Ordynacji podatkowej). W celu ujednoczenia stanowisk wszystkich zainteresowanych izb skarbowych i zapobieganiu odmowie zatwierdzenia postępowanie będzie prowadzone przy ich udziale.

Porozumienia zagraniczne jednostronne – przewidziane w art. 20b, to porozumienia pomiędzy administracją podatkową a firmą/grupą firm powiązanych (np. położonych w różnych województwach) i odnoszą się głównie do transakcji z zagranicznymi podmiotami powiązanymi. Porozumienia te powinny umożliwić stosowanie jednolitego rozwiązania w zakresie opodatkowania dla całego kraju (szczególnie, gdy dotyczą kilku firm z różnych województw prowadzących transakcje z zagranicą, a także pomiędzy sobą). Zaletą tego rodzaju porozumień jest możliwość w miarę szybkiego podjęcia decyzji w porównaniu do wielostronnych porozumień. Porozumienia te proponuje się przekazać do kompetencji ministra właściwego do spraw finansów publicznych – art. 20b § 1; zmiana dostosowawcza w art. 13 § 2 pkt 3.

Porozumienia zagraniczne dwustronne – zaproponowane w art. 20c, często mogą być kontynuacją porozumień jednostronnych, gdyż wytyczne OECD zalecają informowanie o pracach nad jednostronnym porozumieniem kompetentnych władz innego kraju, którego one dotyczą. Porozumienia tego typu tym różnią się od porozumień jednostronnych, że negocjacje nie odbywają się między firmą a kompetentną władzą danego kraju, ale pomiędzy kompetentnymi władzami dwóch lub więcej krajów. Powiązane firmy w dwóch lub więcej krajach składają wnioski i dokumenty do krajowych władz podatkowych i czekają na podjętą przez nie decyzję. Zaletą takiego podejścia jest możliwość uniknięcia podwójnego opodatkowania. Porozumienia zagraniczne dwustronne należeć powinny do kompetencji ministra właściwego do spraw finansów publicznych, gdyż wymagają negocjacji z właściwymi władzami państw obcych. Art. 20d projektu przewiduje także możliwość wycofania wniosku na zawarcie porozumienia zagranicznego (za zwrotem połowy opłaty) albo zamianę wniosku o zawarcie porozumienia dwustronnego na wniosek o zawarcie porozumienia jednostronnego lub akceptację wyłączenia z porozumienia podmiotu zagranicznego, w przypadku gdy władza podatkowa właściwa dla podmiotu zagranicznego nie wyraża zgody na zawarcie porozumienia lub zgoda taka nie zostanie wyrażona w rozsądnym terminie.

Przepisy art. 20e-20h normują kwestie formalne związane z procedurą uznawania prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania cen transakcyjnych między podmiotami powiązanymi. Uznanie prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania cen transakcyjnych będzie następowało w drodze decyzji, którą doręcza się wszystkim podmiotom powiązanym –

art. 20e, a w przypadku porozumień zagranicznych decyzja ta będzie doręczana także władzom podatkowym właściwym dla podmiotów zagranicznych.

Rozwiązaniem powszechnie stosowanym w innych krajach jest wygaśnięcie porozumienia po upływie pewnego czasu. Proponuje się, aby okres obowiązywania porozumienia ustalany był indywidualnie, nie dłużej jednak niż na 3 lata, z opcją przedłużenia maksymalnie na taki sam okres. W projekcie ustawy w art. 20f określono także inne elementy, jakie powinna zawierać decyzja w sprawie porozumienia np.: oznaczenie podmiotów objętych porozumieniem, transakcje umowy lub uzgodnienia, lata podatkowe lub okresy obrachunkowe objęte porozumieniem, opis uzgodnionej metodologii i innych związanych z nią spraw, takich jak uzgodnione transakcje porównywalne lub zakres oczekiwanych wyników, termin obowiązywania decyzji.

Termin obowiązywania decyzji na wniosek podmiotu powiązanego mógłby być przedłużany, gdy kryteria uznanej w postanowieniu metody nie uległy zmianie, jednakże nie może być dłuższy niż kolejne 3 lata. Przedłużenie terminu następuje w drodze decyzji. W zakresie terminów rozpatrywania wniosków uwzględniono szczególnie skomplikowaną materię sprawy. Projekt zakłada zakończenie postępowania w sprawie porozumienia krajowego oraz zagranicznego jednostronnego nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia jego wszczęcia, natomiast porozumienia zagranicznego dwustronnego nie później niż w terminie roku – art. 20g.

Projekt zakłada także możliwość zmiany lub uchylecia decyzji w przypadku zmiany stosunków gospodarczych powodującej rażąco nieadekwatność wyboru i stosowania uznanej za prawidłową metody ustalania ceny transakcyjnej (art. 20h) oraz możliwość jej wygaśnięcia, gdy nie zostały spełnione warunki porozumienia określone w decyzji (art. 20i). Decyzja stwierdzająca wygaśnięcie wywołuje skutki prawne od dnia doręczenia decyzji, której wygaśnięcie stwierdza.

Stosowanie APA będzie wymagało ze strony władz skarbowych poważnego zaangażowania kadrowego, jak również w niektórych przypadkach potrzeby skorzystania z ekspertów zewnętrznych. Z drugiej zaś strony celowe jest stworzenie bariery przed angażowaniem administracji do zawierania porozumień w sprawach błahych. Podobnie, jak w innych państwach stosujących procedurę APA (np. Węgry, Stany Zjednoczone, Kanada) projekt przewiduje odpłatność za zawieranie porozumień – art. 20j – w wysokości 1% zadeklarowanej we wniosku wartości transakcji będącej przedmiotem zawieranego porozumienia, ustalając jednocześnie maksymalną i minimalną wysokość tej opłaty. Wzorem innych krajów proponuje się przyjęcie jako podstawowej reguły ustalania opłaty – zasady proporcjonalności stopnia skomplikowania sprawy do wartości transakcji. Ustalenie stawki minimalnej ma na celu stworzenie

bariery przed angażowaniem administracji do zawierania porozumień w sprawach błahych z gospodarczego punktu widzenia. Stawki opłat stanowiąc będą „zryczałtowaną” odpłatność za nakłady pracy administracji związane z zawieraniem porozumień. Te nakłady pracy będą większe w przypadku porozumień zagranicznych (koszty tłumaczeń), a w szczególności w zakresie porozumień zagranicznych dwustronnych wymagających często długotrwałych negocjacji, również bezpośrednich, z władzami podatkowymi innych państw. Opłata ta będzie stanowiła koszt uzyskania przychodów dla celów podatkowych. Wnioskodawca obciążony byłby także kosztami postępowania, o których mowa w art. 265 § 1 pkt 1 i 3 Ordynacji, np. wynagrodzeniem biegłych powołanych w sprawie. Art. 20k zawiera normy zapobiegające zaniżaniu wartości transakcji w celu obniżenia wysokości opłaty. Art. 20l stanowi, że opłata stanowi dochód budżetu państwa.

Informacje przekazane przez przedsiębiorców w ramach postępowania w sprawie zawarcia porozumienia wymagają szczególnego zabezpieczenia i ochrony przed nieuprawnionym dostępem. Zmiany proponowane w art. 293 § 2 pkt 6, art. 295a, art. 296 § 1 pkt 3 i art. 297b ustanawiają najwyższy w ustawie – Ordynacja podatkowa standard zabezpieczenia takich informacji; analogiczny do zabezpieczenia informacji pozyskiwanych z banków i informacji podatkowych uzyskanych od władz podatkowych państw UE.

W celu usprawnienia kontroli wywiązywania się decyzji zawierających ustalenie metody stosowania cen transakcyjnych właściwym jest powierzenie tego zadania organom zawierającym porozumienia, tj. dyrektorom izb skarbowych i Ministerstwu Finansów – art. 281 § 3 oraz art. 283 § 1 pkt 3 i 4.

II. Ograniczenie obowiązku osobistych kontaktów z organem podatkowym

System powstawania zobowiązań podatkowych wymaga samodzielnego obliczenia podatku i wykazania go w złożonej deklaracji wraz z danymi istotnymi dla tego obliczenia. Taki system zakłada ryzyko błędu w samoobliczeniu podatku weryfikowanego w postępowaniu podatkowym decyzją określającą wysokość zobowiązania (w razie merytorycznego sporu) albo w drodze autokorekty deklaracji składanej z inicjatywy podatnika (art. 81a) lub na podstawie sygnalizacji organu podatkowego w toku czynności sprawdzających.

Celem czynności sprawdzających jest doprowadzenie do samodzielnego wyeliminowania przez podatnika, ujawnionych przez organ podatkowy, wad deklaracji podatkowej. Tą procedurę cechuje dobrowolność działania podatnika, a jego kontakty z organem podatkowym

mają zasadniczo charakter konsultacyjny. Czynności sprawdzające są procedurą wstępną. W zależności od ciężaru ujawnionych uchybień i reakcji podatnika na sygnalizację organu podatkowego, „sprawa podatkowa” może zakończyć się już na etapie czynności sprawdzających (np. korektą deklaracji lub złożeniem wyjaśnień) albo może otrzymać dalszy formalny bieg przez wszczęcie kontroli podatkowej bądź postępowania podatkowego. W razie stwierdzenia, że deklaracja zawiera błędy lub oczywiste omyłki, bądź że wypełniono ją niezgodnie z ustalonymi wymaganiami, organ podatkowy wzywa składającego deklarację do złożenia niezbędnych wyjaśnień oraz skorygowania deklaracji, wskazując przyczyny z powodu których poddaje w wątpliwość informacje zawarte w deklaracji. Ta weryfikacja dotyczy więc technicznych aspektów złożonej deklaracji. Obecnie, korekta deklaracji w toku czynności sprawdzających może być dokonana przez złożenie nowej deklaracji (korygującej) lub dokonanie stosownych poprawek w pierwotnej deklaracji. Szczególnie ta druga forma wymaga jednak osobistego stawienia się przed organem podatkowym.

Jak wskazują „Wyniki badań w zakresie najczęściej popełnianych (niezamierzonych) błędów w zeznaniach PIT-36, PIT-37 oraz załącznikach PIT-O i PIT-D” przeprowadzone przez Izbę Skarbową w Warszawie w ramach projektu Phare 2001 „Modernizacja polskiej administracji podatkowej PL 0101.04” w kwietniu 2003 r. (na próbie ~ 73 tys. zeznań PIT 36 i 37 i ~ 60 tys. załączników PIT-O i PIT-D) około 20% zeznań podatkowych zawiera błędy. Najczęściej popełniane błędy formalne i rachunkowe dotyczą następujących pozycji zeznania (PIT-37):

- „podatek należny (po zaokrągleniu do dziesiątek groszy)” – 24%,
- „podatek po odliczeniach” – 11%,
- „różnica między sumą zaliczek pobranych przez płatników a podatkiem należnym” – 10%,
- „obliczony podatek” – 9%,
- „podstawa obliczenia podatku (po zaokrągleniu do pełnych złotych” – 8%,
- „suma zaliczek pobranych przez płatników” – 6%,
- „dochód po odliczeniu składek na ubezpieczenie zdrowotne” – 5%,
- „dochód po odliczeniach” – 4%.

Wskazane wyżej błędy dotyczące zasadniczo prostych działań arytmetycznych, zaokrąglenia wartości, przeniesienia kwot z innych pozycji i wykonywania działań arytmetycznych, obliczenia podatku przy zastosowaniu skali stanowią 77% (!) ogółu błędów rachunkowych popeł-

nianych w zeznaniu. Dla PIT-36 wielkości te kształtują się podobnie. Regułą jest też występowanie w zeznaniu formalnie wadliwym więcej niż jednego błędu.

Organ podatkowy taką wadę ujawnia, „wie” w jaki sposób ją skorygować i jaka powinna być prawidłowa treść deklaracji w tym zakresie. Zasadniczo organy podatkowe do ujawnienia i skorygowania błędu wykorzystują techniki automatyczne. Kwestie związane z czysto arytmetyczną weryfikacją deklaracji są bezsporne i zwykle nie budzą u podatników większych zastrzeżeń. W celu wyeliminowania potrzeby stawiennictwa w sprawie skorygowania deklaracji w zakresie takich wad formalnych proponuje się w zmienionym art. 274 § 1 pkt 1 wprowadzenie możliwości sporządzenia autokorekty deklaracji przez organ podatkowy. Rozwiązanie takie nie będzie jednak stosowane w przypadku gdy w wyniku korekty deklaracji zmiana wysokości zobowiązania podatkowego, nadpłaty, zwrotu podatku lub wysokości straty przekraczałaby 1000 zł. Uwierzytelniona kopia korekty byłaby następnie przekazywana podatnikowi celem jej akceptacji. Dołączona do korekty informacja o ewentualnych skutkach finansowych takiej korekty pozwoli na samodzielne wykonanie zobowiązania. Deklaracja po skorygowaniu powinna być czytelna. Rodzaj i znaczna ilość uchybień mogą więc eliminować możliwość zastosowania takiego trybu i uzasadniać konieczność złożenia nowej deklaracji, na wezwanie organu podatkowego. Zachowując dobrowolny charakter procedury czynności sprawdzających podatnik może zgłosić sprzeciw wobec propozycji korekty deklaracji przedłożonej przez organ podatkowy, który pozbawia taką korektę skuteczności prawnej (art. 274 § 3). Bezzasadna odmowa złożenia korekty skutkować będzie wszczęciem postępowania podatkowego w sprawie określenia wysokości zobowiązania podatkowego (nadpłaty). Brak sprzeciwu w terminie nadaje takiej korekcie przymiot autokorekty deklaracji złożonej przez podatnika – art. 274 § 4. Proponowany tryb czynności sprawdzających dotyczy również deklaracji płatników lub inkasentów i załączników do deklaracji (art. 274 § 5 O.p.).

Korekta powodująca skutki finansowe powyżej 1000 zł (błąd lub omyłka „większej wagi”) powinna być dokonana samodzielnie przez podatnika na wezwanie organu podatkowego – art. 274 § 1 pkt 2. Ten tryb będzie też stosowany, gdy ilość i rodzaj błędów uniemożliwiają dokonanie czytelnej i przejrzystej korekty deklaracji przez urzędnika; niezbędne jest wówczas dokonanie korekty przez złożenie „nowej” deklaracji.

Zmiana dostosowawcza – art. 77 § 2 oraz w art. 78 § 5 pkt 1 – określa moment zwrotu nadpłaty w przypadku wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 274 § 2 (od korekty deklaracji dokonanej przez organ podatkowy), art. 78 § 3 pkt 4.

Podkreślić należy, że proponowane rozwiązanie w zakresie korygowania wad formalnych deklaracji jest w zasadzie neutralne kosztowo (ewentualne koszty kserowania deklaracji), gdyż koszt wysłania wezwania do stawiennictwa celem skorygowania jest taki sam jak koszt wysłania uwierzytelnionej kopii zeznania. Nie spowoduje to także zwiększenia nakładów pracy w urzędach skarbowych. Urzędnicy bowiem zamiast poświęcać czas na pomoc podatnikom przy wypełnianiu korekty deklaracji, sami w znacznie krótszym czasie dokonają jej skorygowania. Podatnikowi zaś oszczędza się czas poświęcany obecnie na „arytmetyczną wizytę” w urzędzie skarbowym i umożliwia bezstresowe (w terminie 7 dni) przeanalizowanie sygnalizowanych przez organ błędów. Sprzyjać to będzie podniesieniu efektywności pracy organu podatkowego, przez koncentrowanie się na osobistych kontaktach z podatnikiem w kwestiach merytorycznych.

Funkcję dyscyplinującą organy podatkowe w ujawnianiu błędów rachunkowych i oczywistych omyłek w deklaracjach, a jednocześnie zabezpieczającą podatnika przed zbyt późnym ujawnieniem tych nieprawidłowości, pełnić będzie art. 54 § 1 pkt 7a. Uznać należy, że okres 2 lat od momentu złożenia deklaracji jest wystarczający na dokonanie przez organy podatkowe czynności sprawdzających w zakresie błędów rachunkowych i oczywistych omyłek (art. 274). Przy zachowaniu tego terminu od ewentualnych zaległości należne są odsetki za zwłokę. Jeżeli jednak organ podatkowy ujawni tego typu błędy później (po 2 latach od dnia złożenia deklaracji) okres „zwłoki” powyżej 2 lat powinien być wolny od naliczania odsetek za zwłokę.

Jedną z częstszych przyczyn wadliwości deklaracji są błędy w zaokrągleniach. Obecnie obowiązują dwie zasady zaokrąglania; podstawy opodatkowania do pełnych złotych, a kwota podatku, odsetek za zwłokę i opłaty prolongacyjnej do pełnych dziesiątek groszy. Ilość błędów może wskazywać, że podatnicy niedostatecznie rozpoznają zakres stosowania tych metod. Ujednolicenie reguły zaokrągleń (art. 63 § 1) być może przyczyni się do zmniejszenia ilości błędów w tym obszarze i przez to ilości korekt deklaracji. Jak wynika z wyżej wspomnianych badań przy zaokrągleniu metodą „do pełnych złotych” jest trzykrotnie mniej błędów niż przy zaokrągleniu metodą „do pełnych dziesiątek groszy”. W zakresie opłaty skarbowej z uwagi na określenie jej wysokości w przepisach prawa zaokrągleń się nie stosuje (dotychczas wynikało to z rozporządzenia) – art. 63 § 2. Bezprzedmiotowe stają się upoważnienia do wydania rozporządzenia – skreślenie dotychczasowego art. 63 § 3.

Przejrzystość uprawnień podatników w zakresie korygowania deklaracji zapewni zmiana w art. 81a, przy której bezprzedmiotowy staje się art. 81c.

III. Elektroniczna forma kontaktu z podatnikiem

Szybki postęp techniczny, zwłaszcza w dziedzinie zaawansowanych technologii (tele) informatycznych, stwarza możliwość automatyzacji procesu obsługi podmiotu przez administrację skarbową. Istotną sprawą jest nie tylko udostępnienie usług publicznych na platformie elektronicznej, ale również dostęp do tej platformy oraz skłonność do jej wykorzystania. W raporcie pt. „Urzędy Skarbowe w opinii małych i średnich przedsiębiorstw”, przygotowanym dla Ministerstwa Finansów przez Barbarę Danecką i Wiesławę Zając z Zakładu Badań Naukowych Polskiego Towarzystwa Socjologicznego w Warszawie (dostępne na stronie www.mf.gov.pl /Podatki/Administracja Skarbowa) wskazano na wymagania wybranej grupy respondentów. Obiektem badań były opinie klientów urzędów skarbowych o poziomie ich obsługi – dobrana losowo grupa 1362 małych i średnich przedsiębiorstw z województw: mazowieckiego, śląskiego i zachodniopomorskiego. Badanie jest aktualne – przeprowadzone w dniach 9 stycznia 2003 r. do 15 lutego 2003 r. Głównym sposobem kontaktowania się z urzędem skarbowym w ciągu ostatnich dwóch lat był kontakt osobisty (88,5%). Jednak im większa firma, tym kontakty osobiste z urzędem skarbowym są rzadsze, choć nie jest to tendencja malejąca istotnie. Wśród oczekiwań klientów badano zainteresowanie przesyłaniem deklaracji i zeznań podatkowych drogą elektroniczną. Okazało się, że preferencje klientów są równomiernie rozłożone: 42,3% respondentów byłoby zainteresowanych przesyłaniem deklaracji i zeznań PIT, CIT i VAT przez Internet, a 43,6% respondentów nie jest zainteresowanych. W każdej z badanych grup respondentów około połowa była zainteresowana przesyłaniem deklaracji i formularzy PIT, CIT i VAT przez Internet (42,8% respondentów z firm zatrudniających poniżej 5 osób, 56,4% respondentów z firm zatrudniających od 6 do 10 osób, 53,6% respondentów z firm zatrudniających od 10 do 50 osób). W badaniach zaobserwowano tendencję, że im częściej firma kontaktowała się z urzędem skarbowym tym bardziej była zainteresowana kontaktami drogą elektroniczną. Prawidłowością jest też, że firmy z większych miejscowości (miast) są bardziej zainteresowane taką formą kontaktu.

Wychodząc naprzeciw tym oczekiwaniom przepis art. 3a § 1 jako zasadę generalną (jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej) przewiduje możliwość składania deklaracji w formie elektronicznej. Potencjalną grupę osób fizycznych zainteresowanych taką drogą kontaktów stanowić może np. grupa właścicieli kont w bankach internetowych, użytkownicy Internetu itp., jednak ich realna skłonność do posługiwania się drogą elektroniczną w kontaktach z administracją skarbową będzie zależna m.in. od dostępności usług elektronicznych dla przecięt-

nego obywatela. Zależna jest ona oprócz dostępu do komputera i sieci także m.in. od regulacji prawnych. Taka forma składania deklaracji powinna być obligatoryjna (art. 3a § 2) dla podmiotów pozostających we właściwości naczelników urzędów skarbowych „do obsługi dużych podatników”, organów administracji państwowej, banków i innych instytucji finansowych, sądów, notariuszy, komorników sądowych, a więc podmiotów które: (a) przesyłają najczęściej deklaracji (informacji), (b) posiadają obecnie certyfikat podpisu elektronicznego, a w każdym razie koszt takiego certyfikatu nie powinien stanowić dla nich znaczącego obciążenia – podmioty pozostające we właściwości tzw. „dużych urzędów skarbowych” oraz (c) będą zobligowane do posiadania certyfikatu na mocy ustawy o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne. Potencjalne korzyści proponowanego rozwiązania to:

- możliwość efektywniejszej obsługi (automatyzacja, centralizacja prac) przyjmowania, przetwarzania i wydawania dokumentów papierowych, które nadal będą służyć/wpływać do/z organów, a tym samym zmniejszenie nakładu pracy przy obsłudze tych dokumentów (zwiększenie wydajności i efektywności, pozwalającej na wykorzystanie wysoko wyspecjalizowanej kadry do zadań analitycznych i kontrolnych),
- całkowite zautomatyzowanie, newralgicznych z punktu widzenia budżetowych wpływów podatkowych, urzędów skarbowych do obsługi tzw. „dużych podatników”,
- usprawnienie obsługi podatnika, polegające m.in. na znacznym przyspieszeniu wymiany informacji między podatnikiem a administracją skarbową i skróceniem czasu rozpatrywania spraw,
- zapewnienie przetwarzania zgromadzonych danych i ich przedstawienia w formie użytecznej informacji na potrzeby wszystkich uprawnionych podmiotów dla realizacji procesu wypełniania obowiązku podatkowego (m.in. możliwość przeprowadzenia analizy ryzyka na potrzeby postępowań kontrolnych oraz windykacji należności) – w zakresie przewidzianym prawem,
- zapewnienie (szybkiego) dostępu całego aparatu skarbowego do użytecznych zagregowanych informacji,
- zapewnienie wysokiej jakości wymiany informacji z instytucjami krajowymi i zagranicznymi.

Wymagany aktualnie obowiązek opatrzenia deklaracji składanej w formie elektronicznej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego

certyfikatu, wydaje się być czynnikiem hamującym informatyzacji kontaktów administracji z podatnikiem. Uzasadnia to uelastycznienie form zabezpieczenia deklaracji elektronicznej. Deklaracja elektroniczna powinna być opatrzona podpisem elektronicznym i złożona przy wykorzystaniu formularza elektronicznego udostępnionego przez organ podatkowy, zawierającego taki sam zakres i układ danych jak we wzorach deklaracji określonych rozporządzeniami Ministra Finansów (art. 3b § 1). Techniczne aspekty realizacji przesyłania deklaracji, szczególnie wymogi dotyczące podpisu elektronicznego, którym ma być opatrzona deklaracja oraz grupy podatników obowiązane do składania deklaracji w formie elektronicznej minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi w drodze rozporządzenia (art. 3b § 2 i 3).

Projekt ustawy o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne (druk nr 1934 i 2452) zakłada nowelizację przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, mającą na celu umożliwienie składania pism drogą elektroniczną oraz przesyłanie przez organy administracji, tą samą drogą, pism do stron postępowania. Analogiczne zmiany przewidują art. 144a (doręczanie pism organu podatkowego w formie elektronicznej, wyłącznie na wniosek strony lub jej reprezentanta), oraz art. 168 § 1, 4 i 5 (wnoszenie podań w formie elektronicznej na formularzu zredagowanym samodzielnie przez wnioskodawcę lub standardowym formularzu umieszczonym na stronie internetowej organu). Na podstawie art. 3a zostanie określony format elektroniczny podań. Zmiany art. 12 § 6 pkt 1, art. 60 § 4, art. 143 § 1a, art. 146, art. 148 § 2 pkt 3, art. 151, art. 152 § 3, art. 153 § 1, art. 165 § 3b są konsekwencją wspomnianych wyżej zmian i dostosowują Ordynację podatkową do doręczeń pism w formie elektronicznej. Zarówno podatnicy jak i organy podatkowe będą mogli załatwiać wszelkie sprawy nie tylko pisemnie czy ustnie do protokołu ale także, jeżeli z żądaniem takim wystąpi podatnik, drogą elektroniczną. Ze względu na gwarancję pewności obrotu gospodarczego, którego istotny element stanowią zaświadczenia organów podatkowych, celowe jest wydawanie zaświadczeń wyłącznie w dotychczasowej formie – papierowej z pieczęcią urzędową (art. 143 § 1a). Zaświadczenia „elektronicznego” nie da się w ten sposób uwierzytelnić, przez co były szczególnie narażone na fałszerstwo. Doręczenie drogą elektroniczną będzie wywierało skutki prawne, jak doręczenie w sposób określony w art. 144 Ordynacji, tj. za pokwitowaniem przez pocztę, przez pracowników organu podatkowego lub przez inne upoważnione osoby, jeżeli w terminie 2 dni od dnia wysłania pisma za pomocą środków komunikacji elektronicznej organ podatkowy otrzyma potwierdzenie doręczenia (art.

152 § 3). W razie braku takiego potwierdzenia organ doręczy pismo „tradycyjnym” sposobem wskazanym w art. 144 Ordynacji.

W art. 290 § 1 i art. 290a zmiany polegają na zastąpieniu sformułowania „magnetycznych, optycznych, elektronicznych” nośników informacji pojęciem „informatycznych nośników danych”.

IV. Uwzględnianie w postępowaniu rozwiązań umów o unikaniu podwójnego opodatkowania

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej i związana z tym swoboda przepływu usług i kapitału zwiększy znaczenie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania w weryfikacji rozliczeń podatkowych. Wymaga to stworzenia nowej przesłanki zawieszenia postępowania podatkowego na czas prowadzenia konsultacji z państwem-stroną umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania – art. 201 § 1 pkt 6. Stosowane czasami w umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania rozwiązania retroaktywne wymagać będą wznowienia ostatecznie zakończonego postępowania – art. 240 § 1 pkt 9-11. Podobnie wznowienia ostatecznie zakończonego postępowania wymagać będzie wykonanie postanowień Konwencji Nr 90/436/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w związku z korektą zysków przedsiębiorstw powiązanych. Rozstrzygnięcia sporów międzynarodowych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej w zakresie spraw podatkowych w ramach ww. Konwencji będą wymagały zmiany lub uchylecia decyzji – art. 240 § 1 pkt 10. Również orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości będą przesłanką zmiany lub uchylecia decyzji. Wznowienie postępowania na podstawie art. 240 § 1 pkt 9 następować będzie tylko na żądanie strony – art. 241 § 2 pkt 3. Zabezpiecza to podatnika przed zmianą decyzji ostatecznej w wyniku retroakcji umowy międzynarodowej na jego niekorzyść.

W art. 240 § 2 i 3 – zmiana dostosowawcza; zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej orzekanie w sprawach karnych należy tylko do sądów.

V. Wstrzymanie wykonania decyzji

Przepis art. 124 Ordynacji podatkowej jako zasadę ogólną postępowania podatkowego definiuje doprowadzanie, w miarę możliwości, do dobrowolnego wykonywania decyzji podatkowych. Praktyka, a w szczególności możliwość wyrządzenia często nieodwracalnych szkód

przymusowym wykonaniem decyzji, która jest następnie uchylana lub unieważniana i związane z tym skutki budżetowe (odszkodowanie, oprocentowanie nadpłaty) wskazuje na potrzebę wzmocnienia tej zasady.

Tzw. „zabezpieczenie przedwymiarowe” normowane w art. 33-33c Ordynacji podatkowej ze swojej istoty ma charakter szczególny i wyjątkowy. Nawet w razie stwierdzenia w decyzji o zabezpieczeniu uzasadnionej obawy niewykonania zobowiązania podatkowego należy stworzyć możliwość przyjęcia wnioskowanego przez stronę zabezpieczenia – art. 33d. Katalog zabezpieczeń jest elastyczny, zawierając środki zabezpieczenia dostępne w praktyce również dla małych i średnich przedsiębiorców. W zakresie obowiązków poręczyciela i gwaranta oraz określenia ich wykazu przepis art. 33e bazuje na analogicznych unormowaniach art. 52 Prawa celnego. Zmiana dostosowawcza – art. 33 § 5.

Głębokie zmiany proponuje się w zakresie wykonalności decyzji podatkowej w razie sporu podatkowego wyrażającego się w środkach zaskarżenia (odwołanie, skarga do sądu administracyjnego).

Zachowując zasadę suspensywności względnej (art. 224 § 1) przez zmiany w art. 224 § 2 znacznie rozszerza się przesłanki wstrzymania wykonania decyzji: konieczność uwzględnienia interesu publicznego (wyrażającego się w szczególności w ochronie miejsc pracy) oraz ogranicza się uznaniowość – stwierdzenie istnienia przesłanek określonych w tym przepisie obliguje do wstrzymania wykonania decyzji. Wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji będzie mógł być złożony jeszcze przed sporządzeniem i wniesieniem odwołania – art. 224 § 2a. Prawo do sądu w tym zakresie gwarantuje przepis art. 224 § 4 przyznając prawo zażalenia na postanowienia w sprawie wstrzymania wykonania decyzji.

Wstrzymanie wykonania decyzji (w całości lub zaskarżonej – spornej części) nastąpi (art. 224b) na etapie postępowania odwoławczego oraz postępowania przed sądem administracyjnym w razie przyjęcia zabezpieczenia określonego w art. 33d (pkt 1) lub ustanowienia zabezpieczenia rzeczowego (hipoteka przymusowa, zastaw skarbowy) pkt 2. Takie zabezpieczenie w sposób dostateczny i pewny chroni interes fiskalny (zabezpieczenie rzeczowe z pierwszeństwem zaspokojenia; wyłączenie przedawnienia zobowiązania – art. 70 § 8), a jednocześnie zachowuje płynność finansową podatnika i umożliwia mu prowadzenie działalności w czasie trwania sporu podatkowego. Wstrzymanie wykonania następuje w formie postanowienia. W razie braku zabezpieczeń wymienionych w art. 33d lub majątku, który może być przedmiotem zabezpieczenia rzeczowego, będzie możliwe wstrzymanie wykonania decyzji w trybie określonym w art. 224 § 2-4.

Usuwając ewentualne wątpliwości stwierdza się, że wstrzymanie wykonania decyzji, bez względu na tryb wstrzymania, nie może pozbawiać podatnika prawa do dobrowolnego wykonania zaskarżonej decyzji, w całości lub w części – art. 224c § 1. Wstrzymanie wykonania decyzji nie może zawieszać biegu odsetek za zwłokę od zobowiązania wynikającego z zaskarżonej decyzji – art. 224c § 2.

VI. Implementacja wyroków Trybunału Konstytucyjnego

Proponowane zmiany art. 24a stanowią próbę rekonstrukcji klauzuli obejścia prawa podatkowego z uwzględnieniem wyroku z dnia 11 maja 2004 r. sygn. akt K 4/03 (Dz. U. Nr 122, poz. 1288). W wyroku tym Trybunał Konstytucyjny w orzekł, że art. 24b § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa jest niezgodny z art. 2 w związku z art. 217 Konstytucji. Stwierdzono, że zawarta w tym przepisie klauzula generalna dotycząca obejścia prawa podatkowego nie spełnia konstytucyjnych standardów przyzwoitej legislacji, a w konsekwencji narusza podstawowe elementy kształtujące treść zasady zaufania do państwa i stanowionego prawa (art. 2 Konstytucji) i nie realizuje wymogu należytej określoności ustawowo określonych elementów zobowiązań podatkowych (art. 217 Konstytucji). Wobec niezgodności z art. 2 Konstytucji Trybunał uznał za zbędną ocenę art. 24b § 1 Ordynacji podatkowej w zakresie zgodności z art. 22 Konstytucji (zasada swobody umów i wolności gospodarczej). Trybunał Konstytucyjny nie wykluczył istnienia normy obejścia prawa podatkowego wskazując jednak na prawne uwarunkowania jej wprowadzenia. Trybunał Konstytucyjny uznał, że art. 24b § 2 ustawy – Ordynacja podatkowa może mieć autonomiczne zastosowanie mimo eliminacji wyrokiem Trybunału § 1 tego artykułu. Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku wskazał kierunek modyfikacji przepisów regulujących klauzulę obejścia prawa podatkowego.

Przyjmując koncepcję orzekania w sprawach treści czynności prawnych oraz „obejścia prawa podatkowego” przez sądy powszechne jednocześnie w celu zabezpieczenia się przed przedawnieniem zobowiązania podatkowego normuje się kwestię zawieszenia biegu terminu przedawnienia do czasu prawomocnego orzeczenia w tych sprawach (art. 70 § 6 pkt 3 i § 7 pkt 3).

Wyrokiem z dnia 23 września 2003 r. sygn. akt K 20/02 (Dz. U. Nr 170, poz. 1660) Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 160 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071, z późn. zm.) oraz art. 260 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn.

zm.) w części ograniczającej odszkodowanie za niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej do rzeczywistej szkody, są niezgodne z art. 77 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wyrok Trybunału Konstytucyjnego zniósł ograniczenie odpowiedzialności odszkodowawczej do rzeczywistej szkody w przypadku niezgodnego z prawem działania organu władzy publicznej (organu podatkowego). A zatem, w przypadku zgodnego z prawem działania organu odpowiedzialność odszkodowawcza jest ograniczona do rzeczywistej szkody.

Istnienie przesłanek do stwierdzenia nieważności decyzji, wymienionych w art. 247 § 1 Ordynacji podatkowej, zawsze oznacza niezgodne z prawem działanie organu podatkowego. Natomiast instytucja wznowienia postępowania generalnie nie polega na niezgodności z prawem działania organu władzy publicznej. Przesłanki wznowienia postępowania określone w art. 240 § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa stanowią kwalifikowaną wadliwość postępowania poprzedzającego wydanie decyzji. Niektóre z tych przesłanek powstają jednak niezależnie od działalności organu podatkowego. Tylko w części przesłanek wznowienia postępowania z katalogu określonego przez art. 240 § 1 Ordynacji podatkowej może wystąpić element niezgodnego z prawem działania organu podatkowego, gdy:

- dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe,
- decyzja wydana została w wyniku przestępstwa,
- decyzja wydana została przez pracownika lub organ podatkowy, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 130-132,
- strona nie z własnej winy nie brała udziału w postępowaniu,
- decyzja wydana została bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu.

Niektóre z wymienionych powyżej okoliczności skutkujących wznowieniem postępowania mogą powstać z winy strony postępowania, co całkowicie wyłącza odpowiedzialność odszkodowawczą organu. Część z tych okoliczności może też powstać w wyniku działania czynników zewnętrznych, niezależnych nie tylko od strony postępowania ale także od organu podatkowego np. w wyniku działalności osób trzecich (nie chodzi tu o osoby trzecie odpowiadające na gruncie Ordynacji podatkowej za zobowiązania podatkowe). W art. 240 § 1 Ordynacji podatkowej są też przesłanki wznowienia postępowania, które ze swojej istoty w żaden sposób nie wiążą się z działalnością organu podatkowego prowadzącego postępowanie, np. decyzja została wydana na podstawie innej decyzji lub orzeczenia sądu, które zostały następnie uchylone lub zmienione w sposób mogący mieć wpływ na treść wydanej decyzji. Przedstawione

powyżej okoliczności wymagają uwzględnienia w art. 260 § 1 Ordynacji podatkowej wynikającego z art. 77 ust. 1 Konstytucji RP kwalifikatora odpowiedzialności odszkodowawczej w postaci „niezgodnego z prawem działania organu”. Odnosząc ten kwalifikator do treści przepisu art. 260 § 1 Ordynacji podatkowej, w projekcie proponuje się następujące rozwiązania:

- a) poniesienie przez stronę szkody na skutek wydania decyzji, której następnie stwierdzono nieważność uprawnia do dochodzenia rzeczywistej straty i utraconych korzyści (art. 260 § 1),
- b) poniesienie przez stronę szkody na skutek wydania decyzji, która następnie została uchylona w wyniku wznowienia postępowania, a przesłanki uzasadniające wznowienie postępowania powstały w wyniku niezgodnego z prawem działania organu podatkowego, uprawnia do dochodzenia rzeczywistej straty i utraconych korzyści (art. 260a pkt 1),
- c) poniesienie przez stronę szkody na skutek wydania decyzji, która następnie została uchylona w wyniku wznowienia postępowania, a przesłanki uzasadniające wznowienie postępowania powstały niezależnie od działania organu podatkowego, uprawnia do dochodzenia wyłącznie rzeczywistej straty (art. 260a pkt 2),
- d) poniesienie przez stronę szkody na skutek wydania decyzji, która następnie została uchylona w wyniku wznowienia postępowania lub stwierdzono nieważność decyzji, a przesłanki uzasadniające uchylenie decyzji lub stwierdzenie jej nieważności powstały z winy strony, nie daje stronie żadnych uprawnień odszkodowawczych wobec organu podatkowego (art. 260b).

Art. 261 § 2 – w związku z nowym brzmieniem art. 260a i art. 260b do art. 261 § 2 wprowadzono zmiany o charakterze dostosowawczym.

VII. Implementacja Prawa Wspólnotowego

Przepis art. 154a i art. 154b, stanowi implementację dyrektywy Rady 2004/56/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. zmieniającej (art. 8a) dyrektywę 77/799/EWG dotyczącą wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich, niektórych podatków akcyzowych oraz opodatkowania składek ubezpieczeniowych. Projektowany art. 154a Ordynacji umożliwi doręczanie pism polskich organów podatkowych w państwach UE. Natomiast art. 154b reguluje doręczanie pism organów podatkowych państw UE na teryto-

rium RP. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w celu usprawnienia procedury doręczania pism na terytorium RP, przekazuje je do właściwego organu podatkowego.

Dyrektywa Rady 2004/56/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. zmieniająca art. 8b dyrektywy 77/799/EWG przewiduje możliwość przeprowadzania równoczesnych kontroli przez organy podatkowe Państw Członkowskich UE. Przeprowadzanie kontroli równoczesnych będzie odbywać się zgodnie z zawartym porozumieniem między właściwymi władzami Państw Członkowskich. Porozumienia mogą przewidywać obecność przedstawicieli obcej władzy podatkowej w tych kontrolach. Stosowne regulacje na gruncie Ordynacji podatkowej przewiduje art. 291a. Art. 294 § 1 pkt 6 nakłada obowiązek przestrzegania tajemnicy skarbowej przez przedstawicieli obcej władzy obecnych podczas czynności kontrolnych.

W przepisie tym w § 1 zdefiniowano także pojęcie obcej władzy. Pojęcie to uwzględnia terminologię, jaką przyjęto w dyrektywie Rady nr 77/799/EWG dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich, niektórych podatków akcyzowych oraz opodatkowania składek ubezpieczeniowych. Nowe brzmienie art. 305c § 1 Ordynacji jest konsekwencją zdefiniowania pojęcia „obcej władzy” w art. 154a § 1.

Nowy akapit w art. 2 ust. 2 Dyrektywy uściśla zasady dobrej współpracy pomiędzy Państwami Członkowskimi UE w zakresie wymiany informacji. Przepis ten nie wymaga bezpośredniej implementacji, bowiem kwestie te reguluje wystarczająco art. 305f § 1 Ordynacji. Dotychczasowy przepis art. 7 ust. 1 tiret drugie dyrektywy przewidywał konieczność wystąpienia do państwa przekazującego informacje o zgodę na ich ujawnienie w każdym przypadku podczas „publicznego przesłuchania lub w sprawach sądowych”. Ze znowelizowanego przepisu wynika, że jeżeli państwo członkowskie, które po raz pierwszy udziela informacji, nie wniesie zastrzeżeń informacje mogą być udostępniane podczas publicznego przesłuchania lub w sprawach sądowych. Należy jednak zauważyć, że postępowania przed organami podatkowymi i decyzje są niejawnie. Wobec powyższego nie zachodzi konieczność implementowania w tym zakresie treści dyrektywy. Zmiany w art. 8 dyrektywy mają charakter redakcyjny i precyzujący i nie wymagają zmian ustawy – Ordynacja podatkowa.

Problematyka ulg w spłacie zobowiązań podatkowych jest obecnie w Ordynacji podatkowej normowana w sposób dość obszerny lecz brakuje legislacyjnej integracji tej problematyki. Proponuje się więc równoległe ze zmianami merytorycznymi w tej materii dodanie w Ordynacji podatkowej w Dziale III nowego rozdziału 7a „Ulg w spłacie zobowiązań podatkowych”, co poprawi przejrzystość regulacji i ułatwi potencjalnemu beneficjentowi tych ulg rozpoznanie prawnych zasad ich uzyskania. Taka koncepcja legislacyjna powodująca na-

danie przepisom nowej numeracji wymaga zmian dostosowawczych w art. 48, art. 49, art. 53 § 3, art. 57 § 1, art. 59 § 2 pkt 3, art. 70 § 2 pkt 1, art. 97a, art. 103 § 1 pkt 2, art. 109 § 1, art. 165 § 5 pkt 2, art. 212 Ordynacji, wynikłe ze zmiany numeracji odesłań.

Ulgi udzielane przez organy podatkowe mogą stanowić pomoc publiczną bądź też nie mieć charakteru pomocy. W zakresie pomocy publicznej przepisy prawa wspólnotowego wprowadzają szereg dodatkowych warunków, których spełnienie umożliwia udzielenie takich ulg. Propozycja zapisu art. 22 § 1a jest wypełnieniem postanowień ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, przez zagwarantowanie, że rozporządzenie ministra właściwego do spraw finansów publicznych o zaniechaniu będzie miało formę programu pomocowego. Opracowanie programu pomocowego jest konieczne w odniesieniu do pomocy, która jest udzielana na podstawie aktu normatywnego, bez wymogu wydania decyzji (pomoc bezdecyzyjna – tzw. automatyczna), a taka właśnie pomocą będzie zaniechanie, o którym mowa w art. 22 § 1a Ordynacji.

Zapisy zawarte w art. 67b § 1 pkt 2 i 3 określają pełny katalog przeznaczeń pomocy dopuszczalnej w krajach UE. Kolejne zapisy tego artykułu wskazują sposób postępowania organów podatkowych przy udzielaniu tego typu ulg, w tym zaproponowano wydanie przez Radę Ministrów rozporządzeń określających szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy dla najczęściej stosowanych ulg. Rozporządzenia te, stanowiące programy pomocowe, po akceptacji przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub Komisję Europejską, będą stanowiły instrumenty umożliwiające podejmowanie indywidualnych decyzji ulgowych bez konieczności odrębnego opiniowania lub notyfikowania.

Przepisy art. 67a, art. 67c oraz art. 67d stanowią w istocie odpowiedniki obecnie obowiązującego art. 48 oraz art. 67 Ordynacji podatkowej. Jako zmianę uzupełniającą rozszerza się możliwość stosowania ulg w spłacie również na odsetki za zwłokę funkcjonujące samodzielnie, bez zaległości podatkowej, wynikające z decyzji wydanej na podstawie art. 53a Ordynacji podatkowej.

Przepis art. 67e upoważnia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, zakresu uprawnień poszczególnych organów podatkowych do udzielania ulg w spłacie zobowiązań. W zakresie podatków stanowiących dochody budżetu państwa uprawnienia naczelników urzędów skarbowych (celnych) zostaną ograniczone limitem kwotowym określonym w rozporządzeniu, z zaznaczeniem że limit ten będzie wyższy w stosunku do naczelników „urzędów skarbowych do spraw obsługi dużych podatników”. W

zakresie wykraczającym poza te limity wnioski o ulgi w spłacie rozpatrywać będzie jako organ I instancji, dyrektor izby skarbowej (celnej).

VIII. Zmiany o charakterze dostosowawczym oraz inne istotne zmiany

1. Art. 21 § 3a – zmiana ta, polegająca na dodaniu § 3a, ma na celu uzupełnienie zakresu działania organu podatkowego o uprawnienie do określania nadwyżki podatku od towarów i usług „do przeniesienia”.
2. Art. 21b – określa formę zakończenia postępowania podatkowego w razie ujawnienia dochodu w wysokości niepowodującej powstanie zobowiązania podatkowego. W takim przypadku nie ma możliwości wydania decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego, a postępowanie podatkowe nie jest bezprzedmiotowe, gdyż deklaracja jest błędna.
3. W warunkach gospodarki rynkowej praktycznie nie jest możliwe określenie w drodze rozporządzenia, stabilnych norm szacowania podstawy opodatkowania, uwzględniających wskaźnik zyskowności, liczbę pracowników i koszty zatrudnienia oraz koszty zakupu materiałów dla żadnej branży gospodarczej. Nawet gdyby takie rozporządzenie zostało wydane, to próby stosowania takich sztywnych norm mogą z łatwością zostać zakwestionowane w każdej indywidualnej sprawie podatkowej. Powyższe uzasadnia skreślenie upoważnienia z art. 23a § 2. Upoważnienie to pozostaje niewykonane 10 lat (wcześniej w art. 11 ust. 2 ustawy o zobowiązaniach podatkowych), a wydane w tej sprawie zarządzenie Ministra Finansów z 1983 r. w praktyce przestało być stosowane już w latach 90-tych.
4. Art. 24 – uelastycznia zakres postępowania w sprawie strat. Organ podatkowy będzie miał możliwość wydania decyzji w sprawie straty również w sytuacji, gdy podatnik nie złożył deklaracji lub złożył deklarację wykazującą zobowiązanie podatkowe.
5. Zmiany przewidziane w art. 33 § 1 i art. 33b pkt 2 polegające na zastąpieniu wyrazu „i” wyrazem „lub” pozwolą na uelastycznienie przesłanek zabezpieczenia. W praktyce uzasadniona obawa niewykonania zobowiązania istnieje również wówczas gdy występuje tylko jedna z przesłanek wymienionych w art. 33 § 1. Rozszerzenie przesłanek orzeczenia zabezpieczenia koreluje z możliwością dobrowolnej realizacji zabezpieczenia (art. 33d). Zmiana art. 33b pkt 2 eliminuje interpretację pozwalającą na zabezpieczenie od-

- powiedzialności osoby trzeciej przed orzeczeniem tej odpowiedzialności – dodanie wyrazów „po doręczeniu decyzji orzekającej”.
6. Zmiana w art. 33 § 3 usuwa wątpliwości w zakresie objęcia przedmiotem zabezpieczenia również szczególnych form należności określonych w art. 52 § 1 Ordynacji podatkowej.
 7. Art. 34 § 3 pkt 3 – precyzuje zakres stosowania hipoteki na nieruchomości stanowiącej współwłasność łączną wspólników spółki do nieruchomości związanej z działalnością spółki.
 8. Art. 45a – umożliwi ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych określenie, w drodze rozporządzenia, wzoru formularza oświadczenia o rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego.
 9. Proponowany art. 53a – przewiduje, że organ podatkowy w wydanej po zakończeniu roku podatkowego decyzji określa wysokość odsetek za zwłokę od nieuregulowanych w terminie płatności zaliczek na ostatni dzień roku podatkowego oraz zawęża zakres stosowania tego przepisu do nieuregulowanych zaliczek na podatek w części przekraczającej wysokość podatku należnego za rok podatkowy. Przepis ten uwzględnia ukształtowaną w orzecznictwie NSA linię, w zakresie okresu naliczania odsetek za zwłokę od nieuregulowanych w terminie płatności zaliczek.
 10. Nienaliczanie odsetek za zwłokę od zaległości z tytułu podatków stanowiących dochody budżetu jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli ich wysokość nieprzekraczałaby trzykrotności wartości opłaty dodatkowej pobieranej przez „Poczta Polska” za polecenie przesyłki listowej (art. 54 § 1 pkt 5) jest realizacją postulatu zgłaszanego przez te jednostki. Rozwiązanie to funkcjonuje obecnie w odniesieniu do zaległości stanowiących dochód budżetu państwa i jest zgodne z zasadą ekonomiki poboru podatku.
 11. Art. 66 § 2 pkt 2 zmiany dostosowujące: do przepisów ustawy o samorządzie powiatowym i ustawy o samorządzie województwa.
 12. Zmiana w art. 70 § 6 pkt 1 – uściśla moment zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego; skutek w postaci zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego powinno powodować nie każde postępowanie karne-skarbowe ale tylko to postępowanie, które wiąże się z niewykonaniem zobowiązania, którego to dotyczy zagadnienie przedawnienia.

13. Zmiana art. 70 § 6 pkt 2 i § 7 pkt 2 stanowi dostosowanie do modelu dwuinstancyjnego sądu administracyjnego. Dodatkowo zmianą w § 6 pkt 2 wyklucza się możliwość interpretacji skargi na beczynność jako okoliczności powodującej zawieszenie biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.
14. Art. 70b i 208 § 1 – postanowienie w sprawie umorzenia postępowania podatkowego, w związku z przedawnieniem zobowiązania podatkowego stanowi merytoryczne załatwienie sprawy, zatem wymaga zaskarżalności i możliwości wzruszenia w trybach nadzwyczajnych. W związku z tym skreślono art. 70b, wprowadzając jednocześnie zmianę w art. 208 umożliwiającą wydanie decyzji o umorzeniu postępowania w przypadku przedawnienia zobowiązania podatkowego. W art. 71 – zmiana dostosowawcza w związku ze skreśleniem art. 70b.
15. Art. 72 § 1 pkt 4 – zmiana ta ma na celu uzupełnienie pojęcia nadpłaty o zobowiązanie zapłacone przez spadkobiercę, jeżeli w decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego spadkodawcy określono je nienależnie lub w wysokości większej od należnej. Konsekwencją tej zmiany jest zmiana art. 73 § 1 pkt 5.
16. Art. 73 § 1 pkt 6 – zmiana przepisu obejmuje sytuację, gdy na skutek korekty deklaracji obniżona zostanie wysokość zobowiązania podatkowego w związku z obniżeniem podatku należnego.
17. Art. 75 § 2 pkt 1 lit. b – dokonana zmiana precyzuje możliwość skorygowania, w trybie stwierdzenia nadpłaty, innych deklaracji na podatek dochodowy, np. deklaracji PIT-23, z wyjątkiem deklaracji dotyczącej zaliczek na podatek dochodowy.
18. Art. 76 § 1 i 2 – dotychczasowe przepisy umożliwiały zaliczenie nadpłaty na poczet zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę. Zasadne jest aby możliwość ta istniała również w odniesieniu do odsetek za zwłokę określonych w decyzji wydanej w trybie art. 53a.
19. Art. 76 § 3 – przepis ten został zharmonizowany z art. 59 § 2 pkt 2, który jako jedną z form wygaśnięcia zobowiązania płatnika lub inkasenta przewiduje zaliczenie nadpłaty. Zmiana ta uelastycznia wygasanie zobowiązań płatnika w sytuacji, gdy płatnik posiada nadpłatę i ma równoległe zaległości podatkowe (zobowiązania podatkowe) jako podatnik lub jako płatnik (inkasent). Konsekwencją tej zmiany jest zmiana art. 76a § 2 pkt 1.

20. Art. 77 § 1 pkt 2 – przepis art. 74a umożliwia wydanie „decyzji określającej wysokość nadpłaty”. Wobec powyższego konieczne jest wskazanie terminu zwrotu nadpłaty wynikającej z takiej decyzji.
21. Art. 77 § 1 pkt 3 i art. 77 § 3 – zaproponowane zmiany normują termin do zwrotu nadpłaty w przypadku, gdy nadpłata powstaje w wyniku wydania „decyzji określającej wysokość nadpłaty” oraz dostosowują przepisy dotyczące terminów zwrotu nadpłat do ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Stosownie do art. 169 tej ustawy prawomocność orzeczenia stwierdza się na wniosek strony oraz w przypadku, o którym mowa w art. 286 § 1 powołanej ustawy wojewódzki sąd administracyjny na posiedzeniu niejawnym, a dopóki akta znajdują się w Naczelnym Sądzie Administracyjnym – ten Sąd. Natomiast zgodnie z art. 286 § 1 tej ustawy po uprawomocnieniu się orzeczenia sądu pierwszej instancji akta administracyjne sprawy zwraca się organowi administracji publicznej, załączając odpis orzeczenia ze stwierdzeniem jego prawomocności, a art. 286 § 2 stanowi, że termin do załatwienia sprawy przez organ administracji określony w przepisach prawa lub wyznaczony przez sąd liczy się od dnia doręczenia akt organowi. Uwzględniając powyższe, w przypadku uchylecia decyzji organu podatkowego pierwszej instancji lub stwierdzenia jej nieważności przez sąd administracyjny nadpłata będzie zwracana w terminie 14 dni od dnia doręczenia organowi podatkowemu odpisu orzeczenia sądu administracyjnego, ze stwierdzeniem jego prawomocności, uchylającego lub stwierdzającego nieważność tej decyzji.
22. Zmiana w art. 78 § 5 dostosowuje ustawę – Ordynacja podatkowa do wszelkich form orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, który orzeka w sposób bardziej elastyczny; a nie tylko o „ustracie mocy obowiązującej aktu normatywnego” stąd skreślenie tych wyrazów.
23. Art. 79 § 2 pkt 1 lit. c – przepis bezprzedmiotowy. Tryb stwierdzania nadpłaty nie ma zastosowania do decyzji o odpowiedzialności podatkowej osób trzecich lub o odpowiedzialności spadkobierców – nadpłata powstaje w tym przypadku wyłącznie przez zmianę, uchylenie lub stwierdzenie nieważności tej decyzji.
24. Art. 82 § 2 i § 7 – przepis ten umożliwi skupienie informacji w jednym organie (Ministerstwie Finansów), co pozwoli na utworzenie centralnej bazy danych o rachunkach przedsiębiorców, zamiast blisko 400 niepowiązanych ze sobą baz danych w urzędach skarbowych. Spowoduje to efektywniejsze wykorzystanie danych zawartych w informacjach (art. 82 § 2). Brak jednolitych standardów otrzymywanych dotychczas informacji

poważnie utrudnia uwzględnienie tych informacji w centralnej bazie danych. Ponadto przepis art. 7 umożliwi stworzenie kompletnej bazy zawierającej również informacje o rachunkach założonych przed dniem 1 stycznia 2003 r., których to dotychczas organy podatkowe w sposób automatyczny w żadnej formie nie uzyskiwały. Banki nie będą obowiązane przekazywać informacji o rachunkach zlikwidowanych przed dniem 1 stycznia 2003 r. Zakres informacji, o których mowa w art. 7 projektu, nie będzie więc tożsamy z zakresem informacji dotychczas przekazywanych. Wzór informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych zostanie określony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia. Skreślenie art. 82 § 2a jest tu zmianą dostosowawczą. Art. 13 § 2 pkt 5 – zmiana dostosowawcza.

25. Art. 82 § 2 i 3, art. 182 § 2, art. 275 § 3, art. 296 § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa oraz art. 7 projektu ustawy – zmiana dostosowawcza. Dotychczas kwestie obowiązków informacyjnych spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych normował przepis art. 88 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. ustawa – Prawo działalności gospodarczej, który odsyłał do wymienionych powyżej przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa. Wobec utraty mocy obowiązującej przez ustawę – Prawo działalności gospodarczej i braku odpowiednich regulacji w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej konieczne jest bezpośrednie unormowanie tych kwestii w ustawie – Ordynacja podatkowa przed dodanie wyrazów „spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych”.
26. Art. 89 – upoważnienie, o którym mowa w tym przepisie jest bezprzedmiotowe i nigdy nie zostało wykonane. Konsekwencją uchylecia tego przepisu jest uchycienie art. 90.
27. Art. 93 § 3 i art. 93c § 1 pkt 1 – zmiany dostosowujące do ustawy o podatku od towarów i usług, w związku z pozbawieniem zakładu (oddziału) samodzielnie bilansującego statusu podatnika VAT.
28. Art. 100 § 1 i 2 – umożliwiają merytoryczną weryfikację rozliczenia dokonanego w drodze samoobliczenia przez spadkodawcę, w procesie orzekania o odpowiedzialności spadkobierców.
29. W art. 109 § 1 skreślając odesłanie do przepisów art. 33, art. 33a i art. 34 § 1 usuwa się superfluum wyrażające się w tym, że kwestia „odpowiedniości” ich stosowania w sprawie odpowiedzialności podatkowej osób trzecich normowana jest bezpośrednio w tych przepisach. Zmiana dostosowawcza w zakresie stosowania ulg w spłacie zobowiązań.

30. Art. 112 § 1 pkt 3 – zmiana ta usuwa istniejące aktualnie wątpliwości, czy kwota 15 000 zł odnosi się do łącznej wartości nabywanych przez nabywcę składników majątku, czy też wartości jednostkowej składników majątku.
31. Art. 112 § 7 – zmiana dostosowawcza do § 4 i § 6 oraz art. 306g. Przedmiotem zaświadczenia są bowiem również należności wymienione w art. 107 § 2 pkt 2-4, za które może odpowiadać nabywca.
32. Art. 144 zmiana dostosowawcza do ustawy – Prawo pocztowe. Źródłem uprawnienia, a nie „upoważnienia” do doręczania pism organów podatkowych mogą być tylko przepisy prawa. Ta zmiana eliminuje ryzyko naruszenia art. 47 Prawa pocztowego polegające na powierzeniu w drodze umowy cywilnoprawnej świadczenia usług doręczania pism z naruszeniem obszaru usług zastrzeżonego dla operatora publicznego.
33. Przepis art. 165 § 7 stanowi, że złożenie zeznania w sprawie podatku od spadków i darowizn wszczyna postępowanie podatkowe. Regulacja ta przyczyni się do zmniejszenia kosztów postępowania związanych z doręczaniem postanowień o wszczęciu postępowania (ekonomika postępowania) oraz zdyscyplinuje organy podatkowe do szybszego załatwiania spraw.
34. Przepis art. 53 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o ustroju sądów administracyjnych i ustawę – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1271) dokonał skreślenia przepisu art. 233 § 3 ustawy – Ordynacja podatkowa wyłączającego możliwość wydania decyzji reformatorycznej przez samorządowe kolegium odwoławcze, gdy przepisy prawa pozostawiały sposób rozstrzygnięcia sprawy uznaniu organu jednostki samorządu terytorialnego. W konsekwencji skreślenia art. 233 § 3 ustawy – Ordynacja podatkowa, samorządowe kolegium odwoławcze może obecnie rozstrzygać co do istoty również w sprawach, w których przepisy prawa dopuszczają uznaniowość np. decyzje w sprawach rozłożenia na raty, odroczenia terminu płatności, umorzenia zaległości podatkowej. Powyższa zmiana spowodowała, że samorządowe kolegia odwoławcze uzyskały realny wpływ na realizację dochodów własnych jednostek samorządu terytorialnego, co może naruszać autonomię finansową jednostek samorządu terytorialnego. Zmniejszenie tych dochodów w skutek decyzji samorządowych kolegiów odwoławczych może mieć wpływ na realizację zadań finansowanych z budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Jednocześnie należy zauważyć, że to wójt, burmistrz (prezydent miasta), zarząd powiatu, zarząd województwa, a nie samorządowe kolegia odwoławcze – odpowiadają

- za wykonywanie budżetu j.s.t. Przewodniczący zarządu jednostki samorządu terytorialnego, jako organ podatkowy I instancji w trakcie realizacji budżetu jednostki, jest również ściśle związany postanowieniami zawartymi w uchwale budżetowej, które dotyczą m.in. planowanych dochodów. Powyższe uzasadnia przywrócenie skreślonego przepisu art. 233 § 2a.
35. Przepis art. 234a w większym stopniu realizuje prawo do sądu umożliwiając zapoznanie się z aktami sprawy w siedzibie organu odwoławczego; obecnie w czasie przekazywania akt między organami podatkowymi podatnik nie może uzyskać wglądu w te akta. Zmiana postulowana przez Rzecznika Praw Obywatelskich.
 36. Art. 243 § 1a – okoliczność przedawnienia się zobowiązania jest przesłanką do wydania decyzji na podstawie art. 245 § 1 pkt 3 lit. b i § 2 i nie powinna tamować wznowienia postępowania, w toku którego m.in. zbadać należy, czy zobowiązanie podatkowe uległo przedawnieniu.
 37. Przepisy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług nakładają na biuro wymiany informacji o podatku VAT obowiązki polegające na przyjmowaniu dokumentów od podatników oraz potwierdzaniu identyfikacji zgłoszeń. W składanych dokumentach podatnicy niejednokrotnie popełniają wiele błędów. Trybem w jakim błędy te mogą zostać usunięte są czynności sprawdzające. Dlatego też w projektowanym art. 272a przewiduje się możliwość dokonywania czynności sprawdzających także przez biuro wymiany informacji o podatku VAT. Zmiana w art. 272 zdania wstępnego jest konsekwencją dodania art. 272a.
 38. Zmiany zaproponowane w art. 281a i 284 § 1 oddają pełniej charakter pełnomocnictwa „reprezentowanie”, a nie „zastępowanie” kontrolowanego.
 39. Zmiana art. 284 § 3 uwzględnia praktyczny aspekt otrzymywania przez organy podatkowe od poczty „zwrotnych potwierdzeń odbioru”. W terminie 3 dni organ zazwyczaj tego potwierdzenia jeszcze nie posiada, a w konsekwencji nie znając terminu wyznaczonego na podstawie tego przepisu „nie stawia się” wzywający, podczas gdy stawia się wzywany. Stąd propozycja wydłużenia terminu do 5 dni.
 40. Art. 284a § 1 precyzuje przesłanki wszczęcia kontroli tzw. „na legitymację” zamiast obecnych nieostrych „uzasadnionych okoliczności faktycznych”.
 41. Art. 284a § 5 – usuwa wątpliwości, co do dokumentowania faktu umorzenia kontroli podatkowej – forma postanowienia.

42. Art. 285a § 1 (zdanie pierwsze) – zmiana ta ma na celu zabezpieczenie czasu niezbędnego na przeprowadzenie kontroli podatkowej w kontekście dziennych limitów czasu trwania kontroli, określonego w projekcie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W zdaniu drugim zastępuje się wyrazy „księgi rachunkowe” wyrazem „księgi podatkowe”. Pojęcie księgi podatkowej jest szersze (art. 3 pkt 4), obejmuje także podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry prowadzone dla celów podatkowych, a nie tylko księgę rachunkową.
43. Art. 285a § 4 stanowi obowiązek składania, na żądanie kontrolującego, oświadczenia majątkowego przez osoby fizyczne, również w trakcie kontroli spółki nie posiadającej osobowości prawnej. Zmiana związana z odpowiedzialnością podatkową osób trzecich i zabezpieczeniem tej odpowiedzialności (art. 33b pkt 2).
44. Art. 286a § 1 – zmiana dostosowawcza do przepisów ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, które nie mogą udzielać pomocy (asysty) organom kontrolującym, stąd skreślenie odesłania do tych organów. Zmiana legislacyjna uwzględnia fakt istnienia wielu „straży miejskich” oraz rozszerzenie uprawnienia do udzielania pomocy lub asysty na wszystkie „straże gminne”.
45. Art. 288 § 4 – dokonana zmiana określa tryb postępowania w sytuacji, gdy osoba trzecia, w której posiadaniu znajdują się rzeczy podatnika, odmówi ich udostępnienia w celu przeszukania lub oględzin, na żądanie organu podatkowego.
46. Art. 291 § 1-3 – zamiast w praktyce różnie rozumianych „zastrzeżeń i wyjaśnień” proponuje się sprecyzowanie środka pokontrolnego jako „zarzuty”, które trafniej odzwierciedla charakter uwag składanych przez kontrolowanych do protokołu kontroli.
47. Art. 299 § 3 – zmiana dostosowawcza do art. 13, który wskazuje jako organy podatkowe naczelnika urzędu celnego oraz dyrektora izby celnej. Dostęp organom celnym do akt podatkowych i informacji wynikających z akt podatkowych zapewnia więc art. 298 pkt 2 i 299 § 1 .
48. Art. 306h § 2 i art. 306j pkt 6 regulują tryb dokumentowania przez małżonka podatnika pozostawania z podatnikiem we wspólności majątkowej, kwestii istotnej w procedurze wydawania zaświadczenia.
49. Art. 306i § 2 pkt 2 – w treści zaświadczenia mogą być ujawniane tylko dane rejestrowane w ewidencjach organu m.in. podatek należny. Pojęcie „dochodu pozostającego po odliczeniu podatku” nie należy do danych rejestrowanych.

Zmiany w innych ustawach

Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawa o zryczałtowanym podatku dochodowym od osób fizycznych

Zmiany zaproponowane w wymienionych ustawach obligują podatników podatku dochodowego od osób fizycznych, od osób prawnych, którym właściwy organ podatkowy wydał decyzję o uznaniu prawidłowości stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi, do dołączenia do zeznania sprawozdania o realizacji uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej. Wzór sprawozdania określi minister do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia. Rozwiązanie to pozwoli na sprawdzenie prawidłowości stosowania przez podatników uznanej przez właściwy organ metody ustalenia ceny transakcyjnej.

Przepisy art. 11 ust. 3a (osoby prawne), w art. 25 ust. 3a (osoby fizyczne) i art. 21 ust. 3a (ryczałt) precyzuje skutki prawne zawarcia porozumienia w sprawie metody ustalenia ceny transakcyjnej.

Ustawa o podatku od towarów i usług

Zmiany zaproponowane w art. 99 ust. 16, art. 102 ust. 2 i art. 114 ust. 6 są konsekwencją zmian wprowadzonych do art. 3a § 3 Ordynacji podatkowej.

Przepis art. 32 ust. 5 precyzuje skutki prawne zawarcia porozumienia w sprawie metody ustalenia ceny transakcyjnej.

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej

Zmiana art. 83 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej polegająca na uzupełnieniu przypadków do których nie stosuje się ograniczeń czasu kontroli (4 lub 8 tygodni) – art. 83 ust. 2, o kontrole dotyczące podmiotów, którym, na mocy odrębnych przepisów, właściwy organ wydał decyzję o uznaniu prawidłowości stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi – w zakresie związanym z wykonaniem takiej decyzji.

Właściwy organ z uwagi na stopień skomplikowania sprawy musi mieć bowiem zagwarantowaną możliwość skutecznego monitorowania wykonania warunków określonych w takiej decyzji bez limitów czasowych.

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 7 i art. 15 pkt 1. Przepisy przewidują zbudowanie bazy danych o informacjach o rachunkach związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z opcją „0” na dzień 30 czerwca 2005 r. (termin ten jest niezbędny do przygotowania danych przez banki) i następnie jej sukcesywną, comiesięczną aktualizację zgodnie ze znowelizowanym art. 82 § 2 Ordynacji podatkowej.

Art. 8. Przepis ten stanowi, że do zabezpieczenia zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 33 § 1 i 3 ustawy – Ordynacja podatkowa w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Do zaległości podatkowych związanych z deklaracjami, które zostały złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie będzie miał zastosowania przepis art. 54 § 1 pkt 7a Ordynacji podatkowej.

Art. 10. Przepis ten umożliwi stosowanie nowych przepisów dotyczących korekty deklaracji (korekta dokonana przez organ podatkowy) również do deklaracji złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. Harmonizuje procedurę podatkową (nowa przesłanka wznowienia postępowania – art. 240 § 1 pkt 9-11 z realizacją retroaktywnych postanowień umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, respektując prawny charakter umów jako aktów wyższego rzędu nad ustawą.

Art. 12. Określa zasady postępowania w sprawach wszczętych i niezakończonych przez organy podatkowe pierwszej instancji oraz kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 13. Mając na względzie fakt, że wydanie na podstawie art. 67b § 5 i 6 rozporządzeń Rady Ministrów zawierających programy pomocowe jest uzależnione od ich akceptacji przez Komisję Europejską, a procedura notyfikacji pomocy może trwać nawet do 20 miesięcy, zaistniała konieczność utrzymania możliwości udzielania pomocy na podstawie art. 48 § 1 pkt 1 i 2 i art. 67 w dotychczasowym brzmieniu. Ponadto do Komisji Europejskiej zostały zgłoszone projekty programów w tzw. procedurze przejściowej, a ewentualne skreślenie ww. podstaw

prawnych mogłoby skutkować uznaniem przez Komisję, że jest to pomoc nowa podlegająca ponownej akceptacji KE.

Analogiczna sytuacja wystąpiłaby w przypadku pomocy udzielanej w sektorze transportu, a zasadność wprowadzenia przepisu przejściowego w tym przypadku jest o tyle słuszna, że zgodnie z załącznikiem IV Traktatu Akcesyjnego, Polska zgłosiła dotychczasowe przepisy art. 48 i 67, będące podstawami udzielania pomocy w transporcie jako pomocy istniejącej.

Art. 14. Przepis ten umożliwi stosowanie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie przepisów upoważniających zmienionych niniejszą ustawą do czasu wejścia w życie nowych aktów wykonawczych nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2005 r.

Art. 15 pkt 2-7. Konieczność zmiany wzorów deklaracji, w których zawarte są informacje o zaokrągleniu należnego podatku do dziesiątek groszy, np. PIT-36, PIT-37, PCC-1, możliwość wydrukowania tych deklaracji, wykorzystanie wydrukowanych już formularzy, jak również wprowadzenie zmian w systemach informatycznych przemawia za wprowadzeniem rocznego *vacatio legis* (art. 63 ustawy – Ordynacja podatkowa).

Problematyka zawierania porozumień w zakresie prawidłowości stosowania metody ustalania cen transakcyjnych między podmiotami powiązаныmi stanowi zagadnienie zupełnie nowe dla polskiej administracji skarbowej. Proponuje się więc stopniowe wdrażanie służb skarbowych w tę trudną problematykę. Dotyczy to szczególnie porozumień zagranicznych dwustronnych, które wymagają doskonałej znajomości tematyki międzynarodowego obrotu gospodarczego, często na znaczącą skalę oraz wiedzy i doświadczenia niezbędnego do prowadzenia dwu lub wielostronnych negocjacji z władzami podatkowymi państw obcych. Odpowiednie przygotowanie służb skarbowych do realizacji tego zadania będzie ważnym elementem kształtowania wizerunku Polski jako miejsca inwestycji oraz podniesie bezpieczeństwo inwestycji zagranicznych polskich firm. Zdobywanie przez pracowników aparatu skarbowego wiedzy i doświadczenia w zakresie porozumień będzie łatwiejsze w zakresie porozumień jednostronnych. Zasadne jest więc wprowadzenie w zakresie przepisów regulujących te zagadnienia rocznego *vacatio legis*.

Zmiany w ustawie o swobodzie działalności wynikają z wprowadzenia regulacji dotyczących porozumień w sprawach ustalenia cen transakcyjnych. A zatem termin wejścia w życie tych przepisów musi być taki jak wskazany w art. 15 pkt 2-7.

Art. 15 pkt 8-9. Projektowana ustawa o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne i rozporządzenia wykonawcze określa ramy prawne i tech-

niczne systemów teleinformatycznych administracji publicznej. Wdrażanie systemów teleinformatycznych w administracji podatkowej, wiążące się ze znacznymi nakładami finansowymi i poważnymi zmianami organizacyjnymi, powinno zatem nastąpić w oparciu o znane już warunki generalne, co uzasadnia wejście w życie grupy przepisów zawartych w terminie określonym w art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450), tj. 16 sierpnia 2006 r. Vacatio legis pozwoli na stworzenie kompleksowego i spójnego z innymi systemami teleinformatycznymi administracji – systemu e-Podatki.

Konsultacje społeczne

Przedmiotowy projekt został poddany ocenie związków zawodowych, organizacji przedsiębiorców, organizacji doradców podatkowych, środowiskom bankowym, Prezesowi TK, SN, NSA oraz Rzecznikowi Praw Obywatelskich. Projekt został też opublikowany na stronach internetowych Ministerstwa Finansów w celu umożliwienia zapoznania się z nim i wyrażenia opinii przez stowarzyszenia i zrzeszenia podatników, a także wszystkie inne zainteresowane podmioty i obywateli. Generalnie partnerzy społeczni przyjęli projekt pozytywnie. Zdecydowana większość zgłoszonych uwag została uwzględniona w projekcie. Uwzględniono również dodatkowe propozycje zgłoszone przez organizacje przedsiębiorców. Projekt ustawy był przedmiotem posiedzenia Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, która nie zgłosiła uwag.

Ocena skutków regulacji

1. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego – uchwalenie ustawy spowoduje skutki finansowe dla budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, polegające na zwiększeniu wydatków.

Główne kierunki zmian w projektowanej ustawie wynikają z realizacji Strategii podatkowej i zmiierzają do:

- a) wprowadzenia procedury wiążących porozumień cenowych pomiędzy podatnikami (lub grupą powiązanych przedsiębiorstw) a administracją podatkową tzw. uprzednie porozumienia cenowe,
- b) zminimalizowania obowiązku osobistych kontaktów pomiędzy podatnikami a organami podatkowymi,
- c) rozszerzenia form elektronicznych w kontaktach z podatnikami,
- d) wprowadzenia rozwiązań, które w stosunku do toczących się postępowań i prawomocnych decyzji nakazywałyby uwzględniać skutki wynikające z procedury wzajemnego porozumiewania się w ramach umów o unikaniu podwójnego opodatkowania,
- e) dalszego dostosowywania przepisów Ordynacji podatkowej do orzecznictwa sądowego oraz skorygowania przepisów Ordynacji w sposób usuwający wątpliwości interpretacyjne,
- f) implementacja dwóch orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego: w zakresie klauzuli obejścia prawa podatkowego oraz odszkodowań z tytułu niezgodnego z prawem działania organu podatkowego.

Skutki finansowe wystąpią w związku z realizacją zadań określonych w lit. a), c) i f) w części dotyczącej odszkodowań z tytułu niezgodnego z prawem działania organu podatkowego.

Ad a) Wydawanie przez Ministra Finansów pisemnych interpretacji stosowania postanowień umów o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz wprowadzenie instytucji potwierdzenia przez administrację podatkową zgodności stosowania przez podatników metod ustalania cen w transakcjach z podmiotami powiązаныmi z zasadami rynku wymaga za-

trudnienia wysokiej klasy specjalistów w dziedzinie ekonomii i prawa, posiadających umiejętność dokonywania skomplikowanych analiz finansowych służących określeniu dla podatników metod ustalania cen transakcyjnych, posługujących się biegle językami obcymi. Realizacja tego zadania wymagać będzie poniesienia nakładów finansowych z budżetu państwa na wzmocnienie kadr do wykonania tego zadania (68 etatów, 3 x 16 izb skarbowych i 20 etatów w MF) i odpowiednie przeszkolenie pracowników, w tym wizyty studyjne w krajach, w których stosowane są uprzednie porozumienia cenowe. Przy szacowaniu wydatków jakie należy ponieść z budżetu na dodatkowe etaty należy uwzględnić wymagania jakim powinny odpowiadać osoby zajmujące się tymi zagadnieniami. Zakładając, że koszt zatrudnienia takiej osoby odpowiadałby średniemu miesięcznemu kosztowi zatrudnienia pracownika na stanowisku głównego specjalisty w wysokości 5.300 zł, miesięczne wydatki jakie należałoby ponieść na dodatkowe zatrudnienie kształtowałyby się na poziomie około 360.000 zł (68 etatów x 5.300 zł). Realizacja tego zadania nie spowoduje natomiast skutków finansowych dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie ustawy spowoduje zwiększenie dochodów budżetu państwa o należności z tytułu opłat pobieranych od wniosku o uznanie prawidłowości metody ustalania cen transakcyjnych. Jednakże na obecnym etapie prac legislacyjnych nie jest możliwe oszacowanie tych dochodów. Przyjęte w projekcie rozwiązania nie funkcjonowały dotychczas w polskim porządku prawnym, a zatem brak jest porównywalnych danych, które mogłyby zostać wykorzystane do oszacowania wysokości dochodów.

Ad c) Skutki finansowe wystąpią w dłuższym okresie czasu (zakup sprzętu, oprogramowania, systemu zabezpieczeń). Na obecnym etapie nie jest możliwe dokładne oszacowanie tych skutków.

Ad f) Również nie jest możliwe dokładne oszacowanie skutków finansowych w związku z roszczeniami odszkodowawczymi z tytułu niezgodnego z prawem działania organu podatkowego.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowa ustawa nie wywiera wpływu na rynek pracy.
3. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – przedmiotowa ustawa nie wywiera wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów – przedmiotowa ustawa nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionów.
5. Wpływ regulacji na spójność systemu prawa – projektowana ustawa poprawi wewnętrzną spójność prawa podatkowego nie tylko w sferze legislacji, ale też w zakresie jego interpretacji (vide Dział IIa, implementacja wyroków Trybunału Konstytucyjnego).



URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP/1964/2004/DPE/kt

Warszawa, dnia 21.10. 2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Jarosław Pietras

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-177-04), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

I. Projektowana regulacja wprowadza wiele rozwiązań, które wymagają rozważenia z punktu widzenia ich zgodności z prawem wspólnotowym. Przede wszystkim uwagę zwracają przepisy dotyczące Porozumienia w sprawach ustalenia cen transakcyjnych między podmiotami powiązаныmi. Pozytywnie należy ocenić projektowane zmiany, głównie w aspekcie zwiększenia pewności inwestowania przez przedsiębiorstwa zagraniczne. Nowa wersja projektu zawiera w art. 20j bardziej elastyczne rozwiązania w zakresie ustalania wysokości opłat za porozumienia cenowe. Uzależnienie wysokości opłat od wartości transakcji oraz wprowadzenie widełek dla każdego rodzaju porozumienia nie powinno powodować już wątpliwości dotyczących dyskryminacyjnego traktowania przedsiębiorców z innych krajów Unii Europejskiej (poprzednio proponowana relacja wysokości opłat za

porozumienia krajowe w stosunku do porozumień zagranicznych mogła się stać podstawą takiego zarzutu).

II. Kolejna zmiana w projekcie ustawy, która wymaga rozważenia z punktu widzenia zgodności z prawem wspólnotowym dotyczy odpowiedzialności państwa za szkodę, która powstała wskutek wydania wadliwej decyzji, która została następnie uchylona wskutek wznowienia postępowania lub stwierdzono jej nieważność.

Wśród przyczyn uzasadniających stwierdzenie nieważności decyzji należy przytoczyć w szczególności art. 247 ust. 1 pkt 3 Ordynacji (wydanie decyzji z rażącym naruszeniem prawa). Przesłanka ta jest o tyle istotna, że powinna być również rozpatrywana w kontekście naruszenia przepisów prawa wspólnotowego. Aspekt wspólnotowy pojawi się wówczas gdy zostanie stwierdzona nieważność decyzji, która została wydana z rażącym naruszeniem prawa Unii Europejskiej. Będzie to przykładowo obejmować sytuacje gdy organ I instancji wydał decyzję stosując przepisy polskiej ustawy podatkowej (np. ustawy o podatku od towarów i usług czy ustawy o podatku akcyzowym), który to przepis stanowił nieprawidłową implementację dyrektywy, albo w ogóle został uchwalony bez uwzględnienia obowiązujących w tym zakresie przepisów prawa wspólnotowego (w zakresie podatków - głównie dyrektyw). Dlatego też należy mieć świadomość, że w przyszłości nowelizowany przepis będzie dotyczył również tego rodzaju sytuacji i w konsekwencji projektowana zmiana powinna być rozpatrzona z uwzględnieniem obowiązujących w powyższym zakresie wymogów prawa wspólnotowego. Ponadto zgodnie z art. 91 ust. 3 Konstytucji, jeżeli wynika to z ratyfikowanej przez RP umowy konstytuującej organizację międzynarodową, prawo przez nią stanowione jest stosowane bezpośrednio, mając pierwszeństwo w przypadku kolizji z ustawami. Powyższe zasadniczo będzie się odnosiło do większości norm prawa wspólnotowego (prawo pierwotne, rozporządzenia, decyzje a także te przepisy dyrektyw, które są wystarczająco jasne, precyzyjne, bezwarunkowe, nakładają określone prawa lub obowiązki i przez to nadają się do stosowania przez organy i sądy krajowe). **W konsekwencji, skoro przepisy prawa wspólnotowego obowiązują bezpośrednio i wywierają bezpośredni skutek, należy również uwzględnić aspekt naruszenia prawa wspólnotowego.**

Sama jednak kwestia związana z odpowiedzialnością odszkodowawczą państwa za naruszenie prawa wspólnotowego nie jest bezpośrednio regulowana przez prawo wspólnotowe pierwotne. Większość zasad odnoszących się do tego przedmiotu wywodzi się z orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (wyrok w sprawie *Francovich*, C-479/93, zasada odpowiedzialności odszkodowawczej państwa jest „wpisana w system

traktatowy”). Ponadto, zgodnie z orzecznictwem Trybunału przyznanie jednostce, będącej również podmiotem praw i obowiązków „nowego systemu prawnego”, jakim jest wspólnotowy porządek prawny (wyrok w sprawie *van Gend Loos*, C-26/62), prawa do odszkodowania w sytuacji naruszenia przez państwo norm prawa wspólnotowego jest konieczne w celu zapewnienia **pełnej efektywności prawa wspólnotowemu** (wyrok w sprawie *Francovich*). Musi być wprowadzona zasada, na podstawie której państwo ponosi odpowiedzialność za naruszenie prawa wspólnotowego przez które jednostka ponosi szkody majątkowe.

Trybunał odnajduje również podstawę traktatową odpowiedzialności odszkodowawczej państw członkowskich za naruszenie prawa wspólnotowego w art. 288 ust. 2 TWE, dotyczącym odpowiedzialności odszkodowawczej Wspólnoty – instytucje i funkcjonariusze państw członkowskich stosujący prawo zostają objęci zobowiązaniem wynikającym ze wskazanego powyżej artykułu, będącego wyrazem ogólnej zasady wspólnie uznawanej przez państwa członkowskie, zgodnie z którą szkoda wyrządzona przez wadliwy akt prawny lub niezgodne z prawem działanie funkcjonariusza winna być naprawiona.

Zgodnie z prawem wspólnotowym, naruszenie normy prawa wspólnotowego, której celem jest przyznanie praw jednostkom, jest podstawową przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej państwa. Przykłady odpowiednich sytuacji wskazuje Trybunał w swoim orzecznictwie:

1. Musi to być takie „naruszenie prawa wspólnotowego, za które państwo członkowskie jest odpowiedzialne” (sprawa *Francovich*, teza 35) lub takie, które można przypisać państwu, z tego względu, że działanie w określonym zakresie jest w jego kompetencji (sprawa *Brasserie du Pêcheur/Factorame*, teza 36).
2. Nieprzestrzeganie prawa wspólnotowego może dotyczyć każdego działania czy zaniechania władzy państwowej – ustawodawczego, wykonawczego czy sądowego (sprawa *Brasserie du Pêcheur/Factorame*, teza 34).
3. Naruszenie to może nastąpić wówczas, gdy wykonywanie prawa wspólnotowego zależy od działań państwa, czego klasycznym przykładem jest obowiązek implementacji dyrektywy, a w przypadku braku takich działań, jednostka ta nie może realizować skutecznie przyznanych jej przez prawo wspólnotowe (naruszenie poprzez zaniechanie działań legislacyjnych, do których zobowiązuje prawo wspólnotowe – stan faktyczny w sprawie *Francovich*, a także w sprawie *Dillenkofer*, C-178/94).

4. Naruszenie to może również nastąpić, gdy jednostka nie może skutecznie realizować swoich praw wynikających z dyrektywy, na skutek jej niewłaściwej implementacji (stan faktyczny w sprawie *British Telecommunication*, C-392/93).
5. Naruszenie prawa wspólnotowego istnieje również wówczas, gdy wystąpienie szkody jest następstwem obowiązywania w systemie prawa krajowego takiej normy, która jest niezgodna z bezpośrednio skuteczną normą prawa wspólnotowego (przepisem TWE, rozporządzenia czy bezpośrednio skutecznym przepisem dyrektywy – stan faktyczny w sprawie *Brasserie du Pêcheur/Factortame*, w sprawie *Hedly Lomas*, C-5/94).

Samo roszczenie o odszkodowanie musi być wysunięte i zaspokojone zgodnie z zasadami prawa krajowego. Władze i sądy krajowe są jednak związane następującymi standardami prawa Wspólnoty (orzeczenie w połączonych sprawach C-46 i C-48/93, *Brasserie du Pêcheur i Factortame*):

- roszczenia odszkodowawcze oparte na prawie wspólnotowym nie mogą być traktowane gorzej niż porównywalne roszczenia oparte na prawie krajowym, ich dochodzenie nie może być w żadnym przypadku uniemożliwione lub nadmiernie utrudnione;
- sąd krajowy nie może, w ramach stosowanego przez siebie prawa, uzależniać odszkodowania, od tego czy instytucji państwowej, która naruszyła prawo można przypisać winę umyślną czy nieumyślną;
- wysokość odszkodowania musi być odpowiednia do poniesionych szkód, **„regulacja krajowa ograniczająca odpowiedzialność państwa za szkody do takich przypadków, w których kompensowane są straty związane bezpośrednio z dobrami materialnymi lub prawnymi, bez uwzględnienia utraconych zysków, jest sprzeczna z prawem Wspólnoty”**;
- zobowiązanie państw członkowskich do wyrównywania szkód, które jednostka poniosła na skutek naruszenia prawa wspólnotowego, nie może być ograniczone do szkód, które wystąpiły po wydaniu wyroku Trybunału stwierdzającego naruszenie prawa.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy zauważyć, że projektowana zmiana w Ordynacji podatkowej częściowo uwzględnia wymagania wynikające z prawa Unii Europejskiej. Wątpliwości może budzić zawężenie wysokości odszkodowania w przypadku poniesienia przez stronę szkody na skutek wydania decyzji, uchylonej wskutek wznowienia postępowania, gdy przesłanki uzasadniające wznowienie powstały niezależnie od działania organu podatkowego (art. 260a ust. 1 pkt. 2 projektu ustawy). **Należy bowiem zauważyć, że Trybunał wyraźnie wskazuje, że nie można uzależniać odszkodowania (i tym samym**

ograniczać jego wysokości) od możliwości przypisania organowi winy. Oznacza to, że Trybunał biorąc pod uwagę słabszą pozycję jednostki w stosunku do państwa bardziej opowiada się za przyjęciem zasady ryzyka jako przesłanki odpowiedzialności państwa za szkody wyrządzone jednostkom wskutek naruszenia prawa wspólnotowego. Ponadto warto odnotować, że w świetle obecnie obowiązujących przepisów, jeśli chodzi o przesłanki wznowienia postępowania, to wśród przeważających okoliczności faktycznych, jest również przesłanka uchylenia decyzji wskutek wydania przez Trybunał Konstytucyjny wyroku orzekającego o niezgodności danego aktu z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą (art. 240 ust. 1 pkt 8 Ordynacji). Należy zauważyć, że nie ma ona charakteru przesłanki „faktycznej” wręcz przeciwnie chodzi tutaj o aspekty prawne. Jednostka nie może ponosić kosztów z powodu wydania wadliwych aktów normatywnych w zakresie prawa podatkowego, o których niezgodności z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą orzekł TK. Ograniczenie w takiej sytuacji odszkodowania wydaje się być dalece nieuzasadnione. Warto przy tym zwrócić uwagę, że przesłanka ta dotyczy również prawa wspólnotowego, już w chwili obecnej Trybunał Konstytucyjny ma się zająć zbadaniem zgodności z Konstytucją (art. 91 ust. 3) przepisu o zwolnieniu z VAT usługi dostępu do Internetu.

Ponadto, słusznie z punktu widzenia spójności krajowego systemu prawnego z wymogami *acquis communautaire*, proponuje się w projekcie ustawy (art. 240 ust. 1 pkt. 10 i 11) rozszerzenie przesłanek wznowienia postępowania. Zmiany te dotyczą wznowienia postępowania w sytuacji, gdy na treść wydanej decyzji ma wpływ rozstrzygnięcie sporu międzynarodowego między państwami członkowskimi UE, w drodze procedury ugodowej lub arbitrażowej w zakresie spraw podatkowych między podmiotami powiązanych różnych państw członkowskich, co stanowi wykonanie postanowień Konwencji nr 90/436/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w związku z korektą zysków przedsiębiorstw powiązanych. Ponadto, rozszerza się katalog przesłanek uzasadniających wznowienie postępowania o orzeczenie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości jeśli ma ono wpływ na treść wydanej decyzji. Wynika to z faktu, że wyroki Trybunału mają charakter prawotwórczy, ich skutek nie ogranicza się tylko do *inter partes*, tezy zawarte w uzasadnieniu (które w układzie orzeczeń ETS znajdują się przed sentencją) – stają się *quasi* precedensami, na które Trybunał będzie się powoływał w swoich orzeczeniach, co stanowi przejaw utrzymania jednolitej linii orzeczniczej. W konsekwencji, wszystkie państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia zgodności krajowego ustawodawstwa oraz praktyki postępowania z orzecznictwem Trybunału.

Biorąc pod uwagę powyższe, nowego znaczenia nabiera również kwestia wspomnianego ograniczenia wysokości odszkodowania do rzeczywistej straty w sytuacji, gdy przesłanki uzasadniające wznowienie powstały niezależnie od działania organu podatkowego (art. 260a ust. 1 pkt. 2 projektu ustawy). Niewątpliwie wydanie przez ETS orzeczenia np. w trybie pytania prejudycjalnego sądu krajowego innego państwa członkowskiego, które spowoduje konieczność wzruszenia decyzji może być postrzegane jako przesłanka wznowienia postępowania, która powstała niezależnie od działania organu podatkowego. W takiej jednak sytuacji, biorąc pod uwagę omówione orzecznictwo Trybunału, nie można obciążać jednostki dodatkowymi kosztami (ograniczenie wysokości odszkodowania tylko do *damnum emergens*), które powstały również niezależnie od jej działania. W takiej sytuacji, gdy żadna ze stron swoim postępowaniem nie przyczyniła się do powstania przesłanek wznowienia postępowania, to organy państwowe, jako strona „silniejsza”, powinny ponosić odpowiedzialność za treść swoich decyzji również w zakresie skutków finansowych.

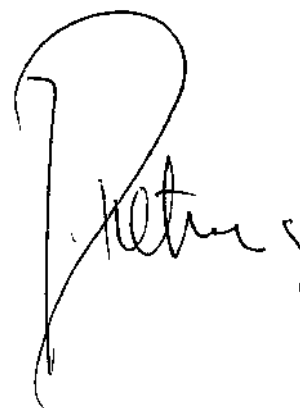
III. Zmiana przepisów Ordynacji podatkowej jest również konsekwencją implementacji postanowień Dyrektywy Rady nr 2004/56/WE z dnia 21 kwietnia 2004r. zmieniającej dyrektywę nr 77/799/EWG dotyczącą wzajemnej pomocy właściwych władz Państw Członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich, niektórych podatków akcyzowych oraz opodatkowaniu składek ubezpieczeniowych. Przepisy wspomnianej dyrektywy wprowadzają m.in. regulacje umożliwiające pomoc przy doręczaniu pism, kwestie związane z zachowaniem tajemnicy przekazywanych informacji oraz możliwość przeprowadzenia równoczesnych kontroli podatkowych przez organy podatkowe państw członkowskich UE. Stosowne zmiany uwzględniające regulacje nowej Dyrektywy zostały zawarte głównie w art. 154a, 154b oraz 291a i 294 ust. 1 pkt 6 projektu ustawy. W powyższym zakresie, nowy tekst projektu zgodnie z wymogiem określonym w art. 2 przedmiotowej Dyrektywy zawiera odniesienie do aktu prawa wspólnotowego, którego postanowienia implementuje.

IV. Projektowana regulacja przewiduje wprowadzenie nowego Rozdziału 7a zatytułowanego: „Ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych”, który ujmuje całościowo tę problematykę w Ordynacji podatkowej. Zawarte w tym Rozdziale rozwiązania prawne dotyczą zarówno ulg nie mających charakteru pomocy publicznej, jak i posiadających taki charakter. Artykuł 67b określa katalog pomocy dopuszczalnej w UE, przy czym szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy zostaną określone w rozporządzeniu Rady Ministrów, które po akceptacji UOKiK lub KE umożliwią podejmowanie indywidualnych decyzji o przyznaniu

ulg. W konsekwencji, zaproponowanie takiego schematu postępowania pozwala na pozytywne ustosunkowanie się do projektowanych rozwiązań, z punktu widzenia ich zgodności z wymogami prawa wspólnotowego.

V. W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw zasadniczo spełnia wymagania wynikające z prawa Unii Europejskiej. Przy określaniu zasad odpowiedzialności odszkodowawczej państwa, należy mieć jednak na względzie orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, które zostało opisane w pkt. II opinii.

Z poważaniem,



Do uprzejmej wiadomości:

Pan Mirosław Gronicki

Minister Finansów

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**
z dnia

**w sprawie sposobu przesyłania deklaracji i podań za pomocą środków komunikacji
elektronicznej**

Na podstawie art. 3b § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) elektroniczny format deklaracji i podań;
- 2) sposób przesyłania deklaracji i podań za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
- 3) rodzaje podpisu elektronicznego, którymi powinny być opatrzone poszczególne typy deklaracji lub podania.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się ustawę z dnia z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa,
- 2) deklaracjach – rozumie się przez to deklaracje, o których mowa w art. 3 pkt 5 ustawy,
- 3) podaniach – rozumie się przez to podania, o których mowa w art. 168 ustawy,
- 4) bezpiecznym podpisem elektronicznym – rozumie się przez to podpis, o którym mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450 z późn. zm.³⁾),
- 5) zwykłym podpisem elektronicznym – rozumie się przez to podpis, o którym mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450 z późn. zm.), poświadczony certyfikatem wydanym przez podmiot świadczący usługi certyfikacyjne uznany przez jednostkę informatycznej obsługi administracji podatkowej,
- 6) znakowaniu czasem – rozumie się przez to usługę, o której mowa w art. 3 pkt 16 ustawy z dnia 18 września 2001r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450 z późn. zm.),

§ 2. Elektroniczny format deklaracji i podań definiowany jest przy użyciu schem XML określonych w rozporządzeniu Ministra Nauki i Informatyzacji w sprawie struktury dokumentów elektronicznych wykorzystywanych w wymianie informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi oraz warunków organizacyjno-technicznych doręczania dokumentów elektronicznych (Dz. U. Nr ...).

§ 3. Deklaracje i podania są przesyłane za pomocą następujących środków komunikacji elektronicznej:

- 1) własnego urządzenia komunikacji elektronicznej, przy wykorzystaniu oprogramowania udostępnionego lub uznanego przez jednostkę informatycznej obsługi administracji podatkowej, albo

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660, Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 64, poz. 593, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 868, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1205, Nr 122, poz. 1288, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 162, poz. 1692, Nr 173, poz. 1808 i Nr ..., poz.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003r. Nr 124, poz. 1152, Nr 217, poz. 2125 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959.

- 2) formularza umieszczonego na stronie internetowej jednostki informatycznej obsługi administracji podatkowej.

§ 4. 1. Deklaracje, w których zadeklarowana wysokość zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty lub zwrotu podatku:

- 1) przekracza 10.000 zł powinny być opatrzone znakowanym czasem, bezpiecznym podpisem elektronicznym,
- 2) nie przekracza 10.000 zł powinny być opatrzone znakowanym czasem, zwykłym podpisem elektronicznym.

2. Deklaracje składane przez podmioty, o których mowa w art. 3a § 2 ustawy powinny być opatrzone znakowanym czasem, bezpiecznym podpisem elektronicznym bez względu na wysokość zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty oraz zwrotu podatku wynikającego z deklaracji.

3. Składający deklarację, w których zadeklarowana wysokość zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty lub zwrotu podatku nie przekracza 10.000 zł może opatrzyć ją znakowanym czasem, bezpiecznym podpisem elektronicznym.

§ 5. Podania powinny być opatrzone znakowanym czasem, bezpiecznym lub zwykłym podpisem elektronicznym.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 sierpnia 2006 r.

Minister Finansów

W porozumieniu

Minister Nauki i Informatyzacji

Uzasadnienie

Projekt został opracowany w związku z wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Ocena skutków regulacji – rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie w sprawie przesyłania deklaracji i podań za pomocą środków komunikacji elektronicznej

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Przedmiotowe rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia, o którym mowa w art. 3b § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 ze zm.). Przepis § 2 określa elektroniczny format składania deklaracji i podań. Sposób przesyłania deklaracji i podań za pomocą środków komunikacji elektronicznej określa § 3. Rodzaje podpisu elektronicznego, którymi powinny być opatrzone podania i poszczególne typy deklaracji w zależności od wynikającego z deklaracji określa § 4 i 5.

II. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych. Ponadto tekst projektu rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

III. Zakres oceny skutków regulacji

- 1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego – skutki wejścia w życie rozporządzenia zostały omówione w uzasadnieniu i Ocenie Skutków Regulacji w projekcie ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw.
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy.
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – przedmiotowe rozporządzenie wpłynie korzystnie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie właściwości organów podatkowych

Na podstawie art. 17 § 2, art. 18 § 2, art. 22 § 6, art. 48 § 3, art. 67e i art. 75 § 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2002 r. w sprawie właściwości organów podatkowych (Dz. U. Nr 240, poz. 2069, z 2003r. Nr 152, poz. 1487 i Nr 233, poz. 2325) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w ust. 1 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) właściwość rzeczową organów podatkowych w sprawach związanych ze zwalnianiem płatników z obowiązku pobrania podatku lub zaliczek na podatek, ograniczania poboru zaliczek oraz odraczania terminów przewidzianych w przepisach prawa podatkowego,”;

2) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Właściwość rzeczowa organów podatkowych w sprawach związanych ze stosowaniem ulg w spłacie zobowiązań podatkowych

§ 13. 1. Naczelnicy urzędów skarbowych, z zastrzeżeniem ust. 2, oraz naczelnicy urzędów celnych, którzy na podstawie odrębnych przepisów są właściwi do ustalania lub określania zobowiązań z tytułu podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych, zwanych dalej "podatkami", są również właściwi do:

- 1) odraczania terminu płatności oraz rozkładania na raty zapłaty podatku – do wysokości 100.000 zł zobowiązania, bez ograniczenia okresu spłaty;
- 2) odraczania oraz rozkładania na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę - do wysokości 100.000 zł zobowiązania, bez ograniczenia okresu spłaty;
- 3) umarzania w całości lub w części zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej – do wysokości 25.000 zł.

2. Naczelnicy urzędów skarbowych wymienieni w § 5a ust. 1, którzy na podstawie odrębnych przepisów są właściwi do ustalania lub określania podatków, są również właściwi do:

- 1) odraczania terminu płatności oraz rozkładania na raty zapłaty podatku – do wysokości 200.000 zł zobowiązania, bez ograniczenia okresu spłaty;
- 2) odraczania oraz rozkładania na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę - do wysokości 200.000 zł zobowiązania, bez ograniczenia okresu spłaty;
- 3) umarzania w całości lub w części zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej – do wysokości 50.000 zł.

3. Dyrektorzy izb skarbowych oraz dyrektorzy izb celnych, w zakresie wykraczającym poza właściwość naczelników określoną w ust. 1 i 2, są właściwi do:

- 1) odraczania terminu płatności oraz rozkładania na raty zapłaty podatku - bez ograniczenia kwoty oraz okresu spłaty;
- 2) odraczania oraz rozkładania na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę - bez ograniczenia kwoty oraz okresu spłaty;
- 3) umarzania z urzędu zaległości podatkowych lub opłaty prolongacyjnej - bez ograniczenia kwoty.

§ 13a. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa oraz inne organy, którym, na podstawie art. 2 § 2 i 3 ustawy przysługują uprawnienia organów podatkowych pierwszej instancji które na podstawie odrębnych przepisów są właściwe do ustalania lub określania podatków, są również właściwe do:

- 1) odraczania terminu płatności oraz rozkładania na raty zapłaty podatku - bez ograniczenia kwoty oraz okresu spłaty;
- 2) odraczania oraz rozkładania na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę - bez ograniczenia kwoty oraz okresu spłaty;
- 3) umarzania z urzędu zaległości podatkowych lub opłaty prolongacyjnej - bez ograniczenia kwoty.

§ 13b. 1. Organy podatkowe właściwe do orzekania o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta są również właściwe, w zakresie należności przypadających od płatników lub inkasentów, do:

- 1) odraczania terminu płatności oraz rozkładania na raty zapłaty podatku;
- 2) odraczania oraz rozkładania na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę;
- 3) umarzania z urzędu zaległości podatkowych lub opłaty prolongacyjnej w przypadkach, o których mowa w art. 67c ustawy.

2. Przepisy § 13 i § 13a stosuje się odpowiednio. ”;

3) dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Właściwość rzeczowa organów podatkowych w sprawach związanych ze zwalnianiem płatników z obowiązku pobrania podatku lub zaliczek na podatek, ograniczania poboru zaliczek oraz odraczania terminów przewidzianych w przepisach prawa podatkowego.

§ 13c. Organy podatkowe, które na podstawie odrębnych przepisów są właściwe do ustalania lub określania zobowiązań z tytułu podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych, zwanych dalej "podatkami", są również właściwe do:

- 1) zwalniania płatników z obowiązku pobrania podatku lub zaliczek na podatek - bez ograniczenia kwoty;
- 2) ograniczania poboru zaliczek na podatek - bez ograniczenia kwoty.

§ 13d. W sprawach z zakresu prawa podatkowego powierzonych do wykonania organom podatkowym pierwszej instancji organy te są właściwe do odraczania innych terminów określonych w przepisach prawa podatkowego - bez ograniczenia terminu odroczenia, z

wyjątkiem terminów określonych w art. 68-71, art. 77 § 1-3, art. 79 § 2, art. 80 § 1, art. 87 § 3 i 4, art. 88 § 1 i art. 118 ustawy.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Minister Finansów

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660, Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 64, poz. 593, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 868, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1205, Nr 122, poz. 1288, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 162, poz. 1692, Nr 173, poz. 1808 i Nr ..., poz.

Uzasadnienie

Projekt został opracowany w związku z wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Ocena skutków regulacji – rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie właściwości organów podatkowych

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie to zmienia rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie właściwości organów podatkowych. Przepisy te stanowią wykonanie upoważnienia przepisu art. 67e ustawy – Ordynacja podatkowa.

Zmieniono rozdział 4 rozporządzenia regulujący właściwość rzeczowa organów podatkowych w sprawach związanych ze stosowaniem ulg w zapłacie zobowiązań podatkowych. Naczelnik urzędu skarbowego lub dyrektor izby skarbowej będą właścivi do udzielania tych ulg w zależności od kwoty udzielanej pomocy.

Dodano rozdział 4a regulujący właściwość rzeczowa organów podatkowych w sprawach związanych ze zwalnianiem płatników z obowiązku pobrania podatku lub zaliczek na podatek, ograniczania poboru zaliczek oraz odraczania terminów przewidzianych w przepisach prawa podatkowego.

II. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

Ponadto tekst projektu rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

III. Zakres oceny skutków regulacji

- 1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego – wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych. Zmiany dotyczą bowiem problematyki ogólnego prawa podatkowego oraz szeroko rozumianych procedur podatkowych,
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy,
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – przedmiotowe rozporządzenie wpłynie korzystnie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki,
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

w sprawie wykazu gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji jako zabezpieczenia wykonania zobowiązania podatkowego wraz z odsetkami za zwłokę

Na podstawie art. 33e § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji jako zabezpieczenia wykonania zobowiązania podatkowego wraz z odsetkami za zwłokę, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Minister Finansów

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660, Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 64, poz. 593, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 868, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1205, Nr 122, poz. 1288, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 162, poz. 1692, Nr 173, poz. 1808 i Nr ..., poz.

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ GWARANTÓW UPRAWNIONYCH DO UDZIELANIA GWARANCJI JAKO ZABEZPIECZENIA WYKONANIA ZOBOWIĄZANIA PODATKOWEGO WRAZ Z ODSETKAMI ZA ZWŁOKĘ

I. Banki:

1. ABN AMRO BANK (Polska) S.A.
2. AIG BANK Polska S.A.
3. DZ BANK Polska S.A.
4. Bank Gospodarki Żywnościowej S.A.
5. Bank Gospodarstwa Krajowego
6. Bank Handlowy w Warszawie S.A.
7. Bank Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych S.A.
8. Bank Millennium S.A.
9. Bank Ochrony Środowiska S.A.
10. Bank of Tokyo-Mitsubishi (Polska) S.A.
11. Bank Pocztowy S.A.
12. Bank Polska Kasa Opieki S.A.
13. Bank Polskiej Spółdzielczości S.A.
14. Bank Przemysłowo-Handlowy PBK S.A.
15. Bank Przemysłowy S.A.
16. Bank Svenska Handelsbanken (Polska) S.A.
17. Bank Współpracy Europejskiej S.A.
18. Bank Zachodni WBK S.A.
19. Bankgesellschaft Berlin (Polska) S.A.
20. BNP Paribas Bank Polska S.A.
21. BRE Bank S.A.
22. CC-Bank S.A.
23. Credit Lyonnais Bank Polska S.A.
24. DaimlerChrysler Services Bank Polska S.A.
25. Danske Bank Polska S.A.
26. Deutsche Bank PBC S.A.
27. Deutsche Bank Polska S.A.
28. DOMINET BANK S.A.
29. Dresdner Bank Polska S.A.
30. EURO Bank S.A.
31. FCE Bank Polska S.A.
32. Fiat Bank Polska S.A.
33. FORTIS BANK POLSKA S.A.
34. GE Bank Mieszkaniowy S.A.

35. GE Capital Bank S.A.
36. GMAC Bank Polska S.A.
37. Gospodarczy Bank Wielkopolski S.A.
38. Górnośląski Bank Gospodarczy S.A.
39. ING Bank Śląski S.A.
40. INVEST-BANK S.A.
41. Kredyt Bank S.A.
42. LUKAS Bank S.A.
43. Mazowiecki Bank Regionalny S.A.
44. NORD/LB Bank Polska Norddeutsche Landesbank S.A.
45. NORDEA BANK POLSKA S.A.
46. Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski S.A.
47. Rabobank Polska S.A.
48. Raiffeisen Bank Polska S.A.
49. SOCIÉTÉ GÉNÉRALE S.A. Oddział w Polsce
50. VOLKSWAGEN BANK POLSKA S.A.
51. WestLB Bank Polska S.A.
52. Wschodni Bank Cukrownictwa S.A.
53. HSBC Bank Polska S.A.

II. Zakłady ubezpieczeń:

1. AIG Polska Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w Warszawie
2. Commercial Union Polska - Towarzystwo Ubezpieczeń Ogólnych S.A. w Warszawie
3. "CONCORDIA WIELKOPOLSKA" Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu
4. Polskie Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w Warszawie
5. FIAT Ubezpieczenia Majątkowe S.A. w Warszawie
6. Generali Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w Warszawie
7. "Gerling Polska" Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w Warszawie
8. Korporacja Ubezpieczeniowa FILAR S.A. w Szczecinie
9. Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. w Warszawie
10. Pocztove Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie
11. Powszechny Zakład Ubezpieczeń S.A. w Warszawie
12. Sopockie Towarzystwo Ubezpieczeniowe Ergo Hestia S.A. w Sopocie
13. Towarzystwo Ubezpieczeniowe ALLIANZ Polska S.A. w Warszawie
14. Towarzystwo Ubezpieczeń Compensa S.A. w Warszawie
15. Towarzystwo Ubezpieczeniowe EULER HERMES S.A. w Warszawie
16. Towarzystwo Ubezpieczeniowe Europa S.A. we Wrocławiu
17. Towarzystwo Ubezpieczeniowe INTER-POLSKA S.A. w Warszawie
18. Towarzystwo Ubezpieczeniowe Winterthur S.A. w Warszawie
29. Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji CIGNA STU S.A. w Warszawie
20. Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji PARTNER S.A. w Warszawie
21. Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji WARTA S.A. w Warszawie
22. Towarzystwo Ubezpieczeń w Rolnictwie i Gospodarce Żywnościowej AGROPOLISA S.A. w Warszawie
23. Tryg Polska Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w Radomiu
24. UNIQA Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w Łodzi
25. ELVIA TRAVEL Insurance Company Główny Oddział w Polsce

26. IF Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w Warszawie
27. SIGNAL IDUNA Polska Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w Gdańsku
28. Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych TUZ w Warszawie

Uzasadnienie

Projekt został opracowany w związku z wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Ocena skutków regulacji – rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wykazu gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji jako zabezpieczenia wykonania zobowiązania podatkowego wraz z odsetkami za zwłokę

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Przedmiotowe rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia, o którym mowa w art. 33e § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 ze zm.). Rozporządzenie określa wykaz gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji jako zabezpieczenia wykonania zobowiązania podatkowego wraz z odsetkami za zwłokę.

II. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych. Ponadto tekst projektu rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

III. Zakres oceny skutków regulacji

- 1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego – wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych. Zmiany dotyczą bowiem problematyki ogólnego prawa podatkowego oraz szeroko rozumianych procedur podatkowych.
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy.
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – przedmiotowe rozporządzenie wpłynie korzystnie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**
z dnia

**w sprawie wzoru oświadczenia o rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach
majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego**

Na podstawie art. 45a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór formularza oświadczenia o rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Minister Finansów

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660, Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 64, poz. 593, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 868, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1205, Nr 122, poz. 1288, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 162, poz. 1692, Nr 173, poz. 1808 i Nr ..., poz.

1. Numer Identyfikacji Podatkowej składającego

2. Nr dokumentu

3. Status

ZAŁĄCZNIK

ORD-Z

OŚWIADCZENIE O RZECZACH RUCHOMYCH ORAZ ZBYWALNYCH PRAWACH MAJĄTKOWYCH, KTÓRE MOGĄ BYĆ PRZEDMIOTEM ZASTAWU SKARBOWEGO

Podstawa prawna: Art.45 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz.926, z późn. zm.).
 Składający: Podmiot obowiązany do wyjawienia rzeczy ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego.
 Miejsce składania: Organ podatkowy żądający wyjawienia rzeczy ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego.

A. MIEJSCE SKŁADANIA OŚWIADCZENIA

4. Organ podatkowy, do którego adresowane jest oświadczenie

B. DANE SKŁADAJĄCEGO

* - dotyczy składającego niebędącego osobą fizyczną

** - dotyczy składającego będącego osobą fizyczną

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

5. Rodzaj składającego (zaznaczyć właściwy kwadrat):

1. składający niebędący osobą fizyczną

2. osoba fizyczna

6. Nazwa pełna * / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia **

B.2. ADRES SIEDZIBY * / ADRES ZAMIESZKANIA **

7. Kraj

8. Województwo

9. Powiat

10. Gmina

11. Ulica

12. Nr domu

13. Nr lokalu

14. Miejscowość

15. Kod pocztowy

16. Poczta

C. DANE DOTYCZĄCE RZECZY RUCHOMYCH

C.1. INFORMACJA O RZECZACH RUCHOMYCH

1	17. Rodzaj rzeczy ruchomych	
	18. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat): <input type="checkbox"/> 1. własność składającego oświadczenie <input type="checkbox"/> 2. współwłasność łączna składającego i jego małżonka	
	19. Obciążenia	
	20. Wartość	21. Miejsce położenia
2	22. Rodzaj rzeczy ruchomych	
	23. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat): <input type="checkbox"/> 1. własność składającego oświadczenie <input type="checkbox"/> 2. współwłasność łączna składającego i jego małżonka	
	24. Obciążenia	
	25. Wartość	26. Miejsce położenia
3	27. Rodzaj rzeczy ruchomych	
	28. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat): <input type="checkbox"/> 1. własność składającego oświadczenie <input type="checkbox"/> 2. współwłasność łączna składającego i jego małżonka	
	29. Obciążenia	
	30. Wartość	31. Miejsce położenia

C.2. INFORMACJA O PRAWACH MAJĄTKOWYCH, KTÓRE MOGĄ BYĆ PRZEMIOTEM ZASTAWU SKARBOWEGO

1	32. Rodzaj prawa majątkowego	
	33. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat): <input type="checkbox"/> 1. własność składającego oświadczenie <input type="checkbox"/> 2. współwłasność łączna składającego i jego małżonka	
	34. Obciążenia	
	35. Wartość	36. Oznaczenie właściwego rejestru, w którym zostało ujawnione prawo
2	37. Rodzaj prawa majątkowego	
	38. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat): <input type="checkbox"/> 1. własność składającego oświadczenie <input type="checkbox"/> 2. współwłasność łączna składającego i jego małżonka	
	39. Obciążenia	
	40. Wartość	41. Oznaczenie właściwego rejestru, w którym zostało ujawnione prawo
3	42. Rodzaj prawa majątkowego	
	43. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat): <input type="checkbox"/> 1. własność składającego oświadczenie <input type="checkbox"/> 2. współwłasność łączna składającego i jego małżonka	
	44. Obciążenia	
	45. Wartość	46. Oznaczenie właściwego rejestru, w którym zostało ujawnione prawo
4	47. Rodzaj prawa majątkowego	
	48. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat): <input type="checkbox"/> 1. własność składającego oświadczenie <input type="checkbox"/> 2. współwłasność łączna składającego i jego małżonka	
	49. Obciążenia	
	50. Wartość	51. Oznaczenie właściwego rejestru, w którym zostało ujawnione prawo
5	52. Rodzaj prawa majątkowego	
	53. Stan prawny (zaznaczyć właściwy kwadrat): <input type="checkbox"/> 1. własność składającego oświadczenie <input type="checkbox"/> 2. współwłasność łączna składającego i jego małżonka	
	54. Obciążenia	
	55. Wartość	56. Oznaczenie właściwego rejestru, w którym zostało ujawnione prawo

D. OŚWIADCZENIE I PODPIS OSOBY ODPOWIEDZIALNEJ ZA PODANIE DANYCH

Zgodnie z art.233 §1 Kodeksu karnego, kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Oświadczam, że zapoznałem się z treścią art.233 §1 Kodeksu karnego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

57. Imię

58. Nazwisko

59. Data wypełnienia oświadczenia (dzień - miesiąc - rok)

60. Podpis osoby odpowiedzialnej za podanie danych

Uzasadnienie

Projekt został opracowany w związku z wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Ocena skutków regulacji – rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wzoru oświadczenia o rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Przedmiotowe rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia, o którym mowa w art. 45a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 ze zm.). Rozporządzenie określa w załączniku wzór oświadczenia o rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego.

II. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych. Ponadto tekst projektu rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

III. Zakres oceny skutków regulacji

- 1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego – wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych. Zmiany dotyczą bowiem problematyki ogólnego prawa podatkowego oraz szeroko rozumianych procedur podatkowych.
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy.
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

**z dnia
w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy na szkolenia
w zakresie niektórych ulg podatkowych**

Na podstawie art. 67b § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 2004 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania, na podstawie art. 67a § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, pomocy na szkolenia, do której mają zastosowanie przepisy rozporządzenia nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001).

§ 2. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą może uzyskać pomoc, o której mowa w § 1, jeżeli wartość tej pomocy brutto na jedno szkolenie nie przekracza kwoty stanowiącej równowartość 1 mln euro.

§ 3. Pomoc, o której mowa w § 1, może być udzielona, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym, na szkolenia:

1) specjalistyczne, które obejmują szkolenia teoretyczne i praktyczne, dotyczące bezpośrednio i wyłącznie obecnego lub przyszłego stanowiska pracy danego pracownika u wspieranego podmiotu oraz związane ze specyfiką działania tego podmiotu, przez co możliwości wykorzystania zdobytych kwalifikacji u innych przedsiębiorców albo w innych obszarach działalności są ograniczone;

2) ogólne, które obejmują szkolenia teoretyczne i praktyczne, prowadzące do nabycia kwalifikacji, które mogą być wykorzystane nie tylko u wspieranego podmiotu, ale także u innych przedsiębiorców lub w innych obszarach działalności.

§ 4. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą ubiegający się o pomoc, o której mowa w § 1, przedstawia organowi udzielającemu pomocy przejrzystą i szczegółową dokumentację kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą.

§ 5. 1. Wielkość pomocy na szkolenia nie może przekraczać:

1) 35 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą - w przypadku szkoleń specjalistycznych;

2) 60 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą - w przypadku szkoleń ogólnych.

2. Wielkość pomocy na szkolenia w przypadku małych i średnich przedsiębiorców nie może przekraczać:

1) 45 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą - w przypadku szkoleń specjalistycznych;

2) 80 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą - w przypadku szkoleń ogólnych.

3. Wielkości pomocy określone w ust. 1 i 2 zwiększa się o 10 punktów procentowych, jeżeli szkolenie jest przeznaczone dla pracowników w gorszym położeniu w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia wymienionego w § 1.

4. W przypadku gdy pomoc jest przyznawana w sektorze transportu morskiego, wielkość pomocy na szkolenia nie może przekraczać 100 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, jeżeli:

1) osoba szkolona nie jest członkiem stałej załogi oraz

2) szkolenie jest prowadzone na statkach pokładowych zarejestrowanych w rejestrach Wspólnoty Europejskiej.

5. Jeżeli szkolenie zawiera zarówno elementy szkolenia specjalistycznego, jak i szkolenia ogólnego, które nie mogą zostać wyodrębnione, w celu ustalenia wielkości pomocy na szkolenia przyjmuje się maksymalną wielkość pomocy w wysokości określonej dla szkoleń specjalistycznych.

§ 6. 1. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na szkolenia zalicza się:

1) wynagrodzenia oraz obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących szkolenie;

2) koszty podróży osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia;

3) koszty zakwaterowania osób prowadzących szkolenie;

4) inne koszty bieżące, w tym koszty materiałów i dostaw związanych ze szkoleniem;

5) amortyzację narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są one wykorzystywane wyłącznie na potrzeby szkolenia;

6) koszty poradnictwa i doradztwa w zakresie, w jakim dotyczą szkolenia.

2. Za koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą na szkolenia uznaje się również koszty zatrudnienia pracownika, jakie ponosi pracodawca w okresie, w którym pracownik ten uczestniczy w szkoleniu, z wyłączeniem kosztów ponoszonych w czasie, w którym pracownik wytwarzał towary lub świadczył usługi - do wysokości sumy ogólnej kosztów określonych w ust. 1.

§ 7. Pomoc, o której mowa w § 1, może być udzielana łącznie z inną pomocą lub wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do kosztów kwalifikujących się do objęcia tą pomocą, jeżeli łączna wartość pomocy nie przekroczy dopuszczalnej wielkości pomocy, określonej w § 5 ust. 1-4.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy na szkolenia w zakresie niektórych ulg podatkowych (Dz. U. Nr 95, poz. 955).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 67b § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926).

Celem tego rozporządzenia jest określenie szczegółowych warunków udzielania na podstawie art. 67a ustawy - Ordynacja podatkowa pomocy na szkolenia, do której mają zastosowanie przepisy rozporządzenia nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001r. w sprawie

zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej (Dz. Urz. WE 1 10 z 13.01.2001), których stosowanie zwalnia podmiot udzielający pomocy z obowiązku notyfikacji projektu pomocy. Pomoc udzielana na podstawie art. 67a Ordynacji będzie miała formę decyzji.

W § 1 i 2 określony został zakres regulacji.

Treść § 3, 4 i 5 określa zakres przedmiotowy pomocy udzielanej na szkolenia oraz dopuszczalne wielkości pomocy na szkolenia ustalone procentowo od kwoty kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

W § 6 określone zostały rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na szkolenia.

W § 7 określono zasady kumulacji pomocy udzielonej na szkolenia.

Ocena skutków regulacji

Projekt rozporządzenia obejmuje swym zakresem problematykę pomocy państwa udzielanej na szkolenia. Celem rozporządzenia jest sprecyzowanie warunków na jakich może udzielana być pomoc, bez konieczności wystąpienia o wydanie opinii o projekcie udzielenia pomocy.

Konsultacje społeczne

Projekt z uwagi na swoją materię nie wymaga konsultacji społecznych. Projekt zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

Wpływ rozporządzenia na rynek pracy, rozwój regionalny oraz na konkurencyjność gospodarki

Rozporządzenie nie zawiera przepisów, które wpłyną na rozwój regionalny, rynek pracy i konkurencyjność gospodarki.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660, Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 64, poz. 593, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 868, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1205, Nr 122, poz. 1288, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 162, poz. 1692, Nr 173, poz. 1808 i Nr ..., poz.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

**z dnia
w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy na zatrudnienie
w zakresie niektórych ulg podatkowych**

Na podstawie art. 67b § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania, na podstawie art. 67a § 1 ustawy - Ordynacja podatkowa, pomocy na zatrudnienie, do której mają zastosowanie przepisy rozporządzenia nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia (Dz. Urz. WE L 337 z 13.12.2002).

§ 2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do pomocy:

- 1) udzielanej w sektorze górnictwa i budownictwa okrętowego;
- 2) udzielanej na tworzenie nowych miejsc pracy w sektorze transportu;
- 3) udzielanej dla działalności związanej z eksportem, jeżeli pomoc jest bezpośrednio związana z ilością eksportowanych produktów, utworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności eksportowej;
- 4) uwarunkowanej pierwszeństwem użycia towarów produkcji krajowej;
- 5) udzielanej podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą, którzy znajdują się w trudnej sytuacji ekonomicznej i realizują plan restrukturyzacji;
- 6) udzielanej podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą, którzy otrzymują regionalną pomoc indywidualną przeznaczoną na wsparcie dużych projektów inwestycyjnych - w zakresie realizacji tych projektów.

§ 3. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą może uzyskać pomoc, o której mowa w § 1, jeżeli wartość tej pomocy brutto łącznie z inną pomocą na zatrudnienie otrzymaną przez niego w okresie kolejnych trzech lat poprzedzających dzień udzielenia planowanej pomocy nie przekracza kwoty stanowiącej równowartość 15 mln euro.

§ 4. Pomoc, o której mowa w § 1, może być udzielona w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym na:

- 1) tworzenie nowych miejsc pracy;
- 2) rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych, w rozumieniu art. 2 lit. f i g rozporządzenia wymienionego w § 1.

§ 5. 1. Wniosek o udzielenie pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy powinien zostać złożony przed zatrudnieniem osób, dla których tworzone są miejsca pracy, z zastrzeżeniem § 6 ust. 1.

2. Pomoc na tworzenie nowych miejsc pracy może być udzielana pod warunkiem, że:

1) nastąpi wzrost netto liczby pracowników w danym przedsiębiorstwie w odniesieniu do średniego zatrudnienia z ostatnich 12 miesięcy, w przeliczeniu na osoby zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy;

2) nowo utworzone miejsca pracy będą utrzymane przez okres co najmniej 3 lat, a w przypadku małych i średnich przedsiębiorców - przez okres co najmniej 2 lat;

3) na nowo utworzonych miejscach pracy zostaną zatrudnione osoby bezrobotne lub którym pracodawca wypowiedział umowę o pracę;

4) udział własny w kosztach zatrudnienia wyniesie co najmniej 25 %, przy czym przez udział własny należy rozumieć środki, które nie zostały uzyskane w związku z otrzymaniem pomocy.

3. Maksymalna intensywność pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy wynosi:

1) 30 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą - w podregionach oznaczonych numerami statystycznymi 22 i 42, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2000 r. w sprawie wprowadzenia Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NTS) (Dz. U. Nr 58, poz. 685, z późn. zm.²⁾⁾);

2) 40 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą - w podregionach oznaczonych numerami statystycznymi 4, 17 i 30, o których mowa w rozporządzeniu wymienionym w pkt 1;

3) 50 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą - w podregionach nie wymienionych w pkt 1 i 2.

4. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą zalicza się ponoszone przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą dwuletnie koszty zatrudnienia nowych pracowników, na które składają się koszty wynagrodzenia brutto oraz obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne.

5. W przypadku małych i średnich przedsiębiorców maksymalna intensywność pomocy ulega zwiększeniu o 15 punktów procentowych brutto w stosunku do maksymalnej intensywności określonej dla poszczególnych obszarów w ust. 3, przy czym wartość pomocy, której intensywność przekracza odpowiednio 30 %, 40 % i 50 %, powinna być wyrażona w kwocie brutto.

6. Za małego i średniego przedsiębiorcę uznaje się przedsiębiorcę w rozumieniu Załącznika I do rozporządzenia nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001).

§ 6. 1. Pomoc na tworzenie nowych miejsc pracy związanych z realizacją nowej inwestycji może być udzielona pod warunkiem, że nowe miejsca pracy zostaną utworzone w ciągu 3 lat od zakończenia inwestycji oraz wnioski o udzielenie pomocy zostaną złożone przed rozpoczęciem realizacji nowej inwestycji.

2. Jeżeli podmiot prowadzący działalność gospodarczą korzysta jednocześnie z pomocy na nową inwestycję oraz na tworzenie nowych miejsc pracy związanych z tą inwestycją, maksymalną dopuszczalną wielkość pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy oblicza się jako iloczyn intensywności pomocy, o której mowa w § 5 ust. 3 i 5, oraz wyższej kwoty kosztów: nowej inwestycji albo dwuletnich kosztów zatrudnienia nowych pracowników.

3. Za nową inwestycję uważa się inwestycję w środki trwałe i wartości niematerialne i prawne, związaną z utworzeniem lub rozbudową przedsiębiorstwa, jak również z rozpoczęciem w przedsiębiorstwie działań obejmujących dokonywanie zasadniczych zmian

produkcji bądź procesu produkcyjnego, zmian wyrobu lub usługi, w tym także zmian w zakresie sposobu świadczenia usług.

§ 7. 1. Pomoc na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych może być udzielana:

1) jeżeli nastąpi wzrost netto liczby pracowników u danego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w odniesieniu do średniego zatrudnienia z ostatnich 12 miesięcy, w przeliczeniu na osoby zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy;

2) jeżeli nie nastąpi wzrost netto liczby pracowników u danego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w odniesieniu do średniego zatrudnienia z ostatnich 12 miesięcy, w przeliczeniu na osoby zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy, w przypadku gdy stanowisko lub stanowiska pracy zostały zwolnione w następstwie rozwiązania stosunku pracy przez pracownika, rozwiązania stosunku pracy na mocy porozumienia stron, zmniejszenia wymiaru czasu pracy z inicjatywy pracownika, przejścia na emeryturę lub rozwiązania stosunku pracy pracownika z winy pracownika.

2. Pomoc na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych może być udzielana, jeżeli:

1) stosunek pracy zostanie zawarty na okres co najmniej 12 miesięcy oraz

2) w okresie, o którym mowa w pkt 1, stosunek pracy nie zostanie rozwiązany przez pracodawcę z innych przyczyn niż z winy pracownika.

3. Maksymalna intensywność pomocy brutto wynosi:

1) 50 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą - w odniesieniu do pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji;

2) 60 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą - w odniesieniu do pracowników niepełnosprawnych.

4. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych zalicza się ponoszone przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą przez jeden rok od dnia rekrutacji koszty wynagrodzenia brutto tych pracowników wraz z obowiązkowymi składkami na ubezpieczenia społeczne.

§ 8. 1. Pomoc na tworzenie nowych miejsc pracy może być udzielana łącznie z inną pomocą lub wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do kosztów wynagrodzeń kwalifikujących się do objęcia pomocą na tworzenie nowych miejsc pracy, jeżeli łączna wielkość pomocy nie przekroczy maksymalnych intensywności pomocy, o których mowa w § 5 ust. 3 i 5.

2. Pomoc na tworzenie nowych miejsc pracy może być udzielana łącznie z inną pomocą lub wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do:

1) kosztów inwestycji, w związku z którą tworzone są nowe miejsca pracy, jeżeli realizacja tej inwestycji nie została zakończona w momencie utworzenia tych miejsc pracy lub zatrudnienie zostanie utworzone w ciągu 3 lat od dnia zakończenia inwestycji lub

2) kosztów zatrudnienia związanego z tą inwestycją lub w odniesieniu do innego zatrudnienia związanego z tą inwestycją

- o ile łączna wielkość pomocy nie przekroczy maksymalnych intensywności pomocy regionalnej na nowe inwestycje.

§ 9. Pomoc na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych może być udzielana łącznie z inną pomocą lub wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do kosztów kwalifikujących się do objęcia tą pomocą, jeżeli łączna wartość pomocy nie przekroczy 100 % kosztów wynagrodzenia, poniesionych w okresie zatrudnienia pracownika.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków udzielania pomocy na zatrudnienie w zakresie niektórych ulg podatkowych (Dz. U. Nr 95, poz. 956).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660, Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 64, poz. 593, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 868, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1205, Nr 122, poz. 1288, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 162, poz. 1692, Nr 173, poz. 1808 i Nr ..., poz.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 12, poz. 101, z 2002 r. Nr 34, poz. 311, Nr 177, poz. 1458 i Nr 191, poz. 1594 oraz z 2003 r. Nr 208, poz. 2021.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 67b § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926).

Celem tego rozporządzenia jest określenie szczegółowych warunków udzielania na podstawie art. 67a ustawy - Ordynacja podatkowa pomocy na zatrudnienie, których stosowanie zwalnia podmiot udzielający pomocy z obowiązku notyfikacji projektu pomocy. Pomoc udzielana na podstawie art. 67a Ordynacji będzie miała formę decyzji.

W § 1 określony został zakres regulacji.

Treść § 2 i 3 określa przypadki do których nie stosuje się przepisów rozporządzenia.

W § 5 i 6 określone zostały szczegółowe warunki udzielania pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy oraz dopuszczalną intensywność pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy obliczaną procentowo w stosunku do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą. W przepisach tych określono także koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą.

W § 7 określono szczegółowe warunki udzielania pomocy na rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub niepełnosprawnych. W § 6 określone zostały rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na szkolenia.

W § 8 i 9 określono zasady kumulacji pomocy udzielonej na tworzenie nowych miejsc pracy.

Ocena skutków regulacji

Projekt rozporządzenia obejmuje swym zakresem problematykę pomocy państwa udzielanej na zatrudnienie. Celem rozporządzenia jest sprecyzowanie warunków na jakich może udzielana być pomoc, bez konieczności wystąpienia o wydanie opinii o projekcie udzielenia pomocy.

Konsultacje społeczne

Projekt z uwagi na swoją materię nie wymaga konsultacji społecznych. Projekt zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

Wpływ rozporządzenia na rynek pracy, rozwój regionalny oraz na konkurencyjność gospodarki

Rozporządzenie nie zawiera przepisów, które wpłyną na rozwój regionalny i konkurencyjność gospodarki. Przepisy rozporządzenia mogą korzystnie wpłynąć na rynek pracy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie informacji podatkowych

Na podstawie art. 82 § 6 i § 7, art. 82a § 2 i art. 85 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2002 r. w sprawie informacji podatkowych (Dz. U. Nr 240, poz. 2061, z 2003 r. Nr 152, poz. 1489) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wzór informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej przekazywanej przez banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe.”;

2) dodaje się § 8a w brzmieniu:

„§ 8a. Wzór informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej przekazywanej przez banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.”;

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Minister Finansów

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660, Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 64, poz. 593, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 868, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1205, Nr 122, poz. 1288, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 162, poz. 1692, Nr 173, poz. 1808 i Nr ..., poz.

Wzór informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej przekazywanej przez banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe

Lp.	Imię i nazwisko/ Nazwa podmiotu	Miejsce zamieszkania / Adres siedziby	Rodzaj identyfikatora*	Numer identyfikatora	Kod kraju posiadacza rachunku	Numer rachunku bankowego	Data założenia rachunku	Data likwidacji rachunku

* należy wpisać odpowiednio NIP, REGON, PESEL,

Uzasadnienie

Projekt został opracowany w związku z wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Ocena skutków regulacji – rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie informacji podatkowych

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Przedmiotowe rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia, o którym mowa w art. 82 § 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 ze zm.). Rozporządzenie określa w załączniku wzór informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej przekazywanej przez banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe.

II. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych, Związku Banków Polskich, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej.

Ponadto tekst projektu rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

III. Zakres oceny skutków regulacji

- 1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego – wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych. Zmiany dotyczą bowiem problematyki ogólnego prawa podatkowego oraz szeroko rozumianych procedur podatkowych.
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy.
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie sposobu zabezpieczania, odtwarzania i wykorzystywania dowodów
utrwalonych w toku kontroli podatkowej**

Na podstawie art. 290a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.²⁾⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób zabezpieczania, odtwarzania i wykorzystywania dowodów utrwalonych w toku kontroli podatkowej za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk lub na informatycznych nośnikach informacji, zwanych dalej "dowodami".

§ 2. 1. Dowody powinny być zabezpieczone w sposób zapobiegający zniszczeniu, uszkodzeniu lub narażeniu na szkodliwe działanie środków chemicznych, mechanicznych, temperatury lub pola magnetycznego, a także w sposób uniemożliwiający swobodny do nich dostęp.

2. Każdy z dowodów powinien być opatrzony podpisem pracownika organu kontrolującego, który prowadził postępowanie i zawierać oznaczenie sygnatury akt.

§ 3. 1. Dowody mogą być odtwarzane w celu:

- 1) zapoznania się z ich treścią;
- 2) sporządzenia ich kopii lub wydruku.

2. Odtworzenie i wykorzystanie dowodu może być dokonane tylko w obecności osoby upoważnionej do tej czynności. Do upoważnienia w zakresie odtworzenia i wykorzystania dowodu przepis art. 143 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.

3. Warunki odtwarzania i wykorzystywania dowodów, o których mowa w ust. 2, nie dotyczą prokuratora i sądu.

§ 4. 1. Każde odtworzenie i wykorzystanie dowodu wymaga dokonania wpisu do karty ewidencyjnej dowodu.

2. Kartę ewidencyjną dowodu umieszcza się w aktach sprawy.

3. Wzór karty ewidencyjnej dowodu określa załącznik do rozporządzenia.

§ 5. Do zabezpieczania, ewidencjonowania, odtwarzania i wykorzystywania dowodów zawierających informacje stanowiące tajemnicę służbową lub państwową stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2002r. w sprawie sposobu zabezpieczania, odtwarzania i wykorzystywania dowodów utrwalonych w toku kontroli podatkowej (Dz. U. 240, poz. 2062).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Minister Finansów

W porozumieniu

Minister Sprawiedliwości

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660, Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 64, poz. 593, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 868, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1205, Nr 122, poz. 1288, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 162, poz. 1692, Nr 173, poz. 1808 i Nr ..., poz.

Załącznik

Sygnatura akt

Określenie rodzaju sprawy

Dane identyfikacyjne kontrolowanego

Nr karty ewidencyjnej

KARTA EWIDENCYJNA DOWODU

.....
(nazwa dowodu)

Lp.	Data odtworzenia dowodu	Imię i nazwisko pracownika organu kontrolującego	Cel odtworzenia dowodu	Dane techniczne dowodu (rodzaj i sposób sporządzenia)	Podpis pracownika organu kontrolującego	Adnotacja o odtworzeniu dowodu przez prokuratora lub sąd	Uwagi

Uzasadnienie

Projekt został opracowany w związku z wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Ocena skutków regulacji – rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sposobu zabezpieczania, odtwarzania i wykorzystywania dowodów utrwalonych w toku kontroli podatkowej

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie ustawowego upoważnienia, o którym mowa w art. 290a § 3 ustawy – Ordynacja podatkowa. Zasady przechowywania dowodów utrwalonych za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk oraz magnetycznych, optycznych lub na informatycznych nośnikach informacji określa § 2, zaś § 3 normuje sposób postępowania w przypadku odtwarzania dowodu w celu zapoznania się z treścią dowodu lub sporządzenia jego kopii lub wydruku oraz wskazuje osoby upoważnione do tych czynności. Przepis § 4 określa wzór karty ewidencyjnej dowodu, w której odnotowywane będzie każde odtworzenie i wykorzystanie dowodu, zaś z § 5 wynika, że do dowodów zawierających informacje stanowiące tajemnicę służbową lub państwową stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych.

II. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

Ponadto tekst projektu rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

III. Zakres oceny skutków regulacji

- 1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego – wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych. Zmiany dotyczą bowiem problematyki ogólnego prawa podatkowego oraz szeroko rozumianych procedur podatkowych.
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy.
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – przedmiotowe rozporządzenie wpłynie korzystnie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację regionów.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 2004r.

w sprawie zaświadczeń wydawanych przez organy podatkowe

Na podstawie art. 306j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb wydawania zaświadczeń;
- 2) wzór ewidencji przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach zaświadczeń oraz szczegółowy sposób jej prowadzenia;
- 3) wzór rejestru zaświadczeń oraz szczegółowy sposób jego prowadzenia;
- 4) właściwość miejscową i rzeczową organów podatkowych do wydawania zaświadczeń;
- 5) wzory zaświadczeń określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa, zwanej dalej „ustawą”;
- 6) wzór oświadczenia, o którym mowa w art. 306h § 2 ustawy.

§ 2. Jeżeli żądanie wydania zaświadczenia nie zawiera numeru identyfikacji podatkowej (NIP), a wnioskodawca nie został zwolniony z obowiązku ewidencyjnego, o którym mowa w przepisach o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników, organ podatkowy po wyczerpaniu trybu postępowania określonego w art. 169 § 1 ustawy, pozostawia żądanie bez rozpatrzenia.

§ 3. Jeżeli wnioskodawca przebywający za granicą występuje o wydanie zaświadczenia osobiście lub za pośrednictwem przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego albo przez pełnomocnika zamieszkałego w kraju, organ podatkowy przesyła zaświadczenie właściwemu polskiemu przedstawicielstwu dyplomatycznemu lub urzędowi konsularnemu, w celu doręczenia wnioskodawcy po pobraniu opłaty konsularnej.

§ 4. Organ podatkowy wydaje zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości po porozumieniu:

- 1) z organami podatkowymi, które były właściwe miejscowo, jeżeli zostały one wskazane we wniosku podatnika lub w piśmie wyrażającym zgodę, o której mowa w art. 306g § 1 i art. 306h § 1 ustawy;
- 2) z organami podatkowymi, z których otrzymał do realizacji tytuły wykonawcze.

§ 5. 1. Zaświadczenie na żądanie podmiotów wymienionych w art. 306g § 1 i art. 306h § 1 ustawy jest wydawane za zgodą podatnika wyrażoną na piśmie, z jego podpisem urzędowo lub notarialnie poświadczonym, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podstawę do wydania zaświadczenia o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzającego stan zaległości, związanych z działalnością gospodarczą stanowi zgoda podatnika wyrażona na piśmie, z jego podpisem i pieczęcią używaną dla celów tej działalności.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 306g i 306h ustawy, termin do wydania zaświadczenia oblicza się od dnia złożenia oświadczenia podatnika wyrażającego zgodę.

§ 6. 1. Zwrócenie się do innego organu podatkowego o podanie informacji niezbędnej do wydania zaświadczenia oraz przekazanie żądanej informacji powinno być dokonane w formie elektronicznej, telefonicznej lub faksem i bez zbędnej zwłoki potwierdzone pisemnie.

2. Przekazanie lub otrzymanie informacji odnotowuje się w ewidencji przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach zaświadczeń, ze wskazaniem organu podatkowego, któremu przekazano lub od którego otrzymano informację, imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika tego organu, któremu przekazano informację lub od którego otrzymano informację, treści przekazanej lub otrzymanej informacji.

3. Wzór ewidencji, o której mowa w ust. 2, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 7. 1. W rejestrze zaświadczeń wpisuje się:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę, miejsce zamieszkania lub adres siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy ubiegającego się o wydanie zaświadczenia;
- 2) datę wpływu wniosku albo zgody;
- 3) numer ewidencyjny zaświadczenia;
- 4) informację o treści wniosku;
- 5) informację o sposobie załatwienia wniosku;
- 6) informację o treści zaświadczenia;
- 7) informację o sposobie doręczenia zaświadczenia.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są wpisywane do rejestru bez zbędnej zwłoki.

3. Wzór rejestru zaświadczeń określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 8. Zaświadczenia są wydawane przez organ podatkowy właściwy rzeczowo i miejscowo w sprawach poszczególnych zobowiązań podatkowych.

§ 9. 1. Wzory zaświadczeń o:

- 1) niezaleganiu w podatkach lub stwierdzających stan zaległości - określa załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 2) wysokości zobowiązań spadkodawcy - określa załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 3) wysokości zaległości podatkowych zbywającego - określa załącznik nr 5 do rozporządzenia;
- 4) wysokości zaległości podatkowych podatnika – określa załącznik nr 6 do rozporządzenia;
- 5) wysokości obrotu w podatku od towarów i usług i podatku akcyzowym oraz dochodu podatnika w podatku dochodowym od osób fizycznych - określa załącznik nr 7 do rozporządzenia;
- 6) wysokości obrotu w podatku od towarów i usług i podatku akcyzowym oraz dochodu podatnika w podatku dochodowym od osób prawnych - określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

2. Na żądanie wnioskodawcy zaświadczenie jest wydawane na przedstawionym przez niego formularzu.

§ 10. Wzór oświadczenia małżonka podatnika o pozostawaniu z podatnikiem we wspólności majątkowej określa załącznik nr 9 do rozporządzenia.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2002r. w sprawie zaświadczeń wydawanych przez organy podatkowe.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Minister Finansów

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427)

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660, Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 64, poz. 593, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 868, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1205, Nr 122, poz. 1288, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 162, poz. 1692, Nr 173, poz. 1808 i Nr ..., poz. ...

Ewidencja przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach zaświadczeń

Lp.	Imię i nazwisko lub nazwa oraz adres zamieszkania lub adres siedziby oraz NIP osoby ubiegającej się o wydanie zaświadczenia	Numer ewidencyjny zaświadczenia	Treść informacji		Organ podatkowy, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe pracownika, któremu informację przekazano lub od którego otrzymano
			przekazanej	otrzymanej	

Rejestr zaświadczeń

Lp.	Nr ewidencyjny zaświadczenia	Data wpływu żądania (zgody)	Imię i nazwisko lub nazwa oraz adres zamieszkania lub adres siedziby oraz NIP osoby ubiegającej się o wydanie zaświadczenia	Treść wniosku	Sposób załatwienia			
					data wydania	treść zaświadczenia	podpis pracownika prowadzącego rejestr	Sposób doręczenia *

* odbiór osobisty, odbiór przez pełnomocnika, przez pocztę

Nazwa i adres organu podatkowego

(miejscowość i data)

ZAŁĄCZNIK NR 3

ZAS-W**ZAŚWIADCZENIE O NIEZALEGANIU W PODATKACH
LUB STWIERDZAJĄCE STAN ZALEGŁOŚCI**

1. Nr zaświadczenia

2. Kolejny nr egz. / ogółem liczba egzemplarzy **)

Podstawa prawna: Art.306e ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz.926, z późn. zm.).

A. DANE WNIOSKODAWCY**A.1. DANE IDENTYFIKACYJNE**

3. Numer Identyfikacji Podatkowej

4. Nazwa pełna / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia

A.2. ADRES SIEDZIBY / ADRES ZAMIESZKANIA

5. Kraj

6. Województwo

7. Powiat

8. Gmina

9. Ulica

10. Nr domu

11. Nr lokalu

12. Miejscowość

13. Kod pocztowy

14. Poczta

Odpowiednie części I, II i III wypełnia się w zależności od żądanego przez Wnioskodawcę zakresu informacji.

I. Zaświadczam, że nie ujawniono / ujawniono*) zaległości podatkowe Wnioskodawcy, wymienionego w części A, w/g stanu na dzień

(dzień - miesiąc - rok)

wynoszą ogółem zł ... gr, słownie

z tego, z tytułu

za okres w kwocie zł ... gr,

z tego, z tytułu

za okres w kwocie zł ... gr,

z tego, z tytułu

za okres w kwocie zł ... gr,

z tego, z tytułu

za okres w kwocie zł ... gr,

Pieczęć urzędowa

Podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego

*) Niepotrzebne skreślić

**) Wypełnić w przypadku wydania zaświadczenia na więcej niż jednym egzemplarzu druku.

II. Zaświadcza się, że 1):

kwota zł ... gr, została odroczone do dnia

(dzień - miesiąc - rok)

kwota zł ... gr, została odroczone do dnia

(dzień - miesiąc - rok)

kwota zł ... gr, została odroczone do dnia

(dzień - miesiąc - rok)

kwota zł ... gr, została odroczone do dnia

(dzień - miesiąc - rok)

kwota zł ... gr została rozłożona na rat, z terminem płatności ostatniej raty w dniu

(dzień - miesiąc - rok)

kwota zł ... gr została rozłożona na rat, z terminem płatności ostatniej raty w dniu

(dzień - miesiąc - rok)

kwota zł ... gr została rozłożona na rat, z terminem płatności ostatniej raty w dniu

(dzień - miesiąc - rok)

kwota zł ... gr została rozłożona na rat, z terminem płatności ostatniej raty w dniu

(dzień - miesiąc - rok)

.....
Pieczęć urzędowa

.....
Podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego

III. Zaświadcza się, że wobec Wnioskodawcy:

(zaznaczyć właściwy kwadrat)

a) prowadzone jest postępowanie egzekucyjne w administracji, również w zakresie innych niż podatkowe zobowiązań Wnioskodawcy

1. tak

2. nie

b) prowadzone jest postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe

1. tak

2. nie

IV. Na podstawie art.306e § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137 poz.926, z późn. zm.) informuje się, że jest / nie jest *) prowadzone postępowanie mające na celu ustalenie lub określenie wysokości zobowiązań Wnioskodawcy.

V. Dokonano zapłaty opłaty skarbowej znakami opłaty skarbowej w wysokości zł gr (§6 ust.1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 grudnia 2000 r. w sprawie sposobu pobierania, zapłaty i zwrotu opłaty skarbowej oraz sposobu prowadzenia rejestrów tej opłaty - Dz.U. Nr 110 poz.1176).

*) Niepotrzebne skreślić

1) Jeżeli zapłata zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę została odroczone lub rozłożona na raty uznaje się, że podatnik, płatnik lub inkasent do dnia upływu terminów, o których mowa w art.49 §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa nie posiada zaległości podatkowych (art.306e §5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa).

Nazwa i adres organu podatkowego

(miejsowość i data)

ZAŁĄCZNIK NR 4

ZAS-S**ZAŚWIADCZENIE
O WYSOKOŚCI ZOBOWIĄZAŃ SPADKODAWCY**

1. Nr zaświadczenia

Podstawa prawna: Art.306f ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz.926, z późn. zm.).

A. DANE WNIOSKODAWCY**A.1. DANE IDENTYFIKACYJNE**

2. Numer Identyfikacji Podatkowej

3. Nazwa pełna / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia

A.2. ADRES SIEDZIBY / ADRES ZAMIESZKANIA

4. Kraj

5. Województwo

6. Powiat

7. Gmina

8. Ulica

9. Nr domu

10. Nr lokalu

11. Miejscowość

12. Kod pocztowy

13. Poczta

B. DANE SPADKODAWCY**B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE**

14. Numer Identyfikacji Podatkowej

15. Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia

B.2. ADRES SIEDZIBY / ADRES ZAMIESZKANIA

16. Kraj

17. Województwo

18. Powiat

19. Gmina

20. Ulica

21. Nr domu

22. Nr lokalu

23. Miejscowość

24. Kod pocztowy

25. Poczta

I. Zaświadcza się, że według stanu na dzień:
 (dzień - miesiąc - rok)

1) Zobowiązania podatkowe Spadkodawcy wynoszą ogółem zł gr,
 słownie

2) Zaległości podatkowe, w tym również zaległości, o których mowa w art.52 §1 ustawy Ordynacja podatkowa wynoszą
 zł gr, słownie

3) Odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych Spadkodawcy wynoszą zł gr,
 słownie

4) Pobrane a nie wpłacone podatki z tytułu sprawowanej przez Spadkodawcę funkcji płatnika lub inkasenta wynoszą
 zł gr, słownie

5) Niezwrócone przez Spadkodawcę zaliczki na naliczony podatek od towarów i usług oraz ich oprocentowanie
 wynoszą zł gr, słownie

6) Opłata prologacyjna wynosi zł gr, słownie

7) Koszty postępowania podatkowego wynoszą zł gr, słownie

8) Koszty upomnienia i koszty postępowania egzekucyjnego prowadzonego wobec Spadkodawcy powstałe do dnia
 otwarcia spadku wynoszą zł gr, słownie

II. Na podstawie art.306f §2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa zaświadcza się, że w stosunku
 do Spadkodawcy jest / nie jest *) prowadzone postępowanie podatkowe w sprawie określenia lub ustalenia
 wysokości zobowiązań podatkowych. Przybliżona wysokość zobowiązania na podstawie posiadanych danych co
 do podstawy opodatkowania wynosi zł, słownie

III. Dokonano zapłaty opłaty skarbowej znakami opłaty skarbowej w wysokości zł gr
 (§6 ust.1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia z 5 grudnia 2000 r. w sprawie sposobu pobierania, zapłaty
 i zwrotu opłaty skarbowej oraz sposobu prowadzenia rejestrów tej opłaty - Dz.U. Nr 110, poz.1176).

.....
 Pieczęć urzędowa

.....
 Podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego

*) Niepotrzebne skreślić

Nazwa i adres organu podatkowego

(miejscowość i data)

ZAS-Z**ZAŚWIADCZENIE O WYSOKOŚCI
ZALEGŁOŚCI PODATKOWYCH ZBYWAJĄCEGO****ZAŁĄCZNIK NR 5**

1. Nr zaświadczenia

Podstawa prawna: Art.306g ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz.926, z późn. zm.).

A. DANE WNIOSKODAWCY (NABYWCY)**A.1. DANE IDENTYFIKACYJNE**

2. Numer Identyfikacji Podatkowej

3. Nazwa pełna / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia

A.2. ADRES SIEDZIBY / ADRES ZAMIESZKANIA

4. Kraj

5. Województwo

6. Powiat

7. Gmina

8. Ulica

9. Nr domu

10. Nr lokalu

11. Miejscowość

12. Kod pocztowy

13. Poczta

B. DANE ZBYWAJĄCEGO**B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE**

14. Numer Identyfikacji Podatkowej

15. Nazwa pełna / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia

B.2. ADRES SIEDZIBY / ADRES ZAMIESZKANIA

16. Kraj

17. Województwo

18. Powiat

19. Gmina

20. Ulica

21. Nr domu

22. Nr lokalu

23. Miejscowość

24. Kod pocztowy

25. Poczta

1) Zaświadcza się, że na dzień wydania zaświadczenia ujawniono / nieujawniono *) następujące należności Zbywającego wymienionego w części B, związane z prowadzoną działalnością gospodarczą:

1. zaległości podatkowe zł gr, słownie

2. odsetki za zwłokę od zaległości wymienionych w pkt 1 wynoszą
..... zł gr, słownie

3. nie zwrócone w terminie zaliczki naliczonego podatku od towarów i usług oraz ich oprocentowanie wynoszą
..... zł gr, słownie

4. koszty postępowania egzekucyjnego wynoszą zł gr, słownie

1) W przypadku, gdy Wnioskodawca (Nabywca) wymieniony w części A nie jest małżonkiem lub członkiem rodziny Zbywcy wymienionego w części B (art.112 §4 ustawy - Ordynacja podatkowa).

II. 2) Zaświadcza się, że na dzień wydania zaświadczenia ujawniono / nieujawniono *) następujące należności Zbywającego wymienionego w części B, związane z prowadzoną działalnością gospodarczą:

1. zaległości podatkowe zł ... gr, słownie
2. podatki nie pobrane oraz pobrane a nie wpłacone z tytułu sprawowanej przez Zbywającego funkcji płatnika lub inkasenta wynoszą zł ... gr, słownie
3. odsetki za zwłokę od zaległości wymienionych w pkt 1 wynoszą zł ... gr, słownie
4. nie zwrócone w terminie zaliczki naliczonego podatku od towarów i usług oraz ich oprocentowanie wynoszą zł ... gr, słownie
5. koszty postępowania egzekucyjnego wynoszą zł ... gr, słownie

III. Dokonano zapłaty opłaty skarbowej znakami opłaty skarbowej w wysokości zł gr
(§6 ust.1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia z 5 grudnia 2000 r. w sprawie sposobu pobierania, zapłaty i zwrotu opłaty skarbowej oraz sposobu prowadzenia rejestrów tej opłaty - Dz.U. Nr 110, poz.1176).

.....
Pieczęć urzędowa

.....
Podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego

*) Niepotrzebne skreślić

2) W przypadku, gdy Wnioskodawca (Nabywca) wymieniony w części A jest małżonkiem lub członkiem rodziny Zbywcy wymienionego w części B (art.112 §5 ustawy - Ordynacja podatkowa).

Nazwa i adres organu podatkowego

(miejsowość i data)

ZAŁĄCZNIK NR 6

ZAS-P**ZAŚWIADCZENIE O WYSOKOŚCI ZALEGŁOŚCI
PODATKOWYCH PODATNIKA**

1. Nr zaświadczenia

Podstawa prawna: Art.306h ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz.926, z późn. zm.).

A. DANE WNIOSKODAWCY**A.1. DANE IDENTYFIKACYJNE**

2. Numer Identyfikacji Podatkowej

3. Nazwa pełna / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia

A.2. ADRES SIEDZIBY / ADRES ZAMIESZKANIA

4. Kraj

5. Województwo

6. Powiat

7. Gmina

8. Ulica

9. Nr domu

10. Nr lokalu

11. Miejscowość

12. Kod pocztowy

13. Poczta

B. DANE PODATNIKA

* - dotyczy podmiotów niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy podmiotów będących osobami fizycznymi

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

14. Rodzaj podatnika (zaznaczyć właściwy kwadrat):

1. podatnik niebędący osobą fizyczną

2. osoba fizyczna

15. Nazwa pełna * / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia **

B.2. ADRES SIEDZIBY * / ADRES ZAMIESZKANIA **

16. Kraj

17. Województwo

18. Powiat

19. Gmina

20. Ulica

21. Nr domu

22. Nr lokalu

23. Miejscowość

24. Kod pocztowy

25. Poczta

I. Zaświadczam, że zaległości podatkowe Podatnika, wymienionego w części B,

w/g stanu na dzień

(dzień - miesiąc - rok)

wynoszą zł gr, słownie

II. Dokonano zapłaty opłaty skarbowej znakami opłaty skarbowej w wysokości zł gr, (§6 ust.1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 grudnia 2000 r. w sprawie sposobu pobierania, zapłaty i zwrotu opłaty skarbowej oraz sposobu prowadzenia rejestrów tej opłaty - Dz.U. Nr 110 poz.1176)

Pieczeń urzędowa

Podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego

Min. Fin.

ZAS-P₍₁₎

1/1

Nazwa i adres organu podatkowego

(miejsowość i data)

ZAŁĄCZNIK NR 7

ZAS-DF ZAŚWIADCZENIE O WYSOKOŚCI OBROTU W PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG I PODATKU AKCYZOWYM ORAZ DOCHODU PODATNIKA W PODATKU DOCHODOWYM OD OSÓB FIZYCZNYCH PRZYJĘTEGO DO PODSTAWY OPODATKOWANIA

1. Nr zaświadczenia

Podstawa prawna: Art.306i ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz.926, z późn. zm.).

A. DANE WNIOSKODAWCY**A.1. DANE IDENTYFIKACYJNE**

2. Numer Identyfikacji Podatkowej

3. Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia

A.2. ADRES ZAMIESZKANIA

4. Kraj

5. Województwo

6. Powiat

7. Gmina

8. Ulica

9. Nr domu

10. Nr lokalu

11. Miejscowość

12. Kod pocztowy

13. Poczta

Odpowiednie części I, II i III wypełnia się w zależności od żądanego przez Wnioskodawcę zakresu informacji.

I. Zaświadczają, że Wnioskodawca, wymieniony w części A, jest / nie jest*) podatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych i jest opodatkowany:

 1. na zasadach ogólnych 2. w formie ryczałtu ewidencjonowanego 3. karta podatkowa

oraz w okresie wskazanym przez Wnioskodawcę przychód/dochód *) przyjęty

do podstawy opodatkowania wyniósł zł słownie

a kwota podatku należnego wyniosła zł słownie

Pieczeń urzędowa

Podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego

II. Zaświadcza się, że Wnioskodawca, wymieniony w części A, jest / nie jest*) podatnikiem podatku od towarów i usług oraz w okresie wskazanym przez Wnioskodawcę
obrót przyjęty do podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług wyniósł
..... zł słownie

III. Zaświadcza się, że Wnioskodawca, wymieniony w części A, jest / nie jest*) podatnikiem podatku akcyzowego oraz w okresie wskazanym przez Wnioskodawcę
obrót przyjęty do podstawy opodatkowania podatkiem akcyzowym wyniósł
..... zł słownie

IV. Dokonano zapłaty opłaty skarbowej znakami opłaty skarbowej w wysokości zł gr
(§6 ust.1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia z 5 grudnia 2000 r. w sprawie sposobu pobierania, zapłaty i zwrotu opłaty skarbowej oraz sposobu prowadzenia rejestrów tej opłaty - Dz.U. Nr 110, poz.1176)

.....
Pieczęć urzędowa

.....
Podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego

*) Niepotrzebne skreślić

Nazwa i adres organu podatkowego

(miejsowość i data)

ZAŁĄCZNIK NR 8

ZAS-DP

**ZAŚWIADCZENIE O WYSOKOŚCI OBROTU W PODATKU
OD TOWARÓW I USŁUG I W PODATKU AKCYZOWYM
ORAZ DOCHODU PODATNIKA
W PODATKU DOCHODOWYM OD OSÓB PRAWNYCH**

1. Nr zaświadczenia

Podstawa prawna: Art.306i ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz.926, z późn. zm.).

A. DANE WNIOSKODAWCY**A.1. DANE IDENTYFIKACYJNE**

2. Numer Identyfikacji Podatkowej

3. Nazwa pełna

A.2. ADRES SIEDZIBY

4. Kraj

5. Województwo

6. Powiat

7. Gmina

8. Ulica

9. Nr domu

10. Nr lokalu

11. Miejscowość

12. Kod pocztowy

13. Poczta

Odpowiednie części I, II i III wypełnia się w zależności od żądanego przez Wnioskodawcę zakresu informacji.

I. Zaświadczam, że Wnioskodawca, wymieniony w części A, jest podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych oraz w okresie wskazanym przez Wnioskodawcę dochód przyjęty do podstawy opodatkowania wyniósł zł, ... gr, słownie a kwota podatku należnego wyniosła zł słownie

Pieczęć urzędowa

Podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego

II. Zaświadcza się, że Wnioskodawca, wymieniony w części A, jest / nie jest*) podatnikiem podatku od towarów i usług oraz w okresie wskazanym przez Wnioskodawcę
obrót przyjęty do podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług wyniósł zł, słownie

III. Zaświadcza się, że Wnioskodawca, wymieniony w części A, jest / nie jest*) podatnikiem podatku akcyzowego oraz w okresie wskazanym przez Wnioskodawcę
obrót przyjęty do podstawy opodatkowania podatkiem akcyzowym wyniósł zł, słownie

IV. Dokonano zapłaty opłaty skarbowej znakami opłaty skarbowej w wysokości zł gr
(§6 ust.1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia z 5 grudnia 2000 r. w sprawie sposobu pobierania, zapłaty i zwrotu opłaty skarbowej oraz sposobu prowadzenia rejestrów tej opłaty - Dz.U. Nr 110, poz.1176)

.....
Pieczęć urzędowa

.....
Podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego

*) Niepotrzebne skreślić

1. Numer Identyfikacji Podatkowej małżonka podatnika _____	2. Nr dokumentu	3. Status
---	-----------------	-----------

ZAŁĄCZNIK NR 9

ORD-M

**OŚWIADCZENIE O POZOSTAWANIU Z PODATNIKIEM
WE WSPÓLNOŚCI MAJĄTKOWEJ**

Podstawa prawna: Art.306h ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz.926, z późn. zm.).

A. MIEJSCE SKŁADANIA OŚWIADCZENIA

4. Organ podatkowy, do którego adresowane jest oświadczenie

B. DANE MAŁŻONKA PODATNIKA

B.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

5. Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia

B.2. ADRES ZAMIESZKANIA

6. Kraj	7. Województwo	8. Powiat	
9. Gmina	10. Ulica	11. Nr domu	12. Nr lokalu
13. Miejscowość	14. Kod pocztowy	15. Poczta	

C. DANE PODATNIKA

C.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

16. Numer Identyfikacji Podatkowej

17. / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia

C.2. ADRES ZAMIESZKANIA

18. Kraj	19. Województwo	20. Powiat	
21. Gmina	22. Ulica	23. Nr domu	24. Nr lokalu
25. Miejscowość	26. Kod pocztowy	27. Poczta	

Oświadczam, że pozostaję we wspólności majątkowej z podatnikiem wymienionym w części C.

D. OŚWIADCZENIE I PODPIS MAŁŻONKA PODATNIKA ODPOWIEDZIALNEJ ZA PODANIE DANYCH

Zgodnie z art.233 §1 Kodeksu karnego, kto składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Oświadczam, że zapoznałem się z treścią art.233 §1 Kodeksu karnego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

28. Imię	29. Nazwisko
30. Data wypełnienia oświadczenia (dzień - miesiąc - rok) _____	31. Podpis osoby odpowiedzialnej za podanie danych

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie ustawowych upoważnień, o którym mowa w art. 306j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 ze zm.).

Przepis § 2 – 5 określa tryb wydawania zaświadczeń i czynności związane z wydawaniem zaświadczeń. Sposób prowadzenia ewidencji przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach zaświadczeń oraz wzór tej ewidencji określa § 6. Elementy składowe rejestru zaświadczeń i wzór rejestru określa § 7, przepis § 8 właściwość miejscową i rzeczową organów podatkowych do wydawania zaświadczeń. Przepis § 9 stanowi wykonania upoważnienia zawartego w art. 306j pkt 5 ustawy i określa wzory zaświadczeń i wzór oświadczenia o pozostawaniu z podatnikiem we wspólności majątkowej.

Ocena skutków regulacji – rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zaświadczeń wydawanych przez organy podatkowe

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Projekt rozporządzenia jest konsekwencją wchodzących w życie od 1 stycznia 2005r. zmian w ustawie. – Ordynacja podatkowa i ma na celu wykonanie upoważnień zawartych u ustawie.

II. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu rozporządzenia został przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Ponadto tekst projektu rozporządzenia został opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

III. Skutki wprowadzenia regulacji:

- 1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego – wejście w rozporządzenia nie spowoduje bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu państwa. Zmiany dotyczą bowiem problematyki ogólnego prawa podatkowego oraz szeroko rozumianych procedur podatkowych. Projektowane rozporządzenie ułatwi wydawanie zaświadczeń, ujednotorzy procedurę i treść wydawanych zaświadczeń, poprawi przejrzystość danych określanych w zaświadczeniu.
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy - przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy.
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki - przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów - przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

w sprawie wzoru sprawozdania o realizacji uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych

Na podstawie art. 45 ust. 5b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Określa się wzór sprawozdania o realizacji uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 30, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759 Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 162, poz. 1691 i Nr 210, poz. 2135.

SPRAWOZDANIE O REALIZACJI UZNANEJ METODY USTALANIA CENY
TRANSAKCYJNEJ DLA CELÓW PODATKU DOCHODOWEGO OD OSÓB
FIZYCZNYCH

1. Okres za który składane jest sprawozdanie: miesiąc.rok — miesiąc.rok;
2. Numer i data decyzji w sprawie porozumienia cenowego;
3. Termin obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia cenowego;
4. Oznaczenie porozumienia: krajowe, zagraniczne jednostronne, zagraniczne dwustronne;
5. Dane identyfikacyjne podmiotów objętych porozumieniem (dane podatnika i podmiotów powiązanych): nazwa, kraj, województwo, powiat, gmina, ulica, nr domu, nr lokalu, miejscowość, kod pocztowy, poczta;
6. Przychody z transakcji objętych porozumieniem;
7. Ceny stosowane w transakcjach z podmiotami powiązаныmi, w tym stosowana cena jednostkowa przedmiotu transakcji, odchylenia ceny stosowanej od ceny ustalonej decyzją, o której mowa w punkcie 3;
8. Okres stosowania metody;
9. Opis realizacji lub wpływu zmiany warunków, określonych w decyzji, o której mowa w punkcie 3, i dotyczących metody ustalania ceny transakcyjnej; W przypadku zmian warunków istotnych, opisać te zmiany i wskazać ich bezpośredni wpływ na metodę ustalania ceny transakcji.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.) w dziale IIa przewiduje możliwość uznawania przez dyrektorów izby prawidłowości wyboru i stosowania przyjętych metod ustalania cen transakcyjnych (porozumień cenowych) między powiązаныmi podmiotami gospodarczymi.

Proponowane rozporządzenie, realizując delegację określoną w art. 45 ust. 5b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ma na celu zapewnienie kontroli prawidłowej realizacji porozumień cenowych.

Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

Ponadto tekst projektu rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

Zakres oceny skutków regulacji

- 1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego – wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych. Zmiany dotyczą bowiem problematyki ogólnego prawa podatkowego oraz szeroko rozumianych procedur podatkowych.
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy.
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację regionów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru sprawozdania o realizacji uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej dla celów podatku dochodowego od osób prawnych

Na podstawie art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Określa się wzór sprawozdania o realizacji uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej dla celów podatku dochodowego od osób prawnych, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 30, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 116, poz. 1203, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800 i Nr 210, poz. 2315.

Załącznik

SPRAWOZDANIE O REALIZACJI UZNANEJ METODY USTALANIA CENY TRANSAKCYJNEJ DLA CELÓW PODATKU DOCHODOWEGO OD OSÓB PRAWNYCH

1. Okres za który składane jest sprawozdanie: miesiąc.rok — miesiąc.rok;
2. Numer i data decyzji w sprawie porozumienia cenowego;
3. Termin obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia cenowego;
4. Oznaczenie porozumienia: krajowe, zagraniczne jednostronne, zagraniczne dwustronne;
5. Dane identyfikacyjne podmiotów objętych porozumieniem (dane podatnika i podmiotów powiązanych): nazwa, kraj, województwo, powiat, gmina, ulica, nr domu, nr lokalu, miejscowość, kod pocztowy, poczta;
6. Przychody z transakcji objętych porozumieniem;
7. Ceny stosowane w transakcjach z podmiotami powiązаныmi, w tym stosowana cena jednostkowa przedmiotu transakcji, odchylenia ceny stosowanej od ceny ustalonej decyzją, o której mowa w punkcie 3;
8. Okres stosowania metody;
9. Opis realizacji lub wpływu zmiany warunków, określonych w decyzji, o której mowa w punkcie 3, i dotyczących metody ustalania ceny transakcyjnej; W przypadku zmian warunków istotnych, opisać te zmiany i wskazać ich bezpośredni wpływ na metodę ustalania ceny transakcji.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.) w dziale IIa przewiduje możliwość uznawania przez dyrektorów izby prawidłowości wyboru i stosowania przyjętych metod ustalania cen transakcyjnych (porozumień cenowych) między powiązаныmi podmiotami gospodarczymi.

Proponowane rozporządzenie, realizując delegację określoną w art. 27 ust. 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ma na celu zapewnienie kontroli prawidłowej realizacji porozumień cenowych.

Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

Ponadto tekst projektu rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

Zakres oceny skutków regulacji

- 1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego – wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych. Zmiany dotyczą bowiem problematyki ogólnego prawa podatkowego oraz szeroko rozumianych procedur podatkowych.
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy.
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie wzoru sprawozdania o realizacji uznanej metody ustalania ceny
transakcyjnej dla celów zryczałtowanego podatku dochodowego od niektórych
przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne**

Na podstawie art. 21a ust. 3 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne (Dz. U. Nr 144, poz. 930, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Określa się wzór sprawozdania o realizacji uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej dla celów zryczałtowanego podatku dochodowego od niektórych przychodów osiągniętych przez osoby fizyczne, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 104, poz. 104, Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 125, poz. 1363 i 1369 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 141, poz. 1183, Nr 169, poz. 1384, Nr 172, poz. 1412 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 135, poz. 1268 Nr 137, poz. 1302, Nr 202, poz. 1958 oraz z 2004 r. Nr 210, poz. 2135.

Załącznik

SPRAWOZDANIE O REALIZACJI UZNANEJ METODY USTALANIA CENY TRANSAKCYJNEJ DLA CELÓW ZRYCZAŁTOWANEGO PODATKU DOCHODOWEGO OD NIEKTÓRYCH PRZYCHODÓW OSIĄGANÝCH PRZEZ OSOBY FIZYCZNE

1. Okres za który składane jest sprawozdanie: miesiąc.rok — miesiąc.rok;
2. Numer i data decyzji w sprawie porozumienia cenowego;
3. Termin obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia cenowego;
4. Oznaczenie porozumienia: krajowe, zagraniczne jednostronne, zagraniczne dwustronne;
5. Dane identyfikacyjne podmiotów objętych porozumieniem (dane podatnika i podmiotów powiązanych): nazwa, kraj, województwo, powiat, gmina, ulica, nr domu, nr lokalu, miejscowość, kod pocztowy, poczta;
6. Przychody z transakcji objętych porozumieniem;
7. Ceny stosowane w transakcjach z podmiotami powiązаныmi, w tym stosowana cena jednostkowa przedmiotu transakcji, odchylenia ceny stosowanej od ceny ustalonej decyzją, o której mowa w punkcie 3;
8. Okres stosowania metody;
9. Opis realizacji lub wpływu zmiany warunków, określonych w decyzji, o której mowa w punkcie 3, i dotyczących metody ustalania ceny transakcyjnej; W przypadku zmian warunków istotnych, opisać te zmiany i wskazać ich bezpośredni wpływ na metodę ustalania ceny transakcji.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.) w dziale IIa przewiduje możliwość uznawania przez dyrektorów izby prawidłowości wyboru i stosowania przyjętych metod ustalania cen transakcyjnych (porozumień cenowych) między powiązаныmi podmiotami gospodarczymi.

Proponowane rozporządzenie, realizując delegację określoną w art. 21a ust. 3 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ma na celu zapewnienie kontroli prawidłowej realizacji porozumień cenowych.

Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

Ponadto tekst projektu rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

Zakres oceny skutków regulacji

- 1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego – wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych. Zmiany dotyczą bowiem problematyki ogólnego prawa podatkowego oraz szeroko rozumianych procedur podatkowych.
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy.
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację regionów.